ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ/νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ,

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ' 1798
ΠΕΜΠΤΗ
18
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 7.38'. Δύσις ἡλ. 5.5'.
ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ ΜΟΔΕΣΤΟΥ
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 15.7, ἐλαχ. 10.1. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: ἀσθενεῖς. Θάλασσα: Αἰγαῖον ἕως λίαν κυματώδης.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ. 762.3

ΑΝΟΙΚΕΙΟΣ ΠΡΑΞΙΣ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὁμιλῶν πρὸς ὅμιλον ξένων δημοσιογράφων, συγκεντρωθέντων ἐσχάτως εἰς τὰς Ἀθήνας, ὡμίλησε περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Τύπου γενικῶς, περὶ τῆς ἠθικῆς εὐθύνης αὐτοῦ ἐν τῇ ποδηγετήσει τῆς κοινῆς γνώμης καὶ ἰδιαιτέρως περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου. Ἀνεγνώρισεν ὁ κ. Βενιζέλος, ὅτι εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἐλευθεριῶν ὁ Ἑλληνικὸς Τύπος προσέφερε σοβαρὰς ὑπηρεσίας, ἀλλ' ἐπέμεινεν ἐπὶ τῆς ἀπόψεως ὅτι μετὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἐλευθεριῶν τούτων παρεξέκλινεν ὁδοῦ τοῦ προορισμοῦ του. Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἐκνευρισμένος ἀπὸ τὰς προσφάτους ἐν τῇ Βουλῇ μάχας τῶν ὁποίων ὑπῆρξε....τὸ θῦμα καὶ πολὺ περισσότερον ἐκνευρισμένος ἀπὸ τὰς ἐναντίον του ἐπιθέσεις μερικῶν ἕως χθὲς φιλελευθέρων ἐφημερίδων διέπραξε μίαν ἀπρέπειαν καθυβρίζων τὸν Ἑλληνικὸν Τύπον ἐνώπιον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι οὐδεμίαν εἶχον ἁρμοδιότητα νὰ γίνουν διαιτηταὶ μεταξὺ τοῦ Ἕλληνος Πρωθυπουργοῦ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς δημοσιογραφίας. Ἐχαρακτηρίσαμεν τοῦτο ἀυστηρότερον ὡς ἀπρέπειαν. Ἀλλ' εἶναι κάτι περισσότερον. Εἶναι ἔνδειξις ἀπερισκεψίας πολιτικῆς, εἶναι ἔνδειξις ἐλλείψεως πολιτισμοῦ. Φανταζόμεθα δὲ ὅτι πέραν τοῦ ἄλλου ἐκείνου δημοσιογράφου ὅστις, ἄγνωστον διὰ ποίους λόγους, ἐχαρακτήρισε τὸν κ. Βενιζέλον «πρόσωπον ἱερὸν» καὶ ἀνώτερον παντὸς ἐλέγχου, ὅλοι οἱ ἀκούσαντες τὸν λόγον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ κατὰ τῆς ἐναντίον τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου λοιδορίας, θὰ ἐξετίμησαν κατὰ τὴν ἀξίαν της αὐτὴν τὴν ἀμετροέπειαν, αὐτὴν τὴν ἄκομψον καὶ ἄκαιρον ἐπίθεσιν. Οὐδεὶς καλεῖ ξένους εἰς τὸν οἶκόν του διὰ νὰ μεμφθῇ ἢ νὰ συκοφαντήσῃ ἐνώπιόν των τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του. Πε[illegible]πτων εἰς τοιοῦτον ἄτομα ἕνας οἰκογενειάρχης θὰ ἐτίθετο ὑπὸ ἀπαγόρευσιν [illegible]ζομεν.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἄρξας τὸ στάδιόν του ὡς δημοσιογράφος εἰς τὴν γενέθλιον νῆσόν του, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἤσκησε τὴν δημοσιογραφίαν μετὰ μετριοπαθείας καὶ δικαιοφροσύνης. Ὑπῆρξεν ὀξύς, ἐὰν θέλετε μάλιστα πολὺ ὀξύτερος πολλῶν ὀπαδῶν ἢ σημερινῶν ἀντιπάλων του. Ἐπανελθὼν εἰς τὴν δημοσιογραφίαν κατὰ τὸ 1916 ἔδιδε τὸν τόνον διὰ τοῦ τρομεροῦ ἐκείνου «Κήρυκος» εἰς τοὺς μᾶλλον βιαίους καὶ τοὺς μᾶλλον ἐξαρθρωτικοὺς τῆς ἑνότητος τοῦ Ἔθνους ἀγῶνας. Θὰ προβάλῃ ὡς δικαιολογίαν ὅτι ἔπραττε τοῦτο διότι ὑπηρέτει μίαν πολιτικὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἐπίστευε, τὴν πολιτικὴν τοῦ πολέμου (ἡ ὁποία ἤγαγεν εἰς τὰ γεγονότα τοῦ 1922 καὶ εἰς τὴν ἔπειτα ἀναρχίαν). Ἔστω. Ἀλλ' ἡ πολιτικὴ αὕτη ἠδύνατο νὰ ἐξυπηρετηθῇ σκοπιμώτερον καὶ ἄνευ τῶν γνωστῶν χυδαιοτήτων, τὰς ὁποίας ἀνέφερε προσφάτως μία συνάδελφος καὶ τὰς ὁποίας ἡμεῖς δὲν τολμῶμεν ν' ἀναφέρωμεν. Ὁ κίτρινος Τύπος ἐγεννήθη τότε. Εἶναι «φυσικὸν» τέκνον τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τῆς Ἀντάντ. Διατί ἐκπλήττεται διὰ τὰς σημερινὰς ἐξελίξεις τοῦ πλάσματός του;

Αἱ ὀλίγαι αὗται γραμμαὶ δὲν γράφονται βέβαια διὰ νὰ δικαιολογήσουν μερικὰς ἐκτροπὰς καὶ μερικὰς ἀκολασίας τῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων πάσης ἐποχῆς καὶ πάσης χώρας. Ἀλλὰ προκειμένου περὶ κιτρίνου Τύπου, δὲν νομίζομεν ὅτι ἔχει ὁ τόπος μας τὸ μονοπώλιον. Ἐφημερίδες μετριοπαθεῖς, ἐφημερίδες μαχητικαὶ ἀλλ' εὐπρεπεῖς, ἐφημερίδες σκανδαλοθηρικαὶ ὑπάρχουν παντοῦ, διότι παντοῦ τὸ κοινὸν εἶνε συμμιγὲς καὶ «ἑτερόκλιτον», οἱ ἀναγνῶσται εἶναι διαφόρων κατηγοριῶν καὶ φυσικὰ ἀγοράζουν καὶ ἐνισχύουν τὰς ἐφημερίδας αἱ ὁποῖαι προσιδιάζουν εἰς τὴν ἰδιοσυγκρασίαν των. Ἀλλ' ἂν ὑπάρχουν μεταξὺ ἄλλων καὶ κίτριναι ἐφημερίδες εἰς τὴν Γαλλίαν, ἂν ὑπάρχουν ἐφημερίδες συζητοῦσαι μὲ ἠλαττωμένην καλὴν πίστιν ἢ ἀδικοῦσαι τὰς κυβερνήσεις, οὐδεὶς ποτε πρωθυπουργὸς ἢ ὑπουργὸς ἐκάλεσε ξένους δημοσιογράφους παρ' ἑαυτῷ, ἢ ἐξεμεταλλεύθη οἱανδήποτε συγκέντρωσιν τῶν διὰ νὰ ἐκδηλώσῃ δι' ἀναρμόστων χαρακτηρισμῶν καὶ ἐπικινδύνων γενικεύσεων τὴν μνησικακίαν του.

Ἔπειτα διατί ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μαίνεται κατὰ τοῦ Τύπου, ἀνεξαρτήτως ἀποχρώσεως, ὅταν εἶναι φανερὸν ὅτι διὰ τῶν ἐφημερίδων, καὶ μόνον διὰ τῶν ἐφημερίδων πληροφορεῖται τὴν κατάστασιν; Πῶς δὲ ὁ Τύπος μιᾶς χώρας δύναται νὰ εἶναι σκανδαλοθηρικὸς χωρὶς νὰ ὑπάρχουν σκάνδαλα; Ἐφεῦρε μήπως ὁ Τύπος τὴν ἱστορίαν τῆς νοθευμένης κινίνης; Ἐφεῦρεν ὁ Τύπος τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀδικαιολογήτου ἀνατιμήσεως τοῦ ἄρτου; Ἐφεῦρεν ὁ Τύπος μήπως τὴν ἱστορίαν τῶν ἀναριθμήτων καταχρήσεων τῶν ὁποίων ἐπελήφθη, ἢ θὰ ἐπιληφθῇ ἡ δικαιοσύνη; Εἶναι ἐφεύρεσις τοῦ Τύπου ἡ παλαιὰ ἐκείνη δήλωσις τοῦ κ. Σίδερη, «ὅτι δὲν κάμνει πολιτικὴν ὑποτιμήσεως τοῦ ἄρτου»; Εἶναι ἐφεύρεσις τοῦ Τύπου τὸ παλαιὸν ἐκεῖνο ἀνακοινωθὲν περὶ μειώσεως τοῦ τόκου τῶν ἀνταλλαξίμων, τὸ ὁποῖον ἐτραυμάτισε τὴν πίστιν τῆς χώρας; Εἶνε ἐφεύρεσις τοῦ Τύπου ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς στερεῖται Ἐπιτελείου σοβαροῦ; Ἀλλ' ἂν ὁ ἴδιος ἐπίστευεν εἰς τὴν σοβαρότητα τοῦ Ἐπιτελείου του, δὲν θὰ προέβαινεν εἰς τόσον συχνὰς μεταρρυθμίσεις τοῦ Ὑπουργείου του. Ἡ ὀργὴ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ κατὰ τοῦ Τύπου εἶναι ἄδικος. Καὶ εἶναι ἀληθῶς καταπληκτικὸν τὸ θέαμα τοῦ κ. Βενιζέλου ὅστις, μὴ διεξάγων τὸ κυβερνητικὸν ἔργον κατὰ τρόπον ἀνώτερον ἐλέγχου, ζητεῖ νὰ φιμώσῃ τοὺς δημοσιογράφους διότι ἐλέγχουν τὰς πράξεις του διὰ τροποποιήσεων τοῦ ποινικοῦ νόμου ἢ νὰ μειώσῃ τὴν ἐκ τοῦ ἐλέγχου ἐντύπωσιν διασύρων τὸν Τύπον τῆς χώρας εἰς πᾶσαν περίστασιν. Ἀλλ' ὁ διασυρμὸς τοῦ Τύπου τῆς χώρας ἀπέναντι τῶν ἐδῶ φιλοξενουμένων Εὐρωπαίων ἢ Ἀμερικανῶν δημοσιογράφων δὲν εἶναι ἁπλῶς πρᾶξις ἀνοίκειος. Εἶναι διασυρμὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν — μοιραίως, τυχαίως καὶ ἀτυχῶς — κυβερνώντων αὐτήν.

Ὁ δημιουργὸς τοῦ διαγωνισμοῦ καλλονῶν

Μὲ τὸν Μωρὶς ντὲ Βαλὲφ διὰ τὰ καλλιστεῖα καὶ τὴν Γυναῖκα

Ἐν ὀνόματι τῆς αἰσθητικῆς καὶ τῆς μελλούσης γενεᾶς ἐδημιουργήσαμεν τὰ καλλιστεῖα. Δι' αὐτὸ ἀπεκλείσαμεν τὰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν πρὸς σκοποὺς ἐπαγγελματικοὺς ἢ ἄλλους ἕνα βραβεῖον καλλονῆς.

Αἱ Ἀθῆναι φιλοξενοῦν ἀπὸ χθὲς τὸν Μωρὶς ντὲ Βαλέφ. Εἶναι ἕνας Παρισινὸς δημοσιογράφος, ὁ ὁποῖος ὀφείλει τὴν φήμην του περισσότερον εἰς μίαν εὐφυᾶ, ἂν θέλετε ὡραίαν, ἰδέαν ποὺ συνέλαβε μετὰ τὸν μεγάλον πόλεμον παρὰ εἰς τὰ ἄρθρα του ἢ τὰς φιλολογικὰς φιλοδοξίας του.

Εἶναι μεσῆλιξ, μετρίου ἀναστήματος, μᾶλλον εὔτραφής, μὲ μονόκλ καὶ ἐνθυμίζει περισσότερον ἄνθρωπον τῶν ὑποθέσεων παρὰ αἰσθητικὸν καὶ εἰδικὸν ἐξπὲρ τῆς γυναικείας καλλονῆς. Ἔχει κοινωνικότητα, γνωρίζει νὰ διευθύνῃ μίαν συνεδρίασιν καὶ νὰ συζητῇ μὲ εὐκολίαν θέματα ποὺ συζητοῦν τὰ συνέδρια, τὰ ὁποῖα ἔχουν περισσότερον χαρακτῆρα πανηγυρικὸν παρὰ σκοπὸν νὰ λύσουν προβλήματα φύσεως πνευματικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς.

Ἀφίνω ν' ἀφηγηθῇ ὁ ἴδιος τὴν μικρὰν ἱστορίαν μιᾶς ἰδέας εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλει τὴν παγκοσμίαν φήμην του.

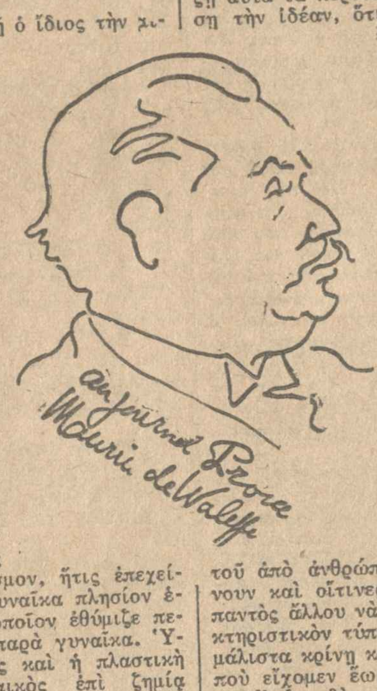

— Μετὰ τὸν πόλεμον — μοῦ εἶπεν — ἐσκέφθην ὅτι ἡ γυναῖκα παρ' ὅλους τοὺς ἡρωϊσμούς της κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πολέμου εἶχεν ἀρχίσει νὰ παρεκκλίνῃ τοῦ γυναικείου προορισμοῦ της. Δὲν καταδικάζω τὴν ἀνάμιξιν τῶν γυναικῶν εἰς ἔργα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἄλλοτε ἀπεκλείετο, οὔτε ὀνομάζω τὰς ἐπιδόσεις αὐτοῦ τοῦ εἴδους παρέκκλισιν, ἀλλ' ἐννοῶ μίαν τάσιν καὶ διάθεσιν ποὺ διεπιστώθη εἰς τὸν γυναικεῖον κόσμον, ἥτις ἐπεχείρει νὰ φέρῃ τὴν γυναῖκα πλησίον ἑνὸς προτύπου, τὸ ὁποῖον ἐθύμιζε περισσότερον ἄνδρα παρὰ γυναῖκα. Ὑπενομεύετο ἡ χάρις καὶ ἡ πλαστικὴ ὡραιότης τῆς γυναικὸς ἐπὶ ζημίᾳ καὶ τῆς μελλούσης γενεᾶς καὶ τῆς αἰσθητικῆς. Ἐν ὀνόματι λοιπὸν τῶν δύο αὐτῶν ἀγαθῶν συνέλαβα τὴν ἰδέαν τῶν διαγωνισμῶν καλλονῆς, κατ' ἀρχὰς μόνον διὰ τὸ Παρίσι, κατόπιν διὰ τὰς ἐπαρχίας, ὅτε ἀντελήφθην ὅτι ἡ ἰδέα ἤρεσε καὶ ἤρχισαν νὰ τὴν μιμοῦνται καὶ οἱ ξένοι. Πρέπει σχετικῶς νὰ σᾶς ἐξηγήσω τοῦτο: Ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον τῶν κοριτσιῶν ἔπρεπε νὰ εἶναι ἀνωτέρας κάπως μορφῆς καὶ τελείως ἀνιδιοτελές. Δὲν ἐθεωρήσαμεν ποτὲ σκόπιμον νὰ δημιουργήσωμεν ἐπαγγελματίας τῆς ὡραιότητος, νὰ κάμωμεν ἐπιχείρησιν μίαν ὡραίαν καὶ εὐγενῆ ἰδέαν. Διὰ τὸν λόγον ἀκριβῶς αὐτὸν ἀπεκλείσαμεν ἠθοποιοὺς καὶ γενικῶς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν πρὸς ἄλλους σκοποὺς κυρίως ἐπαγγελματικοὺς ἕνα βραβεῖον καλλονῆς. Ἡ ἀναγνώρισις καὶ ἐπιβράβευσις τοῦ κάλλους γίνεται πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς βελτιώσεως τοῦ γένους, γίνεται διὰ νὰ τονώσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν γυναικῶν ἐκείνων αἱ ὁποῖαι πρόκειται νὰ γίνουν μητέρες πρὸς τὴν πλαστικὴν ὡραιότητα. Ἐξ ἄλλου, ὅλοι γνωρίζουν τὴν δυσκολίαν ποὺ συναντοῦν τὰ κορίτσια διὰ ν' ἀποκατασταθοῦν. Πρέπει νὰ ἔχουν χρήματα καὶ ἕνα κορίτσι δίχως χρήματα τὸ ὁποῖον ζῇ μάλιστα εἰς μίαν μακρυνὴν ἐπαρχίαν δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ ἔχῃ μίαν μετρίαν φιλοδοξίαν καὶ νὰ ὀνειρεύεται ἕνα ταπεινὸν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γάμον. Ὁ διαγωνισμὸς τῆς καλλονῆς ἔχει σκοπὸν νὰ ἀναδείξῃ αὐτὰ τὰ κορίτσια καὶ νὰ θεμελιώσῃ τὴν ἰδέαν, ὅτι ἡ ὡραιότης εἶναι ἕνας θησαυρός, τὸν ὁποῖον ὁ διαγωνισμὸς ἀπὸ κεκρυμμένον καθιστᾷ φανερὸν καὶ κινεῖ ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ γενικὸν ἐνδιαφέρον. Τοῦτο νομίζω εἶναι ἀρκετὸν καὶ μέχρι τοῦδε ἀνεδείξαμεν κορίτσια μέσης κοινωνικῆς τάξεως καὶ ἐγίναμεν ἀφορμὴ ν' ἀποκατασταθοῦν περίφημα.

— Ἔχετε τὴν γνώμην ὅτι αἱ ἑκάστοτε ἐκλεγόμεναι ἀντιπροσωπεύουν τὸν χαρακτηριστικὸν τύπον τῆς φυλῆς των;

— Νομίζω. Διότι ἡ κριτικὴ ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται παντοῦ ἀπὸ ἀνθρώπους ἱκανοὺς νὰ κρίνουν καὶ οἵτινες εἶναι ἁρμοδιώτεροι παντὸς ἄλλου νὰ γνωρίζουν τὸν χαρακτηριστικὸν τύπον μιᾶς ράτσας. Ἐὰν μάλιστα κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὰς κρίσεις ποὺ εἴχομεν ἕως σήμερον, καμμία ἐπιφύλαξις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διατυπωθῇ.

— Καὶ διὰ τὴν ἀνάδειξιν ὡς Μὶς Ὑφηλίου τῆς Μὶς Βραζιλίας τί φρονεῖτε; Ἦτο ὡραιοτέρα ἀπὸ τὴν δεσποινίδα Διπλαράκου;

— Μοῦ θέτετε ἕνα δύσκολον καὶ ἐπικίνδυνον ἐρώτημα. Πρέπει νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι ἡ μεγάλη ἐπιτροπὴ εἰς τὸ Ρίον Ἰανέϊρον ἐψήφισε κατὰ συνείδησιν καὶ δὲν ὑπάρχει οὐδ' ἡ παραμικροτέρα ὑποψία μεροληψίας. Ἐγὼ ἀτομικῶς ἐψήφισα ὑπὲρ τῆς δεσποινίδος Διπλαράκου καὶ ὁλόκληρος ἡ ἐπιτροπὴ ἐξετίμησε καὶ τὰς φυσικὰς καὶ τὰς πνευματικὰς ἀρετάς της. Ἄλλως τε καὶ ἐκεῖ ἦλθε δευτέρα καὶ διετήρησε τὴν ὑπεροχήν της ἐπὶ ὅλων τῶν ἄλλων ὑποψηφίων ποὺ ἔστειλεν ἡ Εὐρώπη. Ἡ πλειονότης ὅμως τῆς ἐπιτροπῆς, καίτοι δὲν ἦσαν Βραζιλιανοί, ἦσαν ὅμως ξένοι οἱ ὁποῖοι εἶχαν ζήσει ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα εἰς τὴν Βραζιλίαν καὶ εἶχαν διαφορετικὴν ἀντίληψιν τοῦ κάλλους ἀπὸ ἡμᾶς. Ἡ αὐστηρὰ ὡραιότης τῆς ἑλληνικῆς γραμμῆς ἦτο δι' αὐτοὺς ὀλίγον σκληρὰ καὶ ἐπροτίμησαν μίαν γελαστὴν χάριν, ἡ ὁποία εἶχε καὶ αὐτὴ ἀρετὰς ἀναμφισβητήτους. Πρόκειται συνεπῶς περὶ διαφορετικῆς ἐκδοχῆς, περὶ διαφόρου ἀντιλήψεως, ἡ ὁποία κάθε ἄλλο παρὰ δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἀδικία. Ἐξ ἄλλου δὲν πρέπει νὰ νομισθῇ, ὅτι ἡ ἐπιτυχία τῆς δεσποινίδος Διπλαράκου ἐν Ἀμερικῇ ἦτο μικρά. Ὄχι μόνον ἀνεγνωρίσθη ὡς μία καλλονή, ἀλλ' ἐξετιμήθη καὶ ὡς κομφερανσιὲ καὶ ἐκρίθη ἡ εὐφυεστέρα καὶ ἡ πλέον μορφωμένη ἀπὸ ὅλες τὶς Μίςς.

— Διατί ἐκλέγετε τόπους τόσον μακρυνοὺς διὰ νὰ ἐκλεγῇ ἡ Μὶς Ὑφήλιος;

— Διότι αὐταὶ αἱ χῶραι ἐξεδήλωσαν διάθεσιν νὰ ἐξοδεύσουν χρήματα. Ἡ Χιλὴ προσεφέρθη νὰ καλύψῃ καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ ταξειδίου καὶ νὰ δώσῃ βραβεῖον μισοῦ ἑκατομμυρίου καὶ ἐπὶ πλέον ἐδέχθη νὰ μὴ ἐκλεγῇ Χιλιανὴ ὡς Μὶς Ὑφήλιος. Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς αὔριον ἢ ἄλλη χώρα ἐκδηλώσουν παρομοίας διαθέσεις, νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι ὁ τελικὸς διαγωνισμὸς θὰ γίνῃ εἰς τὰς Ἀθήνας ἢ ὁπουδήποτε ἀλλοῦ. Συνεπῶς εἶναι ζήτημα δαπάνης καὶ ὄχι ἰδιοτροπίας.

— Εὑρίσκετε ὅτι ὁ σκοπὸς τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκετε ἐξυπηρετεῖται;

— Ἀπολύτως. Κατωρθώσαμεν ὥστε τὸ ἐνδιαφέρον νὰ εἶναι παγκόσμιον καὶ ὁ διαγωνισμὸς νὰ εἶναι τόσον σεβαστός, ὥστε εἰς τὴν Βραζιλίαν ἡ ἐπανάστασις ἀνεβλήθη ἕνα μῆνα ἀργότερα διὰ νὰ μὴ ματαιωθῇ ὁ διαγωνισμός. Διότι κάθε πρᾶγμα, κάθε ἰδέα, κάθε προσπάθεια ἔχει καὶ τοὺς ἀντιφρονοῦντας. Ὑπάρχουν πάντοτε οἱ πολέμιοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἐνδιαφερόμενοι. Ἡ δεσποινὶς Διπλαράκου λ.χ. μετὰ τὴν ἀποτυχίαν της εἰς τὸ Ρίον δὲν ἐκυριάρχησε τοῦ θυμοῦ της. Ἀπέφευγε ὅλους, δυσηρεστήθη μὲ πολλούς, δὲν ὡμίλει σχεδὸν εἰς κανένα καὶ προεκάλεσε τὴν δυσφορίαν τῶν ἄλλων Μίςς. Δὲν εἶχε ὅμως δίκαιον, διότι μία διαγωνιζομένη ἐπὶ αἰσθητικοῦ μάλιστα ἐπιπέδου πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν της ὅτι αἱ αἰσθητικαὶ ἀντιλήψεις μιᾶς ἐπιτροπῆς δύνανται νὰ εἶναι διάφοροι ἀπὸ τὰς ἀπόψεις ἄλλης, καὶ αἱ δύο νὰ ἔχουν δίκαιον. Αὐτὰ ὅλα ὅμως δὲν ἔχουν σημασίαν καὶ τὸ εὐχάριστον εἶναι ὅτι ὁ διαγωνισμὸς ἐστερεώθη καὶ ὅτι ἡ διεθνὴς Κοινὴ Γνώμη περιμένει μὲ ἀνυπομονησίαν τὰ ἐφετεινὰ καλλιστεῖα. Σᾶς εὔχομαι νὰ μᾶς στείλετε μίαν ἀνάλογον μὲ τὴν περυσινὴν Μὶς Ἑλλάδα καὶ νὰ κερδίσετε πάλιν τὴν νίκην.

Ὁ κ. Μωρὶς ντὲ Βαλὲφ διέκοψεν εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τὴν συνομιλίαν μας, ἠναγκασμένος ν' ἀπαντήσῃ εἰς μερικοὺς ἀντιπροσώπους ξένων Πρακτορείων, οἱ ὁποῖοι ἐλάχιστα ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὸ συνέδριον τοῦ Λατινικοῦ Τύπου καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ γνωρίζουν τὰς προβλέψεις διὰ τὰ ἐφετεινὰ καλλιστεῖα τοῦ Μωρὶς ντὲ Βαλέφ, τὸν εἶχαν πολιορκήσει καὶ τοῦ ἐζητοῦσαν γνώμας καί, ὀλίγον, προφητείας. Σωστὸς καταιγισμὸς ἐρωτήσεων, πολιορκία, πίεσις, ἀνησυχία.

Κ. ΜΠΑΣΤΙΑΣ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΟΥ

ΔΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΟΝ ΠΑΝΟΝ ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΝ

Οἱ οἰκεῖοι τοῦ ἐκλιπόντος καλλιτέχνου Πάνου Ἀραβαντινοῦ, προτίθενται νὰ ὀργανώσουν βραδύτερον ἔκθεσιν τῶν μακεττῶν τῆς σκηνογραφικῆς του ἐργασίας. Ἡ σκέψις αὐτή, πραγματοποιουμένη, μέλλει νὰ εἶναι θετικὸν καὶ εἰλικρινὲς μνημόσυνον τοῦ χθεσινοῦ νεκροῦ. Θὰ ἤθελα πρὸς τούτοις νὰ παρακινήσω τὰ καλλιτεχνικὰ σωματεῖα μας νὰ ἐνδιαφερθοῦν προθύμως διὰ τὴν προπαρασκευὴν τοῦ ἔργου, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ ὑπηρεσία τῶν αὐτὴ θὰ εἶναι σημαντικὴ διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν ζωὴν τοῦ τόπου. Τὸ ἔργον τοῦ Πάνου Ἀραβαντινοῦ ἀγνοεῖται παντελῶς ἀπὸ τοὺς συμπατριώτας του. Δυστυχῶς δὲ ὅποιος δὲν εἶδε μὲ τὰ ἴδια του τὰ μάτια τὰς σκηνογραφίας του εἰς τὸ πλαίσιον τῆς σκηνῆς, δὲν θὰ σχηματίσῃ ἀπὸ οἱονδήποτε σχεδίασμά του σαφῆ ἀντίληψιν αὐτῆς τῆς δημιουργίας. Ἡ σκηνογραφία εἶναι μία μεγάλη, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ μιὰ ἀχάριστη Τέχνη. Εἶναι: τέχνη τῆς παρούσης στιγμῆς. Ἐκφράζεται μὲ σχήματα, χρώματα καὶ φῶς εἰς τὰς τρεῖς διαστάσεις τοῦ σκηνικοῦ χώρου, ἀλλὰ κανὲν μνημεῖον δὲν ἀπομένει βραδύτερον εἰς τὴν ἱστορίαν. Ποιὸς ἐνθυμεῖται τὸν μεγαλύτερον ἠθοποιὸν τῆς παρελθούσης ἑκατονταετίας; Κανείς. Ἔτι περισσότερον κανεὶς δὲν θὰ ἐνθυμῆται τὸν σκηνογράφον.

Ὁ Πάνος Ἀραβαντινός, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γερμανίαν χωρὶς νὰ φοιτήσῃ περισσότερον ἀπὸ ἕνα μῆνα εἰς τὴν ἐνταῦθα Σχολὴν τῶν Καλῶν Τεχνῶν. Εἶχεν ἐνδομύχως πεποίθησιν εἰς τὴν θέλησιν καὶ τὰς ἱκανότητάς του, ὅπως μαρτυροῦν τὰ πρῶτα του σχέδια. Μὲ αὐτὰ τὰ ἐφόδια διέπρεψεν εἰς τὸ στάδιόν του, καὶ ἔδωσεν εἰς τὸ Γερμανικὸν κοινὸν τὰς εὐκαιρίας νὰ ἀπολαύσουν τὰς σκηνογραφικάς του ἑρμηνείας ἐπὶ τῶν πλέον σημαντικῶν ἔργων τοῦ Μελοδραματικοῦ Θεάτρου.

Ὁ θάνατός του ὑπῆρξε μιὰ μεγάλη ἀπώλεια. Ἀλλὰ κυρίως ἀπώλεια τῆς καλλιτεχνικῆς Γερμανίας. Ἡ πτωχὴ Ἑλλὰς δὲν κατώρθωσε νὰ ἀποκτήσῃ εἰσέτι μίαν σκηνὴν πρὶν σκεφθῇ περὶ σκηνογραφιῶν. Ἦτο φυσικὸν ὁ Ἀραβαντινὸς νὰ τραπῇ εἰς τὴν ξένην. Διὰ τοὺς μεταγενεστέρους του ὑπάρχουν μόνον τὰ ἴχνη τῆς κολοσσιαίας του προσπαθείας: μακέττες, σχέδια, σκίτσα καὶ πλαστικὰ δοκίμια.

Τὸ εὐτύχημα εἶναι μόνον ὅτι ὁ Ἀραβαντινὸς εἰργάζετο κατὰ τρόπον ἄκρως λεπτολόγον, εἰς τρόπον ὥστε μιὰ ἐντελὴς μακέττα του νὰ δίδῃ σαφῆ ἰδέαν τῆς εἰκόνος τὴν ὁποίαν συνελάμβανε. Λείπει μόνον τὸ φῶς. Καὶ τὸ φῶς ὑπῆρξεν ὁ κυριώτερος συνεργάτης τοῦ Ἀραβαντινοῦ εἰς τὰς πραγματοποιηθείσας σκηνικάς του ἁρμονίας. Μὲ τὸ φῶς ἀπέδωσε τὰς διαθέσεις τῶν ἔργων, τὸ πνεῦμα τῆς μουσικῆς καὶ αὐτὰ τὰ χρονικὰ ὅρια: Ἡ τελειοτέρα του μακέττα πρέπει νὰ εἶναι ἡ σκιὰ τῆς σκηνογραφίας του. Ὁ δρόμος ἀπὸ τὸν ὁποῖον περνᾷ ἕνα ἔγχρωμον σχέδιον εἰς τὴν σκηνήν, εἶναι τόσον περίεργος καὶ πολύπλοκος, ἡ μετάφρασις μιᾶς ἰδέας ἀπὸ τὸ σκίτσο τοῦ χαρτιοῦ εἰς πλαστικότητα καὶ ἁρμονίαν, εἶναι πρᾶξις ἐξαρτωμένη ἀπὸ τόσους καλλιτεχνικοὺς καὶ τεχνικοὺς ὅρους, ὥστε πολλὲς φορὲς νὰ συμβαίνῃ μιὰ σκηνογραφία πραγματοποιημένη νὰ εἶναι ἄσχετος πρὸς μιὰ μακέττα.

Διὰ τὸν Πάνον Ἀραβαντινὸν γνωρίζομεν μόνον ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν μακέτταν κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἐργασίας του καὶ τὴν κλίσιν του ἀπέδιδεν ὁ ἴδιος μεγάλην σημασίαν. Εἰς τὸ ἐργαστήριόν του, αἱ μακέττες του ἐγίνοντο ἐν πλαστικῇ μικρογραφίᾳ, καμμιὰ λεπτομέρεια δὲν παρημελεῖτο, καὶ ὁ σκηνογράφος ποτὲ δὲν ἔδιδεν ἐντολὴν εἰς τὰ συνεργεῖα του ἂν ὁ ἴδιος δὲν ἱκανοποιεῖτο τελείως ἀπὸ τὴν προεργασίαν του. Ἐνθυμοῦμαι, ὅταν πρό τινων ἐτῶν συνωμιλούσαμε στὸ ἐδῶ σπίτι τῆς μητέρας του γιὰ μιὰν σκηνογραφία ποὺ ἐπρόκειτο νὰ ἐργασθῶ γιὰ μιὰν ἑλληνικὴν ὀπερέττα: μὲ πόσην εὐκολίαν ἡ ἁπλῆ του κουβέντα κατέλαβε μιὰ σειρὰ σχεδίων στὰ χαρτιά, καὶ ὕστερα ἡ εὐχέρεια μὲ τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος προχείρως μοῦ διετύπωσε τὰς λεπτομερείας των. Αὐτὸ τὸ χέρι ποὺ ἔτρεχε δαιμονιωδῶς ἀπάνω στὸ χαρτὶ ἀνῆκεν ἀσφαλῶς εἰς καλλιτέχνην πεπειραμένον, ὁ ὁποῖος ἐζητοῦσε νὰ βλέπῃ εἰκόνα πλήρη.

Γνωρίζω ὅτι συνήθως ἡ προεργασία του συνίστατο εἰς μιὰ σειρὰν σκίτσων κατὰ πρῶτον ἀπὸ τὰ στοιχεῖα ποὺ τοῦ ἦσαν ἀπαραίτητα νὰ ἐργασθῇ. Κατόπιν, μιὰ σειρὰ σχεδιασμάτων δι' ὅ,τι ἐπεδίωκε νὰ συνθέσῃ καὶ μερικὲς προσυνθέσεις. Ἡ συνισταμένη τῶν ἦτο ἡ μιὰ τελικὴ καὶ μελετημένη σύνθεσις.

Ἕνα μέρος τῆς ἐργασίας του τῶν τελευταίων ἐτῶν, τῆς καὶ πλέον σημαντικῆς, κατέχουν οἱ ἐδῶ οἰκεῖοι του, ἕνα δὲ ἄλλο μεγαλύτερο εὑρίσκεται εἰς τὸ ἐν Βερολίνῳ ἐργαστήριόν του. Ἐκεῖ εὑρίσκεται ἐπίσης ἡμιτελὲς μέρος πρωτοτύπου ἐργασίας του, τὴν ὁποίαν ἐπρόκειτο νὰ πραγματοποιήσῃ βραδύτερον.

Ὅλα αὐτὰ ἐπιβάλλεται νὰ συλλεγοῦν μὲ προσοχήν, μὲ στοργήν, μὲ νοημοσύνην. Νὰ καταρτισθῇ μιὰ μεγάλη καλλιτεχνικὴ ἐπιτροπὴ ἀπὸ εἰδικοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι θὰ τακτοποιήσουν τὴν κληρονομίαν τοῦ Πάνου Ἀραβαντινοῦ, καὶ παραλλήλως μιὰ ἄλλη, μεγάλη, ἀπὸ γνωστὰ ἐν τῇ Κοινωνίᾳ πρόσωπα, ἡ ὁποία θὰ διοργανώσῃ τὴν ἔκθεσιν, διὰ νὰ δοθῇ εἰς αὐτὴν χαρακτὴρ εὐρύτερος: Τὰ ἐκθέματα, εἶναι, δυστυχῶς, τὸ μοναδικὸν μέρος τοῦ ἔργου τοῦ Πάνου Ἀραβαντινοῦ ποὺ θὰ γνωρίσουν οἱ Ἕλληνες.

Οἱ νεώτεροι τῶν καλλιτεχνῶν θὰ βεβαιωθοῦν τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ἐνέχει διὰ πᾶσαν Τέχνην ὁ πόνος καὶ τὸ σύστημα.

Οἱ φίλοι τοῦ νεαροῦ Ἑλληνικοῦ Θεάτρου ἔχουν νὰ καρπωθοῦν τὰ συμπεράσματα ὡρισμένων ἐρευνῶν τοῦ Ἀραβαντινοῦ. Καὶ ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος ἀντιλαμβανόμενος τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν γονιμότητα τοῦ ἔργου τοῦ ἐκλιπόντος καλλιτέχνου, θὰ πεισθῇ διὰ τὴν ἔκτασιν τῆς ἀπωλείας. Ἡ προσεχὴς αὐτὴ ἔκθεσις θὰ εἶνε δημιουργικὸς φόρος τιμῆς.

ΚΛ. ΚΛΩΝΗΣ

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΕΝΑ ΘΕΜΑ

Η ΔΥΣΤΥΧΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Ἡ «Πρωΐα» ἐδημοσίευσε χθὲς μιὰ διαμαρτυρία τοῦ συλλόγου Καθηγητῶν τοῦ Γυμνασίου Καβάλλας ἐναντίον τῆς δυσφημήσεως τῶν ἀποφοίτων τῶν Γυμνασίων ἐξ ἀφορμῆς θέματος ὑποβληθέντος κατὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Παπανδρέου ἐχαρακτήρισε, πολὺ σωστά, ὡς «ἄτοπον τὴν διατύπωσιν τοῦ ἐρωτήματος» αὐτοῦ. Οἱ Καθηγηταὶ τοῦ Γυμνασίου Καβάλλας βρίσκουν τὸ ἐρώτημα «ἄστοχον καὶ τὰ μάλιστα παραπειστικόν». Καὶ ἀποφαίνονται ὀρθότατα: «Τοιαύτης φύσεως διλημματικὰ ἐρωτήματα μόνον εἰς ὑποδίκους ὑποβάλλουν οἱ ἀνακριταί, διὰ νὰ ἐκμαιεύσουν ὁμολογίας κρυπτομένας εἰς τὸ βάθος τοῦ ὑποσυνειδήτου καὶ μήπω ἐκδηλωθείσας λόγῳ ἢ ἔργῳ». Ἰδοὺ τὸ περίφημο αὐτὸ θέμα, ποὺ δόθηκε σὲ εἰσιτηρίους πανεπιστημιακὰς ἐξετάσεις: «Πατρὶς ἢ κοσμοπολιτισμός; Πρέπει νὰ μείνωμεν προσηλωμένοι εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς πατρίδος, ἢ νὰ ἐπιδιώκωμεν τὴν ἀπορρόφησίν της εἰς τὴν ἰδέαν τῆς Διεθνοῦς Κοινωνίας καὶ διὰ ποίους λόγους;»

Σίγουρα, ὁ σοφὸς καθηγητὴς θὰ ἔμεινε κατενθουσιασμένος μὲ τὸν ἑαυτό του ὅταν ὕστερα ἀπὸ πολύωρη σκέψη κατάφερε νὰ σκαρώσῃ τὸ ἐρώτημα αὐτό. Καὶ θὰ ἦταν ἀπολύτως ἱκανοποιημένος ἂν διάβαζε καμμιὰν ἠλιθιότητα τέτοιας ὁλκῆς, ὡς ἀπόκριση: «Γλυκυτάτη ἡ ἔννοια τῆς πατρίδος, θεσπεσία ἡ ἔννοια τῆς Διεθνοῦς Κοινωνίας, ἀλλ' ἡμεῖς, ὄντες Ἕλληνες, ὡς τὸ καυχώμεθα, καὶ γνωρίζοντες τὴν καταγωγήν μας, τέμνομεν κατὰ νεωτέραν παράδοσιν εἰς ὅλα τὰ ζητήματα μέσην ὁδὸν καὶ πεπεισμένοι ὅτι εὐκόλως εὑρίσκεται εἰς τὸ μέσον πάντοτε ἡ ἀλήθεια, ἀποδεχόμεθα διὰ φιλειρηνικοὺς λόγους τὴν ἔννοιαν τῆς Διεθνοῦς Κοινωνίας, διατηροῦντες ὅμως ταυτοχρόνως ἀλώβητον τὸν θερμὸν πατριωτισμόν μας». Ὅποιος ὑποβάλλει τέτοια ἐρωτήματα, μόνο τέτοιες ἠλιθιότητες μπορεῖ νὰ περιμένῃ. Γιατί — ἂς μιλήσωμε καθαρὰ — ποιὸ σκοπὸ εἶχε ἕνα τέτοιο ἐρώτημα: «Πατρὶς ἢ κοσμοπολιτισμός»; Ν' ἀποκαλύψῃ τὰ πολιτικὰ φρονήματα τῶν εἰσακτέων φοιτητῶν; Ἀλλὰ ποιὰ ἠθικὴ παρέχει σ' ἕναν καθηγητὴ τέτοιο δικαίωμα; Κι' ἂν ὁ φοιτητὴς συμβῇ νὰ ἔχῃ, ἀπὸ κατακάθαρον ἰδεαλισμό, κομμουνιστικὰ φρονήματα, θὰ ἀπορριφθῇ τάχα γιὰ τὴν ἀπάντηση ποὺ θὰ δώσῃ; Ποιὸς δὲν ὑπῆρξε ἐπαναστάτης στὰ νειάτα του; Θὰ κριθῇ ὅλο τὸ μέλλον ἑνὸς ἀνθρώπου, ἀπὸ τὶς ἰδέες ποὺ ἔχει στὰ δεκαεφτά του χρόνια; Ἂν ὅμως δὲν πρόκειται νὰ ἐξετασθῇ τὸ περιεχόμενο τῆς ἀπαντήσεως, γιατὶ τότε ὁ θόρυβος [illegible] ἐφημερίδες; Μήπως ἐπειδὴ ὁ ἐξυπνότατος καθηγητὴς ἤθελε, μὲ τέτοιον, καθαυτὸ «ρωμαίϊκον» τρόπο, νὰ κάμῃ τὴ ρεκλαμίτσα του, ὡς ὑπερπατριώτης;

Ἐκεῖνο, ποὺ καταδικάζει ὁριστικὰ τὸν καθηγητὴν αὐτόν, εἶναι τὸ γεγονός, πὼς τὸ ἐρώτημά του δὲν κρύβει ἀγάπη πρὸς τὸν ἐξεταζόμενο, ἀλλ' οὔτε κἂν ἐπίγνωση τῆς ψυχολογίας του. Οἱ καθηγηταὶ τοῦ Γυμνασίου τῆς Καβάλλας χαρακτήρισαν πολὺ σωστὰ ὡς «παραπειστικὸ» τὸ θέμα ἐκεῖνο. Κ' ἔκαμαν καλὰ νὰ δώσουν ψυχολογία ἀνακριτοῦ στὸν καθηγητή, κι' ὄχι παιδαγωγοῦ, δασκάλου. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δὲν ἔδειξε ἐνδιαφέρον ἀπέναντι τῶν νέων ποὺ εἶχε μπροστά του, νέων, μὲ τὴν ὀδυνηρὴ ψυχικὴ κατάσταση τοῦ ἐξεταζομένου, τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ ἴσως ἐκείνη τὴ στιγμὴ αἰσθάνεται νὰ κρίνεται ὅλη ἡ ζωή του. Τοὺς ἀντίκρυσε σὰ θήραμα, σὰ λεία, ὄχι μὲ ἀγάπη, ἀλλὰ μὲ ἐγωϊστικὴ ἐξυπνάδα. Γιὰ νὰ καγχάσῃ ἢ νὰ θριαμβεύσῃ ἔπειτα εἰς βάρος τους. Πῶς ὅμως θὰ «διδάξῃ» ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἀργότερα; Ποῦ θὰ βρῇ τὴν ἁγνότητα ποὺ ἀπαιτεῖται γιὰ νὰ ἀντικρύσῃ ψυχὲς ποὺ γυρεύουν ν' ἀκουμπήσουν κάπου στερεά, νὰ ἐνθουσιαστοῦν, νὰ πιστέψουν;

Ὁ νέος, στὴ σημερινὴν Ἑλλάδα, εἶναι ἀφάνταστα δυστυχισμένος, κι' ἂς μὴν μπορῇ νὰ τὸ νοιώσῃ ὁ ἴδιος. Γιατὶ ὁ νέος, μόλις ἀνοίξῃ τὰ μάτια τὰ ἐφηβικά, κι' ἀντικρύσῃ γιὰ πρώτη φορὰ τὴν ἰλιγγιώδη προοπτικὴ τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ζωῆς, ἀναζητεῖ κάπου νὰ στερεωθῇ. Τροφὴ θέλει νὰ βρῇ κ' ἡ ἰδεαλιστική του τάση καὶ τὸ θερμό του αἴσθημα. Μόνον ἔτσι θὰ ζήσῃ, καὶ θὰ νοιώσῃ πὼς ὑπάρχει. Ὁ τέτοιος νέος εἶναι περίεργα ἀπαιτητικὸς ἀπὸ τοὺς ἄλλους, γιατὶ εἶνε καὶ φρέσκος κι' ἁγνός. Μὴν ἐμπιστευθῆτε ποτὲ καὶ μὴν ἐλπίσετε σὲ νέα παιδιά, ποὺ κρίνουν ἀγνώστους μὲ ἐπιείκεια. Ἡ ζωὴ δὲν τὰ δίδαξε ἀκόμη πικρά, πόσο παρεκκλίνει κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀρχικοὺς δρόμους του. Ἂν ἕνας νέος δὲν εἶναι ἀπαιτητικός, ἔχει χαρακτῆρα ἀσθενικόν, ἢ ψεύτικον. Πάντα κρίνουμε, ἀνάλογα μὲ τὴ δύναμη ἀρνήσεως, ποὺ μποροῦμε νὰ δείξουμε ἀντιμετωπίζοντας τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό μας. Ἔτσι, ἡ ἀποδοχὴ τῆς συμβατικῆς ζωῆς ἑνὸς ἄλλου, ἑνὸς ξένου, εἶναι γιὰ τὸ νέο ἀπόδειξη ἢ πρόωρης διαφθορᾶς, ἢ δουλικότητος ἔμφυτης, ἢ ἀδυναμίας χαρακτῆρος κ' ἐλλείψεως σθένους γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

Στὸ νέο ὑπάρχει παράξενος διχασμός. Κρίνει αὐστηρά, ἀλλὰ συγχωρεῖ μὲ πάθος. Ἡ αὐστηρότης, εἶναι γι' αὐτὸν «θεωρία», ἡ συγγνώμη, «πρᾶξις». Κρίνει τοὺς μακρυνούς, τοὺς ξένους. Συγχωρεῖ τὸ ἁμάρτημα, ἅμα ἀντικρύσῃ τὸν ἁμαρτωλό. Τροφὴ ζητοῦν κι' ὁ νοῦς του κ' ἡ καρδιά του. Εἶναι ἀχόρταγα καὶ τὰ δύο. Καὶ γιὰ τοῦτο, σκληρὰ ἀπόλυτα. Ἔτσι προβάλλει ὁ διχασμός. Ἀλλὰ τὰ δυὸ αὐτὰ ἄκρα εἶναι ἡ οὐσία τῆς νειότης. Ἡ ζωὴ ἐμφανίζει ἔπειτα τὴν τελικὴ προσωπικότητα, σύμφωνα μὲ τὸν τρόπο ποὺ αἱρεῖται, σὲ κάθε ἄτομο, ὁ ἀρχικὸς αὐτὸς διχασμός.

Ὁ καθηγητής, ὁ δάσκαλος, εἶναι πάντα, γιὰ τὸ νέο, ὁ «ἄλλος», ὁ ξένος. Εἶναι ἡ ἀντικειμενικὴ ὕπαρξις ποὺ θὰ κριθῇ. Τὸ δάσκαλο, δὲν τὸν δικαιώνει ποτὲ ἡ νεανικὴ καρδιά. Πρέπει νὰ ἐκδώσῃ γι' αὐτὸν ἀπαλλακτικὸ βούλευμα ὁ νεανικὸς νοῦς. Κι' ὁ νέος εἶναι πάντα σκληρὸς κι' ὀξὺς παρατηρητής, λεπτομερειακὸς ἀνατόμος, ἀμείλικτος ὀρθολογιστής. Θέλει συνέπεια καὶ στὰ πιὸ ἀσήμαντα περιστατικά. Κ' ἔχει τὴν ἐγωπάθεια τῆς ὁλόδροσης, ὁρμητικῆς, θηριώδους ζωῆς. Τὸ ὅτι εἶναι ὁ δάσκαλος σπουδασμένος καὶ ξέρει γράμματα καὶ πράγματα πολλά, δὲν κάνει στὸ μαθητή, ἢ στὸ φοιτητὴ καμμιὰν ἐντύπωση. Ὁ νέος νοιώθει — καὶ μάλιστα ἅμα δὲν τοῦ λείπῃ πραγματικὴ ἐσωτερικὴ ἀξία —, πώς, στὴν ἡλικία τοῦ δασκάλου, θὰ ξέρῃ αὐτὸς τόσα καὶ περισσότερα. Δὲν τοῦ ἐπιβάλλονται οἱ γνώσεις. Μονάχα ὁ ἄνθρωπος θὰ τοῦ ἐπιβληθῇ. Στὸ σύνολό του. Ὁ δάσκαλος, σὰ συνέπης, θαυμαστὴ ζωϊκὴ ἁρμονία, μὲ ἀνεπτυγμένες σὲ ὕψιστο βαθμὸ ὅλες τὶς δυνάμεις τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδιᾶς. Μόνο σὲ μιὰ τέτοια ὡραία ζωϊκὴ ἁρμονία μπορεῖ ν' ἀκουμπήσῃ ἡ στοχαστικὴ ψυχὴ τοῦ νέου, νὰ ποτισθῇ ἀλήθεια, νὰ γαληνέψῃ, νὰ ἐκτιμήσῃ, νὰ πιστέψῃ.

Ἀλλὰ ἴσια-ἴσια, τὸ στερεὸ αὐτὸ ἀποκούμπι ποὺ ζητοῦν τὰ νειάτα, ἅμα τὰ παραλύῃ ὁ ἴλιγγος τῆς ζωϊκῆς προοπτικῆς, δὲν ὑπάρχει σήμερα στὴν Ἑλλάδα. Καὶ λείπει, γιατὶ κανείς, ἢ ἐλάχιστοι μονάχα ἄνθρωποι, ποὺ ἡ προσωπικότης τους δὲν ἐσφράγισε ἀκόμη τὸν πολιτισμό μας, πάσχισαν νὰ ὑπάρξουν, νὰ ζήσουν στερεὰ κι' ἁγνὰ τὴ ζωὴ ποὺ τοὺς δόθηκε. Μήτε ἡ ἐκπαίδευσή μας, μήτε τὰ Πανεπιστήμιά μας, μήτε ἡ κοινωνία μας βγῆκαν ἀπὸ μιὰ πραγματικὴ τάση γιὰ ὕπαρξη. Δὲν εἶναι ἡ ἐκπαίδευση μετάδοση στοιχειωδῶν γνώσεων μονάχα ἢ ἐπιστημονικῶν πορισμάτων. Εἶναι ἀγωγή, ξάνοιγμα προοπτικῆς, εἶναι ἐμποτισμὸς μὲ τὴν ἰδέα πῶς ζῇ κανεὶς γιὰ νὰ γνωρίζῃ. Ἀλλ' ἀκριβῶς γι' αὐτό, δὲν ἔχει ἡ γνώση μόνο ἀξία. Ἀξία κυρίως ἔχει ἡ ζωὴ τοῦ δασκάλου, ὁλόκληρη ἡ ὕπαρξή του, σὰ σύμβολο ὁρατὸ τῆς ἰδέας ἐκείνης. Ὁ νέος, μολονότι ἀβέβαια καὶ θολὰ ἀκόμη τὰ ὁράματά του, νοιώθει ὅμως καλὰ τί πρέπει νὰ γυρέψῃ ἀπὸ τὸ δάσκαλο. Γιατὶ ἡ ζωὴ τοῦ νέου εἶναι πάρα πολὺ φρέσκη κι' ὁρμητική, καὶ δὲν τὴ θυσιάζει ἀνώφελα σὲ ματαιότητες καὶ σὲ λόγια. Ἀντὶ ὅμως οἱ καθηγηταὶ νὰ δικαιώνουν τὴ νεανικὴ αὐτὴν ὁρμή, ἀντικρύζουν τὸ νέο μὲ ἀερώδη ἢ «παραπειστικὰ» ἐρωτήματα, καραδοκῶντας τον ὅπως ὁ κυνηγὸς τὸ θήραμά του, γιὰ νὰ ἐκμεταλλευθοῦν ἢ τὴν ἁγνότητά του, ἢ τὸ παραλογισμό του. Ὁ νέος γυρεύει ὕπαρξη, καὶ τὸν κατακλύζουν μὲ γνώσεις ἢ μὲ λόγια.

Ἀλλὰ θὰ τὰ ξαναποῦμε αὔριο.

ΦΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Η ΙΣΠΑΝΙΑ ΑΝΑΣΤΑΤΟΣ

Η ΑΙΜΑΤΗΡΑ ΚΑΤΑΠΝΙΞΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

ΓΕΝΙΚΗ Η ΕΞΑΠΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ἐὰν πιστεύσῃ κανεὶς τὰς ἐπισήμους πληροφορίας, αἱ ὁποῖαι διαβιβάζονται ἐκ Μαδρίτης ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς λογοκρισίας, εἰς τὴν Ἰσπανίαν ἐπικρατεῖ ἠρεμία διαταρασσομένη μόνον κατὰ καιροὺς ὑπὸ μεμονωμένων καὶ περιωρισμένης ἐκτάσεως ἐπεισοδίων ἀνταρσίας. Ἀπεναντίας, αἱ ἀνεπίσημοι πληροφορίαι παρουσιάζουν τὴν χώραν ὡς διερχομένην φοβερὰς δυσχερείας, ὡς τελοῦσαν ἐν ἐπικινδύνῳ ἀναβρασμῷ καὶ ὡς εὑρισκομένην εἰς τὰς παραμονὰς μιᾶς γενικῆς πολιτειακῆς, ἴσως δὲ καὶ κοινωνικῆς ἐπαναστάσεως.

Τὸ γεγονὸς εἶναι ἀφότου ἐξηναγκάσθη νὰ ἀποχωρήσῃ τῆς ἐξουσίας ὁ μακρίτης Πρίμο ντὲ Ριβέρα, μία τεραστία ζύμωσις ἤρχισε συντελουμένη, τῆς ὁποίας ἡ πρώτη ταραχώδης ἐκδήλωσις ὑπῆρξεν ἡ πρό τινος κηρυχθεῖσα γενικὴ ἀπεργία εἰς τὴν Μαδρίτην, τὴν Βαρκελώνην καὶ τὰ σημαντικώτερα ἀστικὰ κέντρα. Χαρακτηριστικὸν ἐπίσης εἶναι ὅτι ἐνῷ μέχρι τοῦδε τὰ πολιτικὰ κινήματα εἰς τὴν Ἰσπανίαν ἤρχιζον πάντοτε ἐκδηλούμενα διὰ τῆς στάσεως κάποιας ἀπομεμακρυσμένης φρουρᾶς καὶ διὰ τῆς ἀλληλομαχίας κυρίως τῶν στρατιωτικῶν συνδέσμων, αὐτὴν τὴν φορὰν εὑρισκόμεθα πρὸ ἐνεργοῦ καὶ εἰς εὐρεῖαν κλίμακα συμμετοχῆς καὶ τῶν πολιτῶν εἰς τὰς ἐξεγέρσεις. Εἶναι, τέλος, ἓν ἀπὸ τὰ κεφαλαιώδη γνωρίσματα τῆς τελευταίας φάσεως τῆς ἰσπανικῆς ἐκκρεμότητος ἡ ἀναδιοργάνωσις τῶν ἐργατικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, ἡ συσσωμάτωσίς των εἰς συνδικᾶτα ἰσχυρὰ καί, πρὸ παντός, ἡ διεξαγωγὴ ἐντόνου ἐπαναστατικῆς προπαγάνδας μεταξὺ αὐτῶν, τῆς ὁποίας τὰ ἀποτελέσματα καταφαίνονται εἰς τὸν χαρακτῆρα ἀκρότητος τὸν ὁποῖον προσλαμβάνουν αἱ ἐργατικαὶ διαδηλώσεις.

Οὕτω, ἀφ' ἑνὸς ὁ στρατηγὸς Μπερεγκὲρ ἀγωνίζεται ἀπεγνωσμένως νὰ σώσῃ τὴν μοναρχίαν, τὴν δυναστείαν καὶ τὸν Ἀλφόνσον καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ πολιτικὸς κόσμος, κατὰ τὸ μεγαλύτερον αὐτοῦ μέρος, ἄγεται ὑπὸ τάσεων ἀντιμοναρχικῶν, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ὁμονοῇ ὡς πρὸς τὸ εἶδος τῆς δημοκρατίας —βασιλευομένης, ἀβασιλεύτου ἢ ἀριστερᾶς— ποὺ πρέπει νὰ ἐπιβληθῇ. Ἐν τῷ μεταξύ, εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ οὔτε ὁμόνοια ἐπικρατεῖ οὔτε πειθαρχία, μεταξὺ δὲ τῶν πολιτῶν ἀναπτύσσεται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἡ δυσφορία κατὰ τοῦ καθεστῶτος, ἡ ὁποία προσλαμβάνει ὀξύτητα λόγῳ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ δημοκρατικὴν μορφὴν ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῶν διανοουμένων καὶ τῶν προχωρημένων πολιτικῶν παραγόντων.

Τῆς καταστάσεως αὐτῆς ἀπόρροια ὑπῆρξε τὸ τελευταῖον στρατιωτικὸν κίνημα τῆς Χάκα, πόλεως ἀπεχούσης περὶ τὰ εἴκοσι χιλιόμετρα ἀπὸ τὰ γαλλοϊσπανικὰ σύνορα. Αἱ ληφθεῖσαι ἤδη ταχυδρομικαὶ πληροφορίαι μᾶς δίδουν μίαν εἰκόνα τῶν διαδραματισθέντων γεγονότων πολὺ διάφορον ἐκείνης τὴν ὁποίαν ἔδωκαν τὰ ἀνακοινωθέντα τῆς κυβερνήσεως Μπερεγκέρ.

Κατὰ τὰς πληροφορίας αὐτάς, τὸ κίνημα εἰς τὴν Χάκα ἐξερράγη μετὰ τὴν ἄφιξιν εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν 200 περίπου φοιτητῶν προερχομένων ἐκ Μαδρίτης καὶ Βαρκελώνης, συνοδευομένων ὑπὸ δύο καθηγητῶν Πανεπιστημίου. Οὗτοι ἤρχισαν διανέμοντες μανιφέστα, τὰ ὁποῖα ἀνήγγελλον τὴν ἔκρηξιν γενικῆς ἐπαναστάσεως, τὴν ἀνακήρυξιν τῆς Δημοκρατίας ἐν Μαδρίτῃ καὶ τὴν φυγὴν τοῦ Βασιλέως. Καὶ ἐκάλεσαν τὴν φρουρὰν καὶ τοὺς κατοίκους εἰς ἐξέγερσιν καὶ κατάλυσιν τῆς μοναρχίας. Ἡ φρουρὰ κατὰ τὸ μεγαλύτερον αὐτῆς μέρος ἐξηγέρθη, ὁ στρατὸς συνηδελφώθη μὲ τὸν πληθυσμὸν καὶ ἡ Δημοκρατία ἐγκαθιδρύθη εἰς τὴν Χάκα. Δύο ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς, οἱ ὁποῖοι ἐπεχείρησαν νὰ ἀντιτάξουν ἔνοπλον ἀντίστασιν, ἐτυφεκίσθησαν. Ἑξακόσιοι πολῖται, ἐξοπλισθέντες ἀπὸ τὰς στρατιωτικὰς ἀποθήκας, συνηνώθησαν μὲ τὸν ἐξεγερθέντα στρατόν, ἀποτελεσθείσης οὕτω συνολικῆς ἐνόπλου δυνάμεως 3000 ἀνδρῶν. Ἤδη ἀποκαλύπτεται ὅτι ἡ ἐξέγερσις ἐπῆλθε πρὸ τῆς ὡρισμένης ἡμέρας, καταδικασθεῖσα οὕτω εἰς ἀποτυχίαν καὶ προκαλέσασα τὴν ματαίωσιν τῆς ἐξεγέρσεως τῶν ἄλλων πόλεων.

Ἀρχηγοὶ τοῦ κινήματος —τοῦ ὁποίου ὁ δημοκρατικὸς χαρακτὴρ εἶναι ἀναμφισβήτητος— ἦσαν δύο: ὁ διοικητὴς τῆς φρουρᾶς τῆς Χάκα ἀντισυνταγματάρχης Μαγκάντα, γνωστὸς διὰ τὰ δημοκρατικά του φρονήματα ἀφότου τῷ 1917 ἀνέλαβε καθήκοντα συνηγόρου τῶν διευθυνάντων τὴν γενικὴν ἀπεργίαν ἐνώπιον τοῦ Στρατοδικείου τῆς Μαδρίτης, καὶ ὁ λοχαγὸς Γκαλάν, νέος ἀξιωματικὸς ἀνδραγαθήσας εἰς τὸ Μαρόκον, ὁ ὁποῖος τὸν Ἰούνιον τοῦ 1926 συμμετέσχεν ἑνὸς στρατιωτικοῦ πραξικοπήματος, διὰ τὸ ὁποῖον κατεδικάσθη εἰς 5 ἐτῶν εἱρκτὴν ἐν φρουρίῳ. Μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Πρίμο ντὲ Ριβέρα ἔτυχεν ἀμνηστείας, πρὸ ὀλίγων δὲ μηνῶν εἶχε σταλῆ εἰς Χάκα. Ἦτο καὶ αὐτὸς γνωστὸς διὰ τὰ δημοκρατικά του φρονήματα, φαίνεται δὲ ὅτι ἠχμαλωτίσθη κατὰ τὰς ἐπακολουθησάσας συγκρούσεις.

Τὴν πρώτην εἴδησιν περὶ τοῦ κινήματος ἔλαβεν ἡ κυβέρνησις ἀπὸ ἕνα δημοσιογράφον τῆς περιφερείας, ὁ ὁποῖος, παρὰ τὴν διακοπὴν τῶν συγκοινωνιῶν ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν, κατώρθωσε νὰ τηλεφωνήσῃ εἰς τὴν Μαδρίτην.

Ἀμέσως ἡ κυβέρνησις ἐπέβαλε προληπτικὴν λογοκρισίαν. Αἱ ἐφημερίδες τῆς Μαδρίτης ἐξεδόθησαν τὴν ἐπομένην, 13 τρέχοντος, σχεδὸν λευκαί, περιέχουσαι μόνον τὴν σειρὰν τῶν κυβερνητικῶν ἀνακοινωθέντων, τὰ ὁποῖα παρουσίασαν τὴν ἐξέγερσιν τῆς Χάκα ὡς τοπικὸν ἐπεισόδιον ταχύτατα καταπνιγέν.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ κυβέρνησις Μπερεγκέρ, ἀπησχολημένη μὲ τὴν λῆψιν μέτρων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ αὐτονομιστικοῦ ρεύματος τῆς Καταλωνίας καὶ τῶν ἐργατικῶν κινημάτων εἰς τὰς διαφόρους πόλεις τῆς λοιπῆς Ἰσπανίας, κατελήφθη ἐξ ἀπίνης καὶ ὑπὸ μεγάλου φόβου, ὅστις δικαιολογεῖ τὴν ἐσπευσμένην ἀποστολὴν τριῶν ἰσχυρῶν φαλάγγων πεζικοῦ, πυροβολικοῦ καὶ ἱππικοῦ πρὸς τὴν περιοχὴν τῆς Χάκα. Αἱ δυνάμεις μετεφέρθησαν δι' ἐκτάκτων ἁμαξοστοιχιῶν ἐκ Μαδρίτης καὶ ἀλλαχόθεν εἰς Σαραγόσσαν, ἐκεῖθεν δὲ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τριῶν στρατηγῶν κατηυθύνθησαν πρὸς τὴν πόλιν Χουέσκα, πρὸς τὴν ὁποίαν ἐβάδιζον καὶ οἱ ἐπαναστάται. Εἰς ὅλην τὴν περιφέρειαν ἐκηρύχθη ὁ στρατιωτικὸς νόμος.

Ἡ ἐπαφὴ μεταξὺ τῶν ἀντιπάλων δυνάμεων ἐπῆλθεν εἰς μίαν κρημνώδη περιοχὴν παρὰ τὴν πόλιν Χουέσκα. Οἱ ἐπαναστάται, εὑρεθέντες πρὸ καταπληκτικῶς ὑπερτέρων ἀριθμητικῶς δυνάμεων, ἐξηναγκάσθησαν εἰς ἐσπευσμένην ὑποχώρησιν, ἀφήσαντες πολλοὺς αἰχμαλώτους, τραυματίας καὶ πολεμικὸν ὑλικόν.

«Αἱ δυνάμεις τῆς Κυβερνήσεως —ἀνήγγειλε κυβερνητικὸν ἀνακοινωθὲν— συνήντησαν σήμερον τοὺς στασιαστάς, οἱ ὁποῖοι ἡττήθησαν κατὰ κράτος. Ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἔπεσαν πολλοὶ νεκροί. Οἱ τραυματίαι διεκομίσθησαν ἀμέσως εἰς τὸ νοσοκομεῖον γειτονικῆς πόλεως. Τὰ νομοταγῆ στρατεύματα συνέλαβον ὑπὲρ τοὺς 1.000 αἰχμαλώτους, μέγα μέρος τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τῶν αὐτοκινήτων τῶν στασιαστῶν περιῆλθεν εἰς χεῖρας των.»

Ἡ μάχη αὐτὴ ὑπῆρξε, κατὰ τὰς ἀφηγήσεις αὐτόπτου μάρτυρος, πραγματικὸν μακελλειό. Οἱ ἐπαναστάται δὲν ἀνέμενον ἐπίθεσιν μὲ ταχυβόλον πυροβολικὸν ὑπὸ τόσον ἰσχυρῶν δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι τοὺς ἐξηνάγκασαν εἰς ὑποχώρησιν. Ἑκατὸν νεκροὺς ἀφῆκαν ἐπὶ τοῦ πεδίου. Κατ' ἄλλας ἰδιωτικὰς πληροφορίας, ἡ ἧττα τῶν ἐπαναστατῶν ὀφείλεται εἰς μίαν κωμικοτραγικὴν παρεξήγησιν. Ὅταν εἶδον οὗτοι ἐπερχόμενα τὰ κυβερνητικὰ στρατεύματα, ἐνόμισαν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ μονάδων, αἵτινες εἶχον προσχωρήσει εἰς τὸ κίνημα. Τὰ ὑπεδέχθησαν λοιπὸν μὲ κραυγάς: «Ζήτω ἡ Δημοκρατία», τέσσαρες δὲ ἀξιωματικοὶ προηγήθησαν διὰ νὰ ἔλθουν εἰς συνεννόησιν μετ' αὐτῶν. Πρὸς μεγίστην κατάπληξίν των, ὅμως, οὗτοι συνελήφθησαν ὡς αἰχμάλωτοι, ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ διοικητοῦ τῆς ἐχθρικῆς δυνάμεως, ὅστις τοὺς παρέπεμψεν ἀμέσως εἰς τὸ Στρατοδικεῖον. Ἡ καταδίκη των εἰς θάνατον καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ποινῆς ἔγιναν ἐπὶ τόπου. Ὁ εἷς ἐκ τῶν τυφεκισθέντων ἦτο ὁ λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ Σαλίνας, υἱὸς τοῦ στρατηγοῦ ἐπιτελάρχου τοῦ Σώματος Στρατοῦ τῆς Σαραγόσσας, ὅστις διηύθυνε τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν κυβερνητικῶν δυνάμεων. Λέγεται ὅτι οὗτος τὴν τελευταίαν στιγμὴν μετεκλήθη εἰς Μαδρίτην ἵνα μὴ ἀναγκασθῇ νὰ παραστῇ εἰς τὸν τυφεκισμὸν τοῦ υἱοῦ του.

Καθ' ὃν χρόνον διεξήγετο ἡ δίκη καὶ ἡ ἐκτέλεσις, ἡ σύγκρουσις μεταξὺ τῶν ἀντιπάλων δυνάμεων κατέληγεν εἰς τὴν ἧτταν τῶν ἐπαναστατῶν. Εἶναι ὅμως ἄγνωστον πῶς κατεπνίγη ἐν τέλει ὁλοσχερῶς τὸ κίνημα. Ὑπάρχουν φόβοι ὅτι, δεδομένης τῆς ἐνεργοῦ συμμετοχῆς τοῦ πληθυσμοῦ, αἱ κυβερνητικαὶ δυνάμεις ἐξετράπησαν εἰς ἀγριότητας, εἶναι δὲ ἄγνωστον ἂν εἰς ἄλλας πόλεις δὲν ὑψώθη ἡ σημαία τῆς ἐπαναστάσεως.

Χαρακτηριστικὸν πάντως τοῦ ἀναβρασμοῦ εἶναι ὅτι, παρὰ τὴν κήρυξιν τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου, εἰς τὴν Σαραγόσσαν ἐξερράγη ἀμέσως γενικὴ ἀπεργία καθαρῶς πολιτικοῦ χαρακτῆρος. Ἑκατοντάδες ἀτόμων συνελήφθησαν ὄχι μόνον εἰς αὐτήν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις, ἐνῷ συγχρόνως ἀνηγγέλλετο ἀπὸ τὰς ξένας ἀγορὰς νέα αἰφνιδία πτῶσις τῆς πεσέτας. Ἰδιαιτέρως ὅμως κρίσιμος φαίνεται ὅτι εἶναι ἡ κατάστασις εἰς τὴν Βαρκελώνην καὶ τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς Καταλωνίας. Διαδηλώσεις ἀλληλεγγύης μὲ τοὺς ἐπαναστάτας ὠργανώθησαν, συγκρούσεις μὲ τὴν ἀστυνομίαν ἔλαβον χώραν, ἡ κήρυξις νέας γενικῆς ἀπεργίας ἐπέκειτο, οἱ δὲ πολῖται διακηρύσσουν ἀπροκαλύπτως τὰ ἀντιμοναρχικὰ φρονήματά των.

Αἱ νεώτεραι τηλεγραφικαὶ πληροφορίαι παριστοῦν τὴν κατάστασιν ὡς ἐξαιρετικῶς ἀνώμαλον εἰς ὅλην τὴν χώραν.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Τὸ ὄργανον τῶν Βουλγαρομακεδόνων —ἡ «Μακεδονία» τῆς Σόφιας— σχολιάζον ἐν ἀρθριδίῳ τῆς «Πρωΐας» περὶ τῶν συλλαλητηρίων τῆς διαμαρτυρίας διὰ τὴν συνθήκην τοῦ Νεϊγύ, τὰ ὁποῖα συνεκροτήθησαν εἰς τὴν Βουλγαρίαν κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς ὑπογραφῆς της, καταλήγει ὡς ἑξῆς:

«Διὰ τοὺς ὑποδουλωτὰς τῆς Μακεδονίας ἐκδηλώσεις ἀποσκοποῦσαι εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τῶν συνθηκῶν καὶ αἱ συνέπειαί των εἶνε «μὴ σοβαραὶ καὶ ἐπιζήμιοι». Δι' αὐτοὺς εἶνε σοβαρὸν καὶ ὠφέλιμον ἓν μόνον πρᾶγμα: Νὰ μείνῃ ἄθικτος ἡ ἐν Παρισίοις δημιουργηθεῖσα κατάστασις διὰ νὰ δύνανται νὰ διατηρήσουν εἰς τοὺς ὄνυχάς των τὴν πλουσίαν λείαν ἐπὶ μακρότερον.»

Οἱ συντάκται τῶν ἀνωτέρω σχολίων καὶ οἱ ὁμόφρονές των ταραχοποιοὶ τῆς Βαλκανικῆς λησμονοῦν κάτι οὐσιωδέστατον: ὅτι ἡ Βουλγαρία εὑρίσκεται εἰς τὴν σημερινὴν αὐτῆς θέσιν λόγῳ τῆς ἰδικῆς των ἐπιδράσεως ἐπὶ τῆς πολιτικῆς της κατὰ τὸ παρελθόν. Καὶ διὰ τὴν συνθήκην τοῦ Νεϊγὺ ἑαυτοὺς καὶ μόνον πρέπει νὰ αἰτιῶνται.

-----□-----

ΤΑ ΠΕΡΙΤΤΑ Χίλια πεντακόσια ἑκατομμύρια λέϊ ἠδυνήθη νὰ περικόψῃ ἀπὸ τὸν Ρουμανικὸν προϋπολογισμὸν ὁ εἰδικὸς Γάλλος οἰκονομολόγος κ. Ὠμποέν, τεχνικὸς σύμβουλος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ρουμανίας. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὑπουργοὶ θὰ ἐθεώρουν ἀπαραίτητα τὰ περικοπέντα κονδύλια. Δὲν θὰ ἦτο, ἆρά γε, δυνατὸν νὰ κληθῇ ὁ κ. Ὠμποὲν νὰ ἐξετάσῃ μερικὰς δαπάνας τοῦ Ἑλληνικοῦ προϋπολογισμοῦ; Καίτοι τὸ περιττὸν αὐτῶν τῶν δαπανῶν τὸ ἀντιλαμβάνονται ὅλοι καὶ ἄνευ τῆς τεχνικῆς βοηθείας τοῦ κ. Ὠμποέν, ὁ ὁποῖος δὲν θὰ ἦτο ἀνάγκη νὰ μᾶς πληροφορήσῃ ὅτι εἶνε ἀφορήτως πολυάριθμοι οἱ ἐπὶ εἰδικῇ ἀποστολῇ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μανδαρῖνοι.

-----□-----

ΜΙΑ ΠΑΡΑΛΕΙΨΙΣ Οἱ τελευταῖοι σεισμοὶ τῆς Νοτίου Ἀλβανίας —τῆς 21ης Νοεμβρίου— ἔπληξαν κυρίως, ὡς γνωστόν, τὴν περιφέρειαν Χειμάρρας κατὰ τὸ βορειότερον σημεῖον της. Τὰ χωρία Δουκάδες, Μπράται, Παλιάσα καὶ Βοῦνος, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Χειμάρρας, ὑπέστησαν ζημίας σοβαρωτάτας, τὰ πρῶτα μάλιστα, κατεστράφησαν ἐντελῶς. Χίλια περίπου σπίτια κατεκρημνίσθησαν ἐξ ὁλοκλήρου καὶ οἱ ἄστεγοι ἀριθμοῦνται εἰς 5 χιλιάδας, ἐνῷ ἑξακόσια περίπου σπίτια δὲν ἐκρημνίσθησαν μέν, ἀλλὰ κατέστησαν ἐντελῶς ἀκατοίκητα. Ποιμένες καὶ ποίμνια ἐφονεύθησαν ἐπὶ τῶν βορείων κλιτύων τῶν Κεραυνίων ὀρέων, ἰδίως δὲ ἑκατέρωθεν τῶν στενῶν τοῦ Λογαρᾶ, ὅπου αἱ παρειαὶ τῶν βουνῶν κατέρρευσαν, ὁμοῦ μὲ πελωρίους βράχους, εἰς τὰς χαράδρας τῆς Τσίκας. Ἡ παρασχεθεῖσα εἰς τοὺς σεισμοπαθεῖς βοήθεια ὠφείλετο εἰς τὸν ἀλβανικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν καὶ εἰς τὴν ἀλβανικὴν ἐθνοφυλακήν, ἡ ὁποία ἔσπευσεν ἀμέσως ἐξ Αὐλῶνος μὲ χιλίους ἄνδρας καὶ διακοσίας σκηνὰς κατ' ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι συνεπληρώθησαν μετ' ὀλίγον ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τοῦ ἀλβανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Κεμὰλ Κασιμάτην. Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἔσπευσε νὰ προσφέρῃ ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν 250 χιλιάδας λιρεττῶν, 2 χιλιάδας σκηνὰς καὶ ἐνδύματα διὰ χιλίους ἀνθρώπους, ὡς καὶ τμῆμα τοῦ ἰταλικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τὸ ὁποῖον ἔφθασεν εἰς τὸν Αὐλῶνα τὴν 30ὴν Νοεμβρίου. Ὁ ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς δὲν ὑστέρησε τοῦ νοτιοσλαυϊκοῦ καὶ τοῦ ἀγγλικοῦ εἰς γενναίαν συνδρομὴν χρηματικήν. Ἀλλ' ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις; Αὐτὴ ἀγνοεῖ τόσον ἀσήμαντα πράγματα, συμβαίνοντα εἰς κάποιαν Χειμάρραν...

-----□-----

ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΕΥΘΙΞΙΑ Εἰς δύο ὁλοκλήρους, πυκνοτυπωμένας, σελίδας τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου» τῆς 14ης Δεκεμβρίου δημοσιεύονται τὰ πρακτικὰ τῆς ἐξετάσεως τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ προγενεστέρως ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ραοὺλ Περὲ ὑπὸ τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνετέθη ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς ἡ διονύχισις τῆς ὑποθέσεως τῆς Τραπέζης Οὐστρίκ. Εἶναι γνωστόν, ὅτι ὁ κ. Περὲ παρῃτήθη ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν Ταρντιὲ μόλις ἐξερράγη τὸ σκάνδαλον Οὐστρίκ, διότι ἦτο δικηγόρος τῆς Τραπέζης ἐκείνης καὶ διότι ἤθελε νὰ μὴ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς δύο ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Χαλκιᾶ καὶ Περπινιᾶ ὡς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς «Πρωΐας» εἶναι ἔγκυροι. Οἰαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται, ἄνευ ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω ὑπογραφῶν δὲν ἀναγνωρίζονται.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

καλυφθῇ ὄπισθεν τῆς ἰδιότητός του ὡς ὑπουργοῦ προκειμένου νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὴν θέσιν του καὶ νὰ ἀντικρούσῃ τὰς κατηγορίας καὶ τοὺς ὑπαινιγμοὺς τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων του, καθ' ἃς παρέσχε τὴν πολιτικήν του ὑποστήριξιν εἰς ὑπόπτους κερδοσκοπικὰς ἐπιχειρήσεις. Κατὰ τὸν νόμον, τὸ ἀξίωμα τοῦ ὑπουργοῦ δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ τοῦ δικηγόρου καὶ ὁ κ. Περὲ ἐχειρίζετο ὡς δικηγόρος τὰς ὑποθέσεις τῆς ἐν λόγῳ Τραπέζης. Πρὸ τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ὁ κ. Περὲ ἐξέθηκεν ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὰ τῶν σχέσεών του μὲ τὴν Τράπεζαν αὐτὴν καὶ ὑπέστη μίαν μακροτάτην καὶ ἐξαντλητικὴν ἀνάκρισιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐβεβαίωσεν ὅτι ἠρνήθη ἀμοιβὴν δικηγορικὴν δὶς ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης, διὰ νὰ μὴ λεχθῇ ὅτι, ὑπουργὸς ὤν, ἠμείβετο καὶ ὡς δικηγόρος. Ἀσχέτως, ὅμως, πρὸς κάθε λεπτομέρειαν, ἀπὸ τὸ σύνολον τῆς ἐξετάσεώς του προκύπτει ἐμφανεστάτη μία ἐκτάκτως εὐαίσθητος ἀντίληψις εὐθυνῶν, μία ὑπουργικὴ εὐθιξία ἀκροτάτη —δεῖγμα ἀψευδὲς ὑγιῶν πολιτικῶν ἠθῶν. Καὶ γεννᾶται ἀκουσίως ἡ μελαγχολικὴ σκέψις ὅτι ἡ εὐθιξία αὐτὴ ἀπεδιώχθη ἐσχάτως ἀπὸ τοὺς κρατοῦντας πολιτευομένους εἰς τὴν χώραν μας, τοὺς εἰσάγοντας, νέα, πρακτικώτερα ἤθη...

◆

ΠΑΝΟΣ ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ Ὁ καλλιτέχνης, ὁ ὁποῖος ἐκηδεύθη χθές, ὑπῆρξε μία τῶν εὐγενεστέρων φυσιογνωμιῶν τῆς σημερινῆς Ἑλλάδος. Κατακτήσας μὲ μόνην τὴν ἀξίαν του τὸ κοινὸν τῆς γερμανικῆς πρωτευούσης, ἐξηκολούθει πάντοτε νὰ αἰσθάνεται στενωτάτους δεσμοὺς πρὸς τὴν γενέτειραν καὶ ἐπεθύμει νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου μὲ τὴν ἐπιμονὴν καὶ μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸν ποὺ τὸν ἐχαρακτήριζον. Οἱ γνωρίζοντες τὴν κριτικότητα καὶ τὴν πνευματικὴν καλλιέργειαν τοῦ γερμανικοῦ κοινοῦ, δύνανται νὰ φαντασθοῦν πόσην σημασίαν ἔπρεπε νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὰ καλλιτεχνικὰ ἐφόδια καὶ τὴν τέχνην ἑνὸς ξένου, ἵνα προτιμηθῇ οὗτος μεταξὺ πρωτίστης τάξεως Γερμανῶν ζωγράφων, καὶ νὰ λάβῃ ἀνωτάτην δημοσίαν θέσιν, τὴν θέσιν τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἐπιθεωρητοῦ ὅλων τῶν πρωσσικῶν κρατικῶν θεάτρων. Ἀπὸ κάθε γωνίαν τῆς γερμανικῆς γῆς, ὅπου ἐγίνετο οἱαδήποτε νέα θεατρικὴ προσπάθεια, ὁ Πάνος Ἀραβαντινὸς προσεκαλεῖτο ἵνα προσφέρῃ τὰς πολυτίμους συμβουλάς του, ἡ δὲ μεγάλη Κρατικὴ Ὄπερα τοῦ Βερολίνου, τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς σημερινῆς θεατρικῆς μηχανικῆς, ἐκτίσθη ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Ἕλληνος καλλιτέχνου. Ὁ Πάνος Ἀραβαντινός, κληθεὶς ἐνταῦθα πρό τινων μηνῶν ἵνα παράσχῃ τὰ φῶτα του καὶ τὴν πολύτιμον συνεργασίαν του διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, ἐξεπόνησε τελειότατον, μνημειῶδες ἔργον πλήρους ἀνακαινίσεως τῆς σκηνῆς τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κτιρίου, ἐργασθεὶς μὲ πραγματικὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ ἀφοσίωσιν. Πάντοτε δὲ ἤλπιζεν ὅτι κάποτε θὰ ἠδύνατο ν' ἀφιερώσῃ καὶ τὴν ζωήν του καὶ τὴν τέχνην του ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου, ὅταν θὰ κατώρθωνε νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν πατρίδα του ὁριστικῶς. Τὸν ἐδέχθη καὶ τώρα τὸ πάτριον ἔδαφος, ἀλλὰ ὅταν ἐσβέσθη πλέον ἡ δημιουργικὴ δύναμις τοῦ καλλιτέχνου, ὅταν ὁ εὐγενὴς καὶ ἔξοχος τεχνίτης ζῇ μόνον εἰς τὰς καρδίας τῶν οἰκείων καὶ τῶν θαυμαστῶν ὡς ἱερὰ ἀνάμνησις. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι πράγματι ἀτυχὴς τόπος, ἡ μήπως δημιουργῇ μόνη τὰς ἀτυχίας της, ἀφίνουσα νὰ ἐκπατρίζωνται τὰ ἐκλεκτότερα τέκνα της, καὶ ὀδυρομένη ἔπειτα ἐπάνω εἰς τὴν σποδόν των;

◆

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ *Ἀφοῦ εἶνε δύσκολον νὰ στρωθῇ μία τροχιοδρομικὴ γραμμὴ μεταξὺ Ἀμπελοκήπων καὶ Χαλανδρίου, διατί νὰ μὴ ἐπισπευσθῇ ἡ ἐγκατάστασις συγκοινωνίας διὰ μεγάλων αὐτοκινήτων λεωφορείων τῆς Ἑταιρείας Μεταφορῶν; Δὲν βλέπομεν κατὰ τί θὰ ὑπερεῖχεν ἕνα τράμ, τοῦ ὁποίου αἱ γραμμαὶ θὰ ἐκινδύνευαν νὰ ἀχρηστεύωνται εἰς κάθε ραγδαίαν βροχήν. Μία τακτικὴ συγκοινωνία δι' αὐτοκινήτων λεωφορείων δὲν θ' ἀπῄτει οὔτε καιρὸν διὰ νὰ παρασκευασθῇ, ὅπως θ' ἀπῄτει ἡ στρῶσις σιδηροτροχιῶν καὶ ἡ τοποθέτησις στύλων διὰ τὸ ἠλεκτροφόρον σύρμα. Ὅ,τι ἐπιβάλλεται εἶνε νὰ μὴ ἀφεθῇ ἀκόμη τὸ πλησιέστερον προάστειον τῶν Ἀθηνῶν χωρὶς συγκοινωνίαν, ὅπως συμβαίνει σήμερον, ὁπότε ἡ συγκοινωνία «ἐξυπηρετεῖται» μόνον δι' ἀθλίων μικρῶν αὐτοκινήτων, εἰς τὰ ὁποῖα στοιβάζονται οἱ ταλαιπωρούμενοι ἐπιβάται.*

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
Σήμερον ὥραν 6.30΄ μ.μ.
8ον
ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΡΕΣΙΤΑΛ
τοῦ μεγάλου καλλιτέχνου τοῦ Βιολίου
BRON. HUBERMAN
Εἰς τὸ πιάνο θὰ συνοδεύσῃ ὁ κ.
SIEGF. SCHULTZE
Πρόγραμμα: Beethoven: Sonate à Kreutzer. Bach: Chaconne. Tschaicowski: Concerto en re maj. Szymanowski: La fontaine d' Aréthuse. Elgar: La Capricieuse. Brahms — Joachin: Danse hongroise.
Τὰ εἰσιτήρια πρὸς δρχ. 50, 75, 90, 125, 150, 175, πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν (Ὁδὸς Πειραιῶς) καὶ εἰς τὸ Θέατρον «Ὀλύμπια».

DU 21 AU 30 DECEMBRE
EXPOSITION D'OBJETS ARTISTIQUES
ZIKA PANGALO
22, RUE ZAIMI
Chaque après-midi de 3h à 7 h.

Ἕνας ἀρχιληστής

Αὐτὴν τὴν φορὰν δὲν μιλῶ ἐγώ. Μιλεῖ κάποιος ἀναγνώστης, καὶ ἰδοὺ τί λέγει:

«Ἀγαπητὲ κύριε,

»Εἶδα ὅσα ἐγράψατε διὰ τὰ παιδιά, φαντάζομαι ὅμως ὅτι κανένα παιδὶ ἀπὸ ὅσα σᾶς ἔκαμαν ὡς τώρα νὰ ἀγανακτήσετε τόσο, δὲν θὰ μοιάζῃ μὲ τὸ τρομερὸ ἐκεῖνο παιδὶ ποὺ ἔτυχε ἐγὼ νὰ συναντήσω. Δὲν ἦτο δικό μου εὐτυχῶς, ἀλλὰ τί τὸ ὄφελος; Εἶχα τὴν ἀτυχία νὰ συγκατοικῶ εἰς τὸ ἴδιο σπίτι, καὶ ν' ἀπολαμβάνω καὶ ἐγὼ ὅλων τῶν ἀγαθῶν τῆς καλῆς του ἀνατροφῆς. Ἦτο τεσσάρων ἐτῶν, ἀλλὰ δέκα ἀρχιλησταὶ ἦταν ἀδύνατον νὰ ἀντιπαραβληθοῦν πρὸς τὸν ἀρχιληστὴν αὐτόν. Ἁπλῶς καὶ χάριν διασκεδάσεως ἔσπαζε ὅ,τι εὕρισκε, ἀπὸ πιάτων, ποτηριῶν, εἰκόνων, μέχρι καὶ τοῦ μεγάλου καθρέπτου τῆς τουαλέττας, τὰ συρτάρια τῆς ὁποίας εἶχε μετατρέψει εἰς καρροτσάκια. Ὁ μικρὸς αὐτὸς ἀρχιληστὴς δὲν ἐγνώριζε κανένα ἀνυπέρβλητον πρόσκομμα εἰς τὸν δρόμον του. Ἐπεριπατοῦσε μὲ τὴν ἰδίαν εὐκολίαν ἐπάνω εἰς τὶς καρέκλες, εἰς τὶς πολυθρόνες, εἰς τοὺς καναπέδες, εἰς τὰ τραπέζια, μὲ τὰ λασπωμένα του παπούτσια, ὅπως οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι εἰς τὰ πεζοδρόμια. Ἀντιθέτως τὸ πάτωμα ἦτο τὸ τραπέζι του, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἐπετοῦσε ὅ,τι τοῦ ἔδιδαν πρὸς φαγητόν, καὶ ἀρκετὰ συχνὰ τὸ ἔτρωγε, γαρνιρισμένο μὲ τὰ σκουπίδια ποὺ εἶχε συσσωρεύσει. Εἶχεν ἐξαιρετικὴν ἀπέχθειαν πρὸς τὸ νερό, καὶ τὸ πλύσιμο ἦτο γιὰ τὸ σπίτι μιὰ ἐπανάστασις. Δὲν ἐπερίμενε δὲ νὰ ξαναλερωθῇ φυσιολογικῶς. Ἔσπευδε μόνος του ἀμέσως εἰς τὸν κῆπον, ὅπου διατηροῦσε πάντοτε ἀπόθεμα λάσπης, διὰ νὰ στολίζῃ τοὺς τοίχους καὶ τὰ τζάμια τοῦ σπιτιοῦ, καὶ ἀπέπλυνεν εὐθὺς τόν... ρύπον τῆς καθαριότητος. Ἀλλὰ τὸ μέγα πρόβλημα ἦτο τὸ φαγητόν. Ὁ κανακάρης δὲν ἔτρωγε, καὶ ἡ μητέρα του, ἡ ὁποία τὸν ἐκαμάρωνε, ἐφεύρισκε μυρίους τρόπους διὰ νὰ τὸν ταΐσῃ, ἐνῷ ἐκεῖνος ἀντιθέτως, εὕρισκεν ἄλλους τόσους διὰ νὰ ἀρνῆται. Μίαν ἡμέραν, χωρὶς νὰ τὸ θέλω, παρέστην μάρτυς τῆς ἑξῆς σκηνῆς: Ὁ μικρὸς δὲν ἤθελε νὰ φάῃ. Ἢ μᾶλλον δὲν ἤθελε νὰ φάῃ, παρὰ ἐάν: 1ον) Δὲν ἔβγαζε ὁ πατέρας του τὰ παπούτσια καὶ τὸ παντελόνι του.

»2ον) Δὲν ἐξεχτενίζετο ἡ θεία του, καὶ δὲν ἐνεφανίζετο μὲ μίαν ρὸζ νυχτικιά, καὶ

»3ον) καὶ καλύτερο, ἐὰν ἡ μαμάκα του δὲν ἐχόρευε θεόγυμνη μπροστά του, καὶ μπροστὰ στοὺς ἄλλους.

»Καὶ αὐτὸ ἔγινε. Τὸ πιστεύετε; Καὶ ὅμως εἶνε ἀληθές. Ἐγὼ θὰ τὸ ἐσκότωνα. Οἱ γονεῖς του ὑπέκυψαν. Ἐγώ, εὐτυχῶς, ἔφυγα ἐγκαίρως ἀπὸ τὸ ἴδιο σπίτι. Ὥστε, ἐμπρὸς εἰς αὐτὸν τὸν ληστήν, ὅλα τὰ ἄλλα παιδιὰ εἶνε συγχωρητέα καὶ ἄξια ἐπιεικείας.

Μὲ τιμὴν κλπ.»

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν
Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἀκαδημία Ἀθηνῶν

Σήμερον καὶ ὥραν 4 μ.μ. δημοσία συνεδρία ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν, καθ' ἣν θὰ γίνουν αἱ ἑξῆς ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις: α΄) Ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Μαλτέζου, ἀνακοίνωσις τοῦ κ. Π. Σαντορίνη: Περί τινος τροποποιήσεως τοῦ πυκνωτοῦ ἐξερευνήσεως τῶν τάσεων ἐντὸς στερεοῦ σώματος. β΄) Ὑπὸ τοῦ κ. Ε. Νταρκό: Ἱστορία τοῦ Μουχλίου. γ΄) Ὑπὸ τοῦ κ. Σπ. Θεοτόκη: Τὰ μετὰ τὴν συνθήκην τοῦ 1299 μεταξὺ Βενετίας καὶ Ἀλεξίου Καλλέργη καὶ αἱ ἐκ ταύτης προκύψασαι ἀνωμαλίαι.

Λινόλεουμ, μουσαμάδες, φελοτάπητας. «Ρυθμός», Βουλῆς 22.

Κοι Κοι ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΙΣ!
Κατηγορεῖτε πάντοτε ἐν πεποιθήσει ἢ κατὰ καθῆκον ἐπαγγελματικόν;
Κοι Κοι ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ!
Πιστεύετε πάντοτε εἰς τὴν ἀθῳότητα τοῦ κατηγορουμένου, ὑπὲρ οὗ συνηγορεῖτε;;;
Κοι Κοι ΕΝΟΡΚΟΙ!
Ψυχολογεῖτε πάντοτε μέσα εἰς τὴν πολυκύμαντον σύγκρουσιν Κατηγορίας καὶ Ὑπερασπίσεως;;;
Οἱ Κοι Κοι ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ
προσκαλοῦνται εἰς τὸ
ΠΑΝΘΕΟΝ
νὰ παρακολουθήσουν μίαν
ΣΚΛΗΡΑΝ ΜΑΧΗΝ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ — ΣΥΝΗΓΟΡΟΥ
καὶ νὰ ἐμβαθύνουν εἰς τὸ
"ΠΙΣΤΕΥΩ,,
ΤΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ
Ἀλλὰ πάντως πρὸ τῆς 6 μ. μ., διότι ἀπὸ τῆς 6 μ.μ. ὁ συνωστισμὸς τοῦ ἀκροατηρίου δὲν φείδεται οὔτε τῶν θέσεων τῶν κ. κ.
ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ!

Σειρὰ 30 μαθημάτων ἐν τῇ Σχολῇ
BERLITZ
Ἰσοδυναμεῖ πρὸς διαμονὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Στοιχίζει δὲ ὀλιγώτερον
= Ἀθῆναι =
Ὁδὸς Σταδίου 37
Γραφεῖον Μεταφράσεων εἰς ὅλας τὰς γλώσσας.

Ἀπὸ τὰς διαλέξεις

"Αἱ ὑπεριώδεις ἀκτῖνες ἐν τῇ ἰατρικῇ,,

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου ἐδόθη χθὲς ἡ διάλεξις τῆς ἰατροῦ δεσποινίδος Λίας Φαρμακίδου, ἐνώπιον ἀκροατηρίου ἐξ ἰατρῶν, φαρμακοποιῶν καὶ ἰδιωτῶν.

Ἡ ὁμιλήτρια ἐπραγματεύθη τὸ θέμα «περὶ τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων ἐν τῇ ἰατρικῇ», ἐκκινήσασα ἀρχικῶς ἀπὸ τὴν ὠφέλειαν τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων, πρᾶγμα γνωστὸν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἱπποκράτους, καὶ τὴν βαθμιαίαν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ χρησιμοποίησίν των διὰ τῶν ἐπιστημονικῶν μεθόδων, ὡς ὑπεριώδεις ἀκτίνας δηλαδή, ἐφευρεθείσας τῷ 1774 ὑπὸ τοῦ Φὼρ καὶ χρησιμοποιηθείσας κυρίως ὑπὸ τοῦ Δανοῦ ἰατροῦ Φίνσεν. Περαιτέρω, εἰσερχομένη εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν ἀκτίνων, εἶπεν ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καθιστᾷ αὐτὰς πολυτίμους εἰς τὴν ἰατρικὴν εἶναι αἱ βιολογικαὶ των ἰδιότητες καὶ μάλιστα ἡ βακτηριοκτόνος δύναμις τὴν ὁποίαν κατέχουν ἐπὶ μικροβίων εὑρισκομένων ἐπὶ ἐξωτερικῶν ἐπιφανειῶν, δηλαδὴ προσιτῶν εἰς τὴν ἄμεσον ἐπίδρασιν τῶν ἀκτίνων. Ἐπίσης ἀνέπτυξεν ἐν ἐκτάσει τὰς σπουδαίας ἰδιότητας τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων καὶ ἀνέφερεν εἰς ποῖα κλίματα αὗται ἔχουσι μεγαλυτέραν δραστικότητα, σχετικῶς δὲ μὲ τὸ κλίμα τῆς Ἑλλάδος, ἀνέφερεν ὅτι τοῦτο ἱκανοποιεῖ ἀπολύτως τὰς ἀνάγκας τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων.

Διαλέξεις.

Σήμερον 7 μ.μ. εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Πολυτεχνείου ἡ τετάρτη διάλεξις τοῦ Συλλόγου σπουδαστῶν. Ὁμιλητὴς ὁ τελειόφ. χημικὸς-μηχανικὸς κ. Σταῦρος Βραχνὸς μὲ θέμα «Ὁ χημικὸς πόλεμος». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

— Σήμερον ὥραν 7 μ.μ. εἰς τὴν «Ἑταιρίαν φίλων τοῦ λαοῦ» θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Π. Δούτσαρης περὶ τοῦ Ἐλεατικοῦ φιλοσόφου Ξενοφάνους, θ' ἀπαγγείλῃ δὲ καὶ σχετικὰ ποιήματα μὲ τὴν ἀρχαίαν προφοράν.

— Αὔριον ὥραν 7 μ.μ. εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Α. Ζάκκας, διευθυντὴς τῆς Ἐργασίας τοῦ ὑπουργείου Ἐθν. Οἰκονομίας μὲ θέμα «Σύστασις ταμείου συντάξεων».

— Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 6 μ.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας θὰ ὁμιλήσῃ ὁ τέως ὑπουργὸς κ. Σπ. Στάης περὶ τῆς καταγωγῆς καὶ τῶν φιλολογικῶν ἔργων τοῦ συγγραφέως Λευκαδίου Χέρν.

— Τὴν προσεχῆ Δευτέραν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας διάλεξις πρὸς ἐκλαΐκευσιν τῆς στοματικῆς ὑγιεινῆς ὑπὸ τοῦ κ. Α. Παπαχρήστου μὲ θέμα «Τί μοῦ εἶπεν ἕνα δόντι».

Τὸ μνημόσυνον τῶν Φιλικῶν

Πρωτοβουλίᾳ τοῦ Τεκτονικοῦ ἱδρύματος τελεῖται τὴν προσεχῆ Κυριακήν, 21ην Δεκεμβρίου, καὶ ὥραν 9.30 π. μ. θρησκευτικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς (Δον Νεκροταφεῖον) ὑπὲρ τῶν Τεκτόνων Φιλικῶν καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιμνημόσυνος δέησις ἐπὶ τῶν τάφων Ξάνθου καὶ Κουμπάρη.

Τὴν 7ην μ. μ. ἐπίσης τελεῖται πολιτικὸν μνημόσυνον—ἔνδυμα ἐπίσημον—ἐν τῷ Τεκτονικῷ μεγάρῳ, Ἀχαρνῶν 19.

Θεατρικά

Χάρις εἰς τὸ φιλοπρόοδον πνεῦμα τοῦ Δημάρχου κ. Παναγιωτοπούλου, ὁ Πειραιεὺς θὰ ἀποκτήσῃ καὶ θερινὸν Δημοτικὸν θέατρον, τοῦ ὁποίου ἡ λειτουργία θ' ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς θέρους.

— Μὲ κοσμοσυρροὴν συνεχίζονται αἱ παραστάσεις τῆς ἐπιθεωρήσεως «Βαβυλωνία ὅλα» εἰς τὸ «Κεντρικόν», τῆς ὁποίας αἱ νέαι σκηναὶ τοῦ «Λογιστικοῦ λάθους» καὶ τῆς «Νοθείας τῆς κινίνης» χειροκροτοῦνται ζωηρότατα.

— Τὴν Παρασκευὴν τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ «Κεντρικὸν» θὰ δοθῇ ὑπὸ τῶν φοιτητῶν τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου οἱ «Φοιτηταὶ» τοῦ κ. Ξενοπούλου. Αἱ εἰσπράξεις θὰ διατεθοῦν ὑπὲρ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ ὑπὸ τῆς Σχολῆς.

— Ἀνεχώρησε χθὲς διὰ τὸ Ἡράκλειον τῆς Κρήτης, ὅπου θὰ δώσῃ σειρὰν παραστάσεων νέος ὀπερεττικὸς θίασος ἀπαρτισθεὶς ὑπὸ τῆς δίδος Χριστοφορίδου, Μελπ. Κολυβᾶ, Νικολάου Νούλη, τενόρου, Ι. Ἰατροῦ, Τ. Χριστοφορίδου, Κοντσέτας Μόσχου, Νέλλης Ροζιὲ κλπ. Εἰς τὸν θίασον συμπράττει καὶ τὸ χορευτικὸν ζεῦγος Μαρίνου μὲ μπαλέττο. Ὁ νέος θίασος ἀπαρτισθεὶς ἀπὸ τὰ καλύτερα στοιχεῖα τοῦ ὀπερεττικοῦ θεάτρου εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ σημειώσῃ λαμπρὰν ἐπιτυχίαν.

Ἐκδόσεις.

Ἐκυκλοφόρησε τὸ 11ον τεῦχος τῶν «Νέων Χωρῶν» μὲ ἐκλεκτὴν ὕλην.

—Ἐξεδόθη τὸ τεῦχος τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τῆς «Ἐπιθεωρήσεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ».

Θέατρα.

ΑΛΑΜΠΡΑ (Ὀπερέττα Σαμαρτζῆ). Ἀργεῖ. Αὔριον «Ντόλλυ, ἂν μ' ἀγαποῦσες». Πρώτη.
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Βαβυλωνία Ὅλα» ἐπιθεώρησις.
ΜΟΝΤΙΑΛ (Ἐπιχ. Μακέδου). «Ντελίριο ρεβὺ», ὀπερέττα τοῦ κ. Σακελλαρίδη.
ΟΛΥΜΠΙΑ. 6.30΄ μ. μ. Τὸ τελευταῖον ρεσιτὰλ τοῦ βιολιστοῦ κ. Χοῦμπερμαν.
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. (Ἐλευθ. Μουσικὴ Σκηνή). «Ἡ Ριρίκα μας».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Στὸ Δυτικὸ μέτωπο».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Μιὰ ρωμαντικὴ νύχτα» μὲ τὴν Λίλιαν Γκύς.
ΙΝΤΕΑΛ. «Φανταστικὴ Ραψῳδία».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Τραγοῦδι τῆς φλόγας».
ΟΥΦΑ. «Ἔρωτας γιὰ μιὰ νύχτα».
ΠΑΝΘΕΟΝ «Κατηγορουμένη ἐγέρθητι!» μὲ τὴν Γκαμπὺ Μορλαί.
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Φίλησέ με Μαρίτσα», ἑλληνικὴ ταινία ἠχητικὴ καὶ ᾄδουσα
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Τὸ κορίτσι τῆς παρέας»

Συνοικιακά

Α.Ο.Δ.Ο. «Κίτρινος βασιλιᾶς».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. Ραμὸν Νοβάρρο.
ΑΡΗΣ. «Τρόϊκα».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Κιβωτὸς τοῦ Νῶε».
ΕΛΛΑΣ. «Κέντρα ἀπάχηδων».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Ὁ τσαρλατᾶνος».
ΝΕΟΝ (Ποδονίφτη). «Ἡ ἐξόριστος»
ΠΑΛΛΑΣ. «Συζυγικαὶ θυσίαι».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ὁ πυροσβέστης».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Θύελλα ἐν Ἀσίᾳ».

Πειραιεὺς

Α·Ι· ΛΑ·Ι·Φ. «Χάϊ Τάγκ».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Κόκκινη γυναῖκα»
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Τραγικὸς ἔρως».

Ἡ χθεσινὴ κηδεία τοῦ Πάνου Ἀραβαντινοῦ

Ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία, ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία καὶ ὁλόκληρος ὁ διανοούμενος καὶ καλλιτεχνικὸς μας κόσμος ἐκήδευσαν μὲ πραγματικὸν πόνον χθὲς τὸ ἀπόγευμα τὸν Πάνον Ἀραβαντινόν.

Ἡ κηδεία του εἶχεν ἀποφασισθῆ νὰ γίνῃ ἁπλῆ καὶ σεμνή, ὅπως ἦταν καὶ ἡ ζωὴ τοῦ μεγάλου καλλιτέχνου. Ἀλλ' ἡ συμμετοχὴ τοῦ Κράτους, αἱ ἀποδοθεῖσαι εἰς τὸν νεκρὸν τιμαὶ καὶ γενικῶς ἡ αὐθόρμητος ἐκδήλωσις τοῦ πενθοῦντος κόσμου προσέδωσαν τόσην μεγαλοπρέπειαν εἰς τὴν ὅλην τελετήν, ὥστε δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι διὰ πρώτην φορὰν εἴδομεν κηδείαν καλλιτέχνου νὰ ἔχῃ ἐπισημότητα καὶ ἐπιβλητικότητα ἴσην πρὸς κηδείαν μεγάλου ἀξιωματούχου.

Παρὰ τὸ φέρετρον, κεκαλυμμένον μὲ δάφνες καὶ ἄνθη, ἵσταντο ἑκατέρωθεν ἡ χήρα τοῦ Πάνου Ἀραβαντινοῦ, αἱ ἀδελφαί του, ὁ ἀδελφός του μετὰ τῆς κ. Δημ. Ἀραβαντινοῦ, οἱ συγγενεῖς του, ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Παπανδρέου, ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων, ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Γερμανίας, ὁ γραμματεὺς τῆς γερμανικῆς πρεσβείας κόμης Ἄντελμαν, ὁ σύμβουλος τῆς γερμανικῆς πρεσβείας καὶ ἡ κ. Ἐμπερλάϊν, ὁλόκληρον τὸ προσωπικὸν τῆς γερμανικῆς πρεσβείας, ὁ διευθυντὴς τῆς Γερμανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς κ. Κάρρο, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Πολωνίας καὶ ἡ κ. Γιούργεβιτς, τὸ προσωπικὸν τῆς ἰταλικῆς πρεσβείας, ὁ Διευθυντὴς Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας κ. Μπέρτος, πολιτικοὶ ἀρχηγοί, βουλευταί, καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, ἀνώτεροι δημόσιοι ὑπάλληλοι, ὁ διευθυντὴς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν κ. Δημητριάδης, ἄλλοι διευθυνταὶ καλλιτεχνικῶν ἱδρυμάτων, ὁ ζωγράφος κ. Παρθένης, τὰ μέλη Διοικητικῶν συμβουλίων λογοτεχνικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν Σωματείων, τὸ Σωματεῖον τῶν Ἑλλήνων ἠθοποιῶν καὶ ὅλοι οἱ θεατρικοὶ συγγραφεῖς μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν πρόεδρον τῆς Ἑταιρείας θεατρικῶν συγγραφέων κ. Μ. Λιδωρίκην, ὁ ὁποῖος καὶ ἀνέλαβε τὴν τήρησιν τῆς τάξεως ἐντὸς τοῦ ναοῦ.

Κατὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν ἔψαλε μεγάλη χορῳδία ὑπὸ τὸν κ. Παπᾶν, ἡ ὁποία μετέσχε τοῦ Βυζαντινοῦ Συνεδρίου.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Παπανδρέου μὲ καταφανῆ συγκίνησιν κατέθεσεν ἐκ μέρους τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως στέφανον δάφνης εἰπών:

«Ἐνώπιον τῆς σοροῦ σου, Πάνε Ἀραβαντινέ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε μία ἀναβίωσις τοῦ ἀθανάτου Ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ ἐδόξαζες τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν ξένην, ἡ Κυβέρνησις τῆς Πατρίδος σου, πενθοῦσα τὴν πρόωρον ἀπώλειάν σου, κλίνει εὐλαβῶς καὶ καταθέτει, εἰς ἔνδειξιν τιμῆς, στέφανον δάφνης.»

Κατόπιν ἐκ μέρους τῆς πόλεως Ἀθηνῶν κατέθεσε δάφνινον στέφανον ὁ Δήμαρχος κ. Μερκούρης, ἐκφράσας τὸ πένθος τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ μεγάλου καλλιτέχνου. Μεθ' ὃ ἐξεφώνησε τὸν ἀκόλουθον ἐπικήδειον ὁ διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης κ. Ζαχ. Παπαντωνίου:

«Διαφορετικὴ ἔπρεπε νὰ εἶνε ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ Ἀραβαντινοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ θάνατος ὅμως δὲν θὰ μᾶς ἐμποδίσῃ νὰ δώσωμεν εἰς τὴν σημερινὴν συνοδείαν τὸν χαρακτῆρα τῆς ὑποδοχῆς καὶ τῆς ἐπευφημίας ὁ ὁποῖος τῆς ἁρμόζει. Ἡ Ἑλλὰς ὑποδέχεται ἕνα Ἕλληνα νικητὴν εἰς τοὺς διεθνεῖς ἀγῶνας τοῦ πνεύματος. Τὸ ἔργον του δὲν εἶνε ἀπὸ τὰ ἔργα ποὺ ἀμφισβητοῦνται. Πρωτοπόρος εἰς τὴν Κρατικὴν Ὄπεραν τοῦ Βερολίνου, τῆς ὁποίας τὰ τολμήματα δὲν ἐπαναλαμβάνονται εὔκολα εἰς ἄλλο μέρος τῆς Εὐρώπης, δημιουργὸς εἰς μίαν τέχνην νέαν, ἀνακινητὴς σκηνικῶν προβλημάτων εἰς τὸ μουσικὸν θέατρον τῆς Γερμανίας, ἡ ὁποία χωρὶς σωβινισμὸν τὸν ἀνεγνώρισε, τὸν ἐπέβαλε καὶ τὸν διεκδικοῦσε μὲ τὴν φράσιν ὁ Ἀραβαντινός μας. Ἀλήθεια. Ἦτο σ' αὐτὰ τὰ δεκατρία χρόνια τῆς ραγδαίας του ἐξελίξεως ὁ Ἀραβαντινὸς ἀπόκτημα ἑνὸς μεγάλου μουσικοῦ λαοῦ, καλλιτέχνης ποὺ ἐστάθη εἰς τὸ ὕψος τῶν καλλιτεχνικῶν ἀνησυχιῶν τῆς Γερμανίας καὶ ἔγινεν αἰσθητὸς εἰς τὴν σκηνήν της. Ἔζησε πυρετώδη ζωὴν ἐνεργείας καὶ εὐτυχίας μεταφράζων εἰς εἰκόνα καὶ εἰς ἀρχιτεκτονικὴν τῆς σκηνῆς τὰς μουσικὰς ἰδέας τοῦ Βάγνερ, ἄνοιξε τὸ στάδιόν του μὲ τὴν «Ἀνίσκιωτη γυναῖκα» τοῦ Ριχάρδου Στράους. Τὸ πρῶτόν του σκηνογραφικὸν δημιούργημα γιὰ τὸ κλείσιμο πέρυσι ὅταν ἐσκηνογράφησε τὸν «Χριστόφορον Κολόμβον» τοῦ Γάλλου ποιητοῦ Κλωντὲλ καὶ τοῦ μουσικοῦ Μιλώ. Ἡ φλογερά του προσπάθεια ἦτο νὰ εἰκονογραφήσῃ τὸν θρῦλον καὶ τὸν ἦχον. Ἔβλεπε χρώματα καὶ ἄκουεν ἤχους. Ἦτο εὐτυχισμένος ὅτι συνέτρεχε ὥστε νὰ συναντηθοῦν εἰς μίαν ἀνωτέραν εὐδαιμονίαν ἡ ἀκοὴ καὶ ἡ ὅρασις καὶ ἔζησε μέσα εἰς ἕνα βαγνέρειον ὄνειρον διαλύσεως τῶν τεχνῶν εἰς τοὺς κόλπους τῆς μουσικῆς ἡ ὁποία ἦτο ὁ ἀπώτατος σκοπὸς τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιστήμης του. Τί θὰ δημιουργοῦσεν ἀκόμη εἶνε ἄγνωστον, ἀλλὰ ξεύρομεν θετικὰ τί ἔκαμε τὰ δεκατρία τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του, γεμάτα πίστιν, ἐργασίαν καὶ ἐπινόησιν, τὰ ἔδωκεν εἰς μίαν μεγάλην καὶ ἐξαισίαν προσπάθειαν πλαστικῆς, θὰ ἔλεγε κανείς, τῶν ἤχων, ζητῶν ἀπὸ τὴν μουσικὴν νὰ ἐκφρασθῇ εἰς τὸν χρόνον καὶ εἰς τὸ διάστημα.

Ὁ θάνατος κατώρθωσε μόνον νὰ τὸν σταματήσῃ. Ἀλλὰ δὲν θὰ πάρῃ τίποτε ἀπὸ τὸ ἔργον του. Τὸν ὑποδεχόμεθα νικητὴν καὶ τὸν συνοδεύομεν μὲ τὸ κλαδὶ τῆς δάφνης ποὺ τοῦ ἀνήκει εἰς τὴν γωνιὰ ἐκείνην τῆς Ἀττικῆς, τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος, καλὸς δυστυχῶς προφήτης, ὡραματίσθη πέρυσι εἰς μίαν ἀπὸ τὰς πλέον ἁρμονικάς του σκηνογραφίας τῆς ὄπερας, ζωγραφίζων τὸ ἁπλοῦν ἑλληνικὸν ἐκκλησάκι μὲ τὰ παρατεταγμένα του κυπαρίσσια.

Ὁ Ἀραβαντινὸς τῆς μουσικῆς Γερμανίας ἦτο καὶ θὰ εἶνε πάντοτε ὁ Ἕλλην καλλιτέχνης, ὁ Ἀραβαντινός μας.»

Μετὰ ταῦτα ὁ ποιητὴς κ. Σωτήρης Σκίπης, γενικὸς γραμματεὺς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν, ἀπεχαιρέτησε τὸν πολύκλαυστον νεκρὸν μὲ τὰ κάτωθι λόγια:

«Ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ τῶν Καλῶν Τεχνῶν, τῆς ὁποίας ὑπῆρξες μαθητής, μοῦ ἀναθέτει τὸ θλιβερὸ καθῆκον νὰ σοῦ πλέξω τὸν ὕστατο χαιρετισμό. Σὲ παρηκολούθησε μὲ στοργὴ στὰ πρῶτά σου καλλιτεχνικὰ βήματα, ἔνοιωσε ἀληθινὴ ὑπερηφάνεια στὴ γλήγωρη ἐξέλιξί σου, ἐσκίρτισε στὸ ἄκουσμα κάθε σου νίκης, ἐφωτίστηκε ἀπὸ τὴν ἀχτίδα τῆς δόξης σου καὶ πενθεῖ ἀπὸ τὴ στιγμὴ τοῦ ξαφνικοῦ σου θανάτου.

Ἔφυγες μιὰ μέρα, κινημένος ἀπὸ τὴ φωνὴ τῆς καρδιᾶς σου ὅπως φεύγουν οἱ πολεμισταὶ γιὰ κάποιαν ἐκστρατείαν. Ἐπῆγες σ' ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα καλλιτεχνικὰ κέντρα τῆς Εὐρώπης, μὴ ἔχοντας ὡς ἄλλο ἐφόδιο, ὡς ἄλλο ὅπλο, παρὰ τὸ χρωστῆρά σου. Καὶ μέσα σὲ λίγα χρόνια, ξένος ἐσὺ καὶ ἄγνωστος, ἀγωνίστηκες στὸ εὐγενικὸ στάδιο τῆς τέχνης καὶ νικῶντας ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου ὅλους τοὺς συναγωνιστάς σου κατώρθωσες νὰ ξεχωρίσῃς τόσο, ὥστε νὰ ὀνομασθῇς μιὰ μέρα ρεζισὲρ ὅλων τῶν κρατικῶν θεάτρων τῆς Γερμανίας.

Ὁ καταπληκτικός σου θρίαμβος ὀφείλεται σὲ σένα βέβαια, ἀλλὰ ἐσὺ δὲν ἤσουν τάχα τὸ ἄθροισμα τῶν ἀρετῶν τῆς φυλῆς; Δὲν ἤσουν ἡ ἴδια ἡ φυλή; Ὁ ἴδιος ὁ τόπος; Ὁ τόπος αὐτὸς ποὺ κρύβει μυστικὲς πηγές, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἐξεδίψασε καὶ θὰ ξεδιψάσῃ τὸ ἀνθρώπινο πνεῦμα; Γιατὶ ἀναζητῶντας ἴσως κανεὶς τὸ μυστικὸ τῆς ἐπιτυχίας σου θὰ φτάσῃ ν' ἀναλύσῃ τὴ σκέψι σου καὶ νὰ βρῇ μέσα της ἀχτίδες τοῦ ἥλιου τῆς Ἑλλάδος, χάρι στὶς ὁποῖες, μέσα στοὺς τόπους τοὺς ὁμιχλικοὺς τοῦ βορρᾶ, ἐσκόρπισες χαρούμενους καὶ ἀθάνατους συνδυασμοὺς χρωμάτων καὶ φωτὸς ποὺ ἐμάγεψαν τὰ μάτια ξένων ὅπως τὰ μαγεύουν τὰ χρώματα τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς δύσεως τοῦ ἀττικοῦ ἥλιου ριχμένα ἐπάνω σὲ βουνὰ καὶ λόφους, ἢ σὲ πλανώμενα μέσ' τὸν ὁρίζοντά μας σύννεφα.

Καὶ εἶνε κρῖμα τώρα ποὺ ἡ πατρίδα, ἀνοίγοντας ὕστερα ἀπὸ μόχθους αἰώνων, τὴν πύλη τῆς ἀναδημιουργικῆς της περιόδου, ὑπελόγιζε τόσο πολὺ στὴν ἐπάνοδό σου καὶ στὴν πολύτιμη συμβολή σου γιὰ τὴν ἀναγέννησι τοῦ Θεάτρου της καὶ τὴ διακοσμητικὴ της γενικὴ ἀνάπτυξι, εἶνε κρῖμα, λέγω, ποὺ σὲ πῆρε ὁ Χάρος τώρα ποὺ ἀνθίζουν τὰ κλαριὰ τῆς τέχνης καὶ βγάζει ἡ γῆ μας χορτάρι τῆς Εἰρήνης. Καὶ ἀντὶ νὰ σὲ δεχθῇ καὶ νὰ σὲ γιορτάσῃ ζωντανό, δέχεται ἐδῶ, ὦ πολύκλαυστε, μόνο τὸ λείψανό σου.

Καὶ νοιώθω βαθειὰ τὸν πόνο της καὶ πενθῶ μὲ τὸ πένθος της, ἀλλὰ ὅπως δὲν πονῶ καὶ δὲν λυποῦμαι γιὰ τὸ θάνατο τῶν ἡρώων ἐπάνω στὴ νίκη των, ἔτσι δὲν λυποῦμαι κι' ἐσένα. Ἐπέθανες νέος, ἀλλὰ νικητής! Ἡ ἀποστολὴ ποὺ ἔδωκες στὸν ἑαυτό σου νὰ δοξάσῃς τὴν Ἑλλάδα στὰ ξένα, ἔλαβε σάρκα καὶ ὀστᾶ. Ἀπὸ τὴν Κολχίδα ποὺ πῆγες γιὰ τὸ Χρυσόμαλλον δέρας δὲν γύρισες παρὰ νεκρός, ἀλλὰ ἀπέκτησες γιὰ πάντα—ὅπως λέγω σὲ κάποιο τραγοῦδι μου τὸν τίτλο τοῦ Ἀργοναύτη!

Εἴθε καὶ ἄλλων ἡ μοῖρα νὰ μοιάζε μὲ τὴ δική σου, ὦ ἀλησμόνητε συμμαθητά!»

Τὴν ἐκφορὰν ἐκ τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ, γενομένην περὶ τὴν 3ην ἀπογευματινήν, ἠκολούθησαν ὅλοι οἱ παραστάντες κατὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν, τιμητικῶς δὲ ἑκατέρωθεν τῆς νεκροφόρου συνεβάδιζον μέλη τῆς Ἑταιρείας τῶν Θεατρικῶν Συγγραφέων. Τῆς πομπῆς ἡγεῖτο ἡ μουσικὴ τοῦ Δήμου, παιανίζουσα πένθιμα ἐμβατήρια.

Τὴν τάξιν κατὰ τὴν κηδείαν καὶ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς διαδρομῆς μέχρι τοῦ Νεκροταφείου ἐτήρησεν ἡ Ἀστυνομία Πόλεων.

Κατὰ τὴν ταφήν, γενομένην ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς συγκινήσεως, ἐξεφώνησε τὸν ἐπιτάφιον λόγον ὁ κ. Μ. Λιδωρίκης, εἰπών:

«Τὰ ὡραῖα ὄνειρα ἔσβυσαν.

Ὁ νικητὴς δημιουργὸς τοῦ κάλλους ἔπεσε. Ὁ ἀγὼν νὰ τὸν ἀποσπάσουμε ἀπὸ τὴ ξένη ἀγκαλιὰ γιὰ νὰ τὸν ἐμπιστευθοῦμε στὴ θερμὴ τῆς Πατρίδος μας καὶ σ' αὐτὴ νὰ θριαμβεύσῃ, θλιβερὸ ἐπῆρε τέλος.

Ὁ Πάνος Ἀραβαντινός, ποὺ βρίσκεται τώρα μαζί μας, κοντά μας, δικός μας, εἶνε νεκρός, ἄψυχος, ἄφωνος. Τὸ ἔργο του ὅμως θὰ παραμείνῃ πηγὴ ἐμπνεύσεως καὶ διδασκαλίας γιὰ τὶς ἐλπιδοφόρες γενεὲς τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν.

Ἡ Ἑταιρεία τῶν Ἑλλήνων Θεατρικῶν Συγγραφέων, στερηθεῖσα τοῦ ἐπιτίμου καὶ λατρευτοῦ ἑταίρου της, σκεπάζει τὸν νεκρόν του μὲ φύλλα ἀμαράντου δάφνης βρεγμένα μὲ δάκρυα πόνου.

Στὰ πολλὰ ποὺ θὰ περνᾶνε χρόνια καὶ πάνω σὲ μιὰ στήλη μαρμαρένια θὰ στέκεται ἡ προτομὴ τοῦ ἀφθάστου καλλιτέχνη μέσα στὸ Πάνθεον τῆς ἑλληνικῆς δόξης, ὅλοι γύρω της θὰ κλαῖνε γιὰ τὸ γρήγορο καὶ ἄδικο χαμό του.

Μὰ ἡ Ἑλλάς, ἡ Πατρίδα μας, μὲ τὸ κονδύλι στὸ χέρι θὰ δείχνῃ τῆς στήλης τὴ χρυσῆ ἐπιγραφή, ποὺ θὰ τὴν ἔχῃ γράψει ἡ ἴδια, καὶ ποὺ θὰ λέῃ:

«Δὲν πεθαίνει ἡ δόξα. Καὶ ὁ Πάνος Ἀραβαντινὸς ἦταν μιὰ δική μου δόξα, μιὰ δόξα ἑλληνική, ποὺ γεννήθηκε κάτω ἀπὸ τὸν Παρθενῶνα καὶ ποὺ μὲ τὰ πρῶτα βήματά της κατέκτησε τὸ κόσμο, τὴν ἱστορία, τὴν Ἀθανασία.»

Τὸ μικρὸ αὐτὸ κομμάτι τῆς γῆς, ποὺ αἰώνια θὰ κρατῇ ἀγκαλιασμένο τὸν ὡμορφο καλλιτέχνη, ἂς γίνῃ τὸ προσκύνημα τῆς ἀγάπης, τῆς λατρείας, τοῦ θαυμασμοῦ μας γιὰ κεῖνον.

Ἂς τὸ σκεπάζουν πάντα δροσερὰ καὶ μυροβόλα τὰ ὡραιότερα λουλούδια τῆς Ἀττικῆς καὶ ἂς καίῃ σ' αὐτὸ ἡ λαμπάδα, ποὺ ἄσβεστη θὰ τὴν διατηρῇ ἡ αἰώνια ἀνάμνησις.»

Τὸν τελευταῖον ἀποχαιρετισμὸν ἔδωσεν ὁ ἠθοποιὸς κ. Δαμάσκος μὲ τοὺς ὀλίγους αὐτοὺς ἁπλοὺς στίχους του:

«Νἆνε τῆς γῆς σου ἀνάλαφρο καὶ (διάφανο τὸ χῶμα
Νὰ μπαίνουν μέσα τ' οὐρανοῦ τῆς (Ἀττικῆς τὸ χῶμα
Τὴ σκοτεινιὰ τοῦ τάφου σου νὰ μυ- (ριοχρωματίζῃ
Γιὰ νὰ μπορῇ τὸ χέρι σου κ' ἐκεῖ (νὰ ζωγραφίζῃ.
Γιὰ θἆνε κρῖμα κι' ἄδικο ἐδῶ νὰ (σταματήσῃ
Ὅ,τι ἡ Τέχνη ἐγέννησε καὶ πόθησε (νὰ ζήσῃ.»

Ὁ παρὰ τοῦ Δήμου παραχωρηθεὶς τάφος τοῦ Πάνου Ἀραβαντινοῦ εὑρίσκεται εἰς τὴν πρὸς τὸ νότιον μέρος τοῦ Νεκροταφείου δενδροστοιχίαν τῶν κυπαρίσσων, ἡ ὁποία τόσον ὑπενθυμίζει ἕνα ἀπὸ τὰ τελευταῖα τοῦ δημιουργήματα εἰς τὰς σκηνογραφίας τοῦ «Χριστοφόρου Κολόμβου».

* * *

Τὸν τάφον τοῦ πολυκλαύστου νεκροῦ ἐκάλυψαν πολυάριθμοι στέφανοι. Ἐκτὸς τῶν προαναφερθέντων, κατέθεσαν ἐπίσης στεφάνους ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας, τὰ γερμανικὰ κρατικὰ θέατρα, ἡ Πινακοθήκη, τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον, ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ τῶν Καλῶν Τεχνῶν, ἡ Λέσχη Καλλιτεχνῶν «Ἀτελιέ», ὁ Σύνδεσμος Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν, ἡ «Βραδυνή», ἡ ἐν Παρισίοις διαμένουσα βαρώνη Ρότσιλδ, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου κ. Βαρνεκρός, ὁ Γερμανὸς καθηγητὴς κ. Στράμπ, ἡ «Ἑταιρεία τῶν Θεατρικῶν Συγγραφέων» καὶ πολλὰ ἄλλα Σωματεῖα καθὼς καὶ ἰδιῶται.

* * *

Πληροφορούμεθα ἐκ Βερολίνου ὅτι ἡ Διεύθυνσις τῶν Γερμανικῶν Κρατικῶν Θεάτρων, τιμῶσα τὴν μνήμην τοῦ μεγάλου καλλιτέχνου Πάνου Ἀραβαντινοῦ, σκηνογράφου καὶ τεχνικοῦ διευθυντοῦ τῶν Κρατικῶν Θεάτρων τῆς Γερμανίας, ἀπεφάσισεν ὅπως συγκεντρώσῃ ὅλα τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ τὰ ἐκθέσῃ εἰς τὸ Θεατρικὸν Μουσεῖον τοῦ Βερολίνου. Ἐκ τῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐκτεθοῦν, τὰ ἀντιπροσωπευτικώτερα τῆς τέχνης τοῦ καλλιτέχνου θὰ μείνουν εἰς τὸ Μουσεῖον εἰς μνήμην τοῦ δημιουργοῦ των, ὅστις ὑπῆρξεν ἡ μεγαλυτέρα δόξα τοῦ Γερμανικοῦ Θεάτρου.

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Πέμπτην

[Ὥρα Ἀθηνῶν.— Τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος σημειοῦνται δι' ἀστερίσκων.]

ΛΕΙΨΙΑ (253.7 μ.). — 5 ½ μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας πνευστῶν. 9 ½ μ.μ. Ντουέττο βιολιῶν μὲ συνθέσεις Λούντβιχ Σπόρ καὶ Βιενιάφσκι.

ΖΑΓΚΡΕΜΠ (307 μ.). 9 ½ μ.μ. Συναυλία ἐκ Λιουμπλιάνας. 11.40΄ μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΜΠΡΥΝΟ (342 μ.). 7.20΄ μ. μ. Μοντέρνα τραγούδια Τσέχων συνθετῶν. Κατόπιν ἔργα γιὰ πιάνο τῶν Γιόχαν Στράους, Σοῦμπερτ καὶ Σμετάνα. 8.20΄ μ.μ. Λαϊκὴ συναυλία. 9 μ. μ. Συναυλία ὀρχήστρας τῇ συμπράξει τῆς ἀοιδοῦ Κουμπικοβά. Ἔργα Ἀντάμ, Μποναλντιέ, Ντελὶμπ καὶ Ὠμπέρ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (356.3 μ.). 7 ¼ μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας Παίην. 9 μ.μ. Ὀκτέττο. 9 ¾ μ.μ. Μουσικὴ δωματίου. 11 μ. μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ χορῳδία. 12.30΄ μεσ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385.1 μ.). 7 μ. μ. Βιεννέζικη ὀρχήστρα. 8 ½ μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ. 11 μ. μ. Μέρη ἀπὸ τὶς ὄπερες: Ἑβραία (Χαλεβύ), Ἀΐντα, Φάουστ, Βαλκυρία (Βάγνερ), Ἄμλετ (Τομάς), Ρουὰ ντ' Ὕς (Λαλό), Ἡρωδιὰς (Μασενέ), Σίγκουρδ (Ρέγερ) καὶ Ριγολέττος. 12 ¼ μεσ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα μὲ ἔργα Μέντελσον, Μπερλιὸζ καὶ Μπετόβεν. 12 ¼ μ. μεσον. Σόλο βιολί. 1 μ. μεσ. Καντσονέττες. Κατόπιν Ἀργεντινὴ ὀρχήστρα καὶ Τζάζ.

* ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.). 6 ½ μ.μ. Συναυλία. 9 μ.μ. «Λουκία τοῦ Λαμερμούρ» ὄπερα τοῦ Ντονιζέττι ἀπὸ δίσκους.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (430.4 μ.). 7 μ.μ. Συναυλία ἀπὸ τὸ κέντρον «Μόσκοβα». 9 ¾ μ.μ. Συναυλία μὲ ἔργα τῶν Μονιούσκο, Μοσκόβσκι, Παντερέφσκι (Μενουέτο), Σοπὲν (Πολωναῖζ) καὶ Πολωνικὰ τραγούδια.

* ΡΩΜΗ (441.2 μ.). 6 μ.μ. Ποικίλη συναυλία. 9.40΄ μ.μ. Συναυλία μὲ ἔργα τῶν Κάλμαν, Λέχαρ, καὶ Ἰταλῶν συνθετῶν. 12 μεσον. Τζάζ.

ΠΡΑΓΑ (486.2 μ.). 9 μ.μ. Συναυλία τραγουδιοῦ. 9 ½ μ.μ. Πολωνικὴ ἐθνικὴ βραδυά. 11.20΄ μ.μ. Συναυλία τοῦ ὀργανίστα Βίντερμαν.

ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.). 8 ½ μ. μ. Ποικίλη συναυλία. 9 ¾ μ. μ. Συναυλία.

* ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.). 9 μ. μ. Συναυλία χορῳδίας τῇ συμμετοχῇ Λίας Βάγνερ — Σένκιρχ (τραγοῦδι), Χάουμπερ (ἅρπα) καὶ Σὼτζ (ὄργανον), ἐκ τῆς μεγάλης αἰθούσης συναυλιῶν. 11.10΄ μ. μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας Βατσέκ.

* ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (500.5 μ.). 6 ¾ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ ὑπὸ ὀρχήστρας. 8½ μ.μ. «Λακμέ» ὄπερα τοῦ Ντελίμπ, ἐκ τῆς Βασιλικῆς Οὐγγρικῆς Ὄπερας.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411.7 μ.). 6 ¾ μ.μ. Συναυλία. 9.30΄ μ.μ. Σκέτς. 11.15΄ μ.μ. Συναυλία τῆς ἀοιδοῦ Τουρσσύνσκα.

Βελοῦδα μάλλινα ἐπιπλώσεως. «Ρυθμός», Βουλῆς 22.

GRAND PR.
ETERNA
FONDÉE EN 1856
La véritable Montre-Baguette
La grande mode du jour
Γενικὸς Ἀντιπρόσωπος Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ
Πωλεῖται εἰς τὰ καλύτερα ὡρολογοπωλεῖα

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟ ΔΩΡΟΝ ΜΙΑ Douglas
ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 19
ΑΘΗΝΑΙ
ΜΙΑ ΔΙΚΥΛΙΝΔΡΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΛΛΙΣΤΗ
Η DOUGLAS ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΛΛΙΣΤΗ ΔΙΚΥΛΙΝΔΡΟΣ

Συναυλίαι

Σήμερον ὥραν 6.30΄ μ.μ. εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ὁ μεγάλος καλλιτέχνης κ. Χοῦμπερμαν δίδει τὸ τελευταῖον αὐτοῦ ρεσιτάλ. Θὰ παίξῃ τὴν Σονάταν εἰς Κρῶϋτσερ τοῦ Μπετόβεν, τὴν Σακὸν τοῦ Μπάχ, τὸ Κοντσέρτο τοῦ Τσαϊκόφσκυ καὶ ἄλλας συνθέσεις τῶν Σιμανόφσκυ, Ἔλγκαρ καὶ Μπρὰμς Γιοάχιμ. Τὴν προσεχῆ δὲ Τρίτην εἰς τὴν Γ΄ συναυλίαν συνδρομητῶν τῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν θὰ λάβῃ μέρος ὡς σολὶστ καὶ θὰ ἐκτελέσῃ συνοδείᾳ τῆς Ὀρχήστρας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μητροπούλου τὸ Κοντσέρτο εἰς λὰ ἐλ. τοῦ Μπάχ, τὸ Κοντσέρτο τοῦ Σιμανόφσκυ καὶ τὸ Κοντσέρτο εἰς ρὲ μεῖζον τοῦ Μπράμς.

Ἐκθέσεις.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἀνοίγει εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» ἡ ἔκθεσις ἔργων ζωγραφικῆς τῆς δ. Μαρίας Πανούτσου.

— Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ἑρμῆς» συνεχίζεται ἡ ἔκθεσις τῆς ζωγράφου δ. Μαρίνας Χαϊκάλη.

Μαθητικὰ συσσίτια

Ἡ Φιλανθρωπικὴ Ἕνωσις Κυριῶν Νέας Φιλαδελφείας «Ἡ Εὐσέβεια» ἀνέλαβε τὴν ἵδρυσιν μαθητικοῦ συσσιτίου ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος εἰς τὸν συνοικισμὸν Νέας Φιλαδελφείας. Ἡ λειτουργία τοῦ συσσιτίου ἀρχίζει ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Παρασκευῆς.

Ἐκδρομαί

Ὁ «Ἑλληνικὸς Ὀρειβατικὸς Σύνδεσμος» διοργανώνει πενθήμερον ἐκδρομήν, ἀπὸ τῆς 24ης μέχρι τῆς 28ης τρέχοντος, διὰ τὴν Καρυνείαν (Στερεῖ:ο βουνὸ-Κλίκος), ἐπίσης δὲ τὴν 1ην Ἰανουαρίου διὰ τὴν Πάρνηθα

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ
εἰς τὰς νέας αἰθούσας τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων 23 τὸ ἐργοστάσιον Κρυστάλλων
JOSEPHINENHÜTTE
GES. GESCH.
παρουσιάζει τὰ τελευταῖα ἀριστουργήματα τῆς Ἐκθέσεως Λειψίας.
Τιμαὶ πραγματικαὶ Ἐργοστασίων.
Φ. ΔΙΟΝΑΤΟΣ
Λ. ΟΡΦΑΝΟΥΔΑΚΗΣ
23 Φιλελλήνων 23.

ARWA
ΛΙΝΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑΞΩΤΗ
Η ΚΑΛΤΣΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΡΥΠΑ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΗΝ
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
ΕΥΘ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ
13 ΟΔΟΣ ΦΩΚΙΩΝΟΣ 13 ΑΘΗΝΑΙ

POUR MADAME
Une Broche
Une Bague
Un Bracelet
Un COLLIER
Une Boucle
Un Sac
Une Montre
Une Boudrière
Un Etuis Cigarettes
Un Briquet
Un CLIP
A la maison

POUR MONSIEUR
Un Etuis Cigarettes
Un Briquet
Une Baire Boutons
Un Crayon
Un Stylo
Une Montre
Un Service Fumeur
Une Epingle Cravate
Une Boucle pour Ceinture
Pn Pince Cravate
Une Pendulette

DAVY'S
15 Rue Hermes — Stoa Hermiou
"ΔΕΟ,,

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

— Σπῦρος Λίτσας, πλωτάρχης— Νίκη Μ. Γεωργαρίου, ἠρραβωνίσθησαν.

Γάμοι

Ὁ κ. Ἰωάννης Δ. Μητρόπουλος, δικηγόρος, καὶ ἡ δὶς Φιφὴ Κ. Λούμου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των. Παράνυμφος παρέστη ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Παν. Τσαλδάρης.

—Παν. Ζαλαχώρης, ταγματάρχης— Μαρίκα Οἰκονομάκη, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Δεκεμβρίου 1930. Τοῖς εὔχομαι τὸν βίον εὐτυχῆ. Μ—

Ἰατροί

—Ὁ κ. Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ Γεν. Ἀρχίατρος ἐν ἀποστρατείᾳ, εἰδικὸς παθολόγος, μετῴκησεν εἰς τὴν ὁδὸν Οἰκονόμου 3 (πλατεῖα Ἐξαρχείων) καὶ δέχεται τὰς αὐτὰς ὥρας 3—5 μ. μ. καθ' ἑκάστην.

—Τελειοτάτη Ὀφθαλμολογικὴ Κλινικὴ ΜΙΧ. Π. ΓΕΩΡΓΑΡΙΟΥ, εἰδικοῦ Ὀφθαλμολόγου, ὁδὸς Πειραιῶς, Πλατεῖα Ὠδείου. Ἀρ. Τηλ. 73-95.

—Ὁ ἰατρὸς κ. Ι. Ν. ΑΝΝΙΝΟΣ μετῴκησε καὶ δέχεται 11—2 μ.μ. Θεμιστοκλέους 53.

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὸν ἀγαπημένον μας σύζυγον καὶ ἀδελφὸν

ΝΙΚΟΝ Ι. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΝ

(Ἀνώτερον ἀξιωματικὸν συνταξιοῦχον Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης) θανόντα ἐκηδεύσαμεν χθές.

Ἀθῆναι τῇ 18 Δεκεμβρίου 1930.

Ἡ σύζυγος
Καίτη Ν. Ζαφειροπούλου
Οἱ ἀδελφοί: Μαριγοῦλα Ι. Ζαφειροπούλου, Τιμολέων Ι. Ζαφειρόπουλος, Τερψιχόρη Τ. Ζαφειροπούλου, Γεώργιος Κ. Λάσκαρης, Μαρίκα Γ. Λάσκαρη.

Τὴν ἀλησμόνητόν μας

ΕΛΛΗΚΑΝ

κηδεύομεν σήμερον Πέμπτην, ὥραν 3 μ.μ., ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου (Ψυχικοῦ).

Ἐν Ψυχικῷ τῇ 18)12)1930.

Ὁ σύζυγος
Νικόλαος Σ. Ἀθανασιάδης
Οἱ γονεῖς: Θεόδωρος Γκρίτσης, Μαρία Γκρίτση, Σπ. Ἀθανασιάδης, Ἀναστασία Ἀθανασιάδου.
Οἱ ἀδελφοί: Τατιανὴ Δ. Καλούδη, Παρὴ Ν. Ζαχαριουδάκη, Ἔλλη Σ. Ζάρκου, Χαρίλαος Σ. Ἀθανασιάδης, Μηνᾶς Σ. Ἀθανασιάδης, Γεώργιος Σ. Ἀθανασιάδης, Δανάη Σ. Ἀθανασιάδη, Δέσπω Σ. Ἀθανασιάδη, Σοφοκλῆς Σ. Ἀθανασιάδης, Δημοσθένης Δ. Καλούδης, Νικόλαος Ζαχαριουδάκης, Σπ. Ζάρκος, Εὐαγγελία Σ. Ἀθανασιάδη.
Οἱ θεῖοι — Οἱ ἀνεψιοί

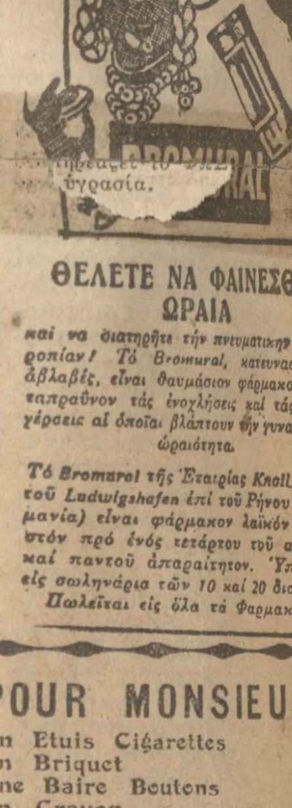

ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΦΑΙΝΕΣΘΕ ΩΡΑΙΑ
καὶ νὰ διατηρῆτε τὴν πνευματικὴν ἰσορροπίαν! Τὸ Bromural, κατευναστικὸν ἀβλαβές, εἶναι θαυμάσιον φάρμακον καταπραΰνον τὰς ἐνοχλήσεις καὶ τὰς διεγέρσεις αἱ ὁποῖαι βλάπτουν τὴν γυναικείαν ὡραιότητα.
Τὸ Bromural τῆς Ἑταιρίας Knoll A.-G. τοῦ Ludwigshafen ἐπὶ τοῦ Ρήνου (Γερμανία) εἶναι φάρμακον λαϊκὸν γνωστὸν πρὸ ἑνὸς τετάρτου τοῦ αἰῶνος καὶ παντοῦ ἀπαραίτητον. Ὑπάρχει εἰς σωληνάρια τῶν 10 καὶ 20 δισκίων. Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Φαρμακεῖα.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ — ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380 — ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ „ 200 — ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ „ 100 — ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50
ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ 6.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » 6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ, ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ » 6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ » 100-200

Ἀπὸ τὰς ταραχὰς τῆς Μαδρίτης

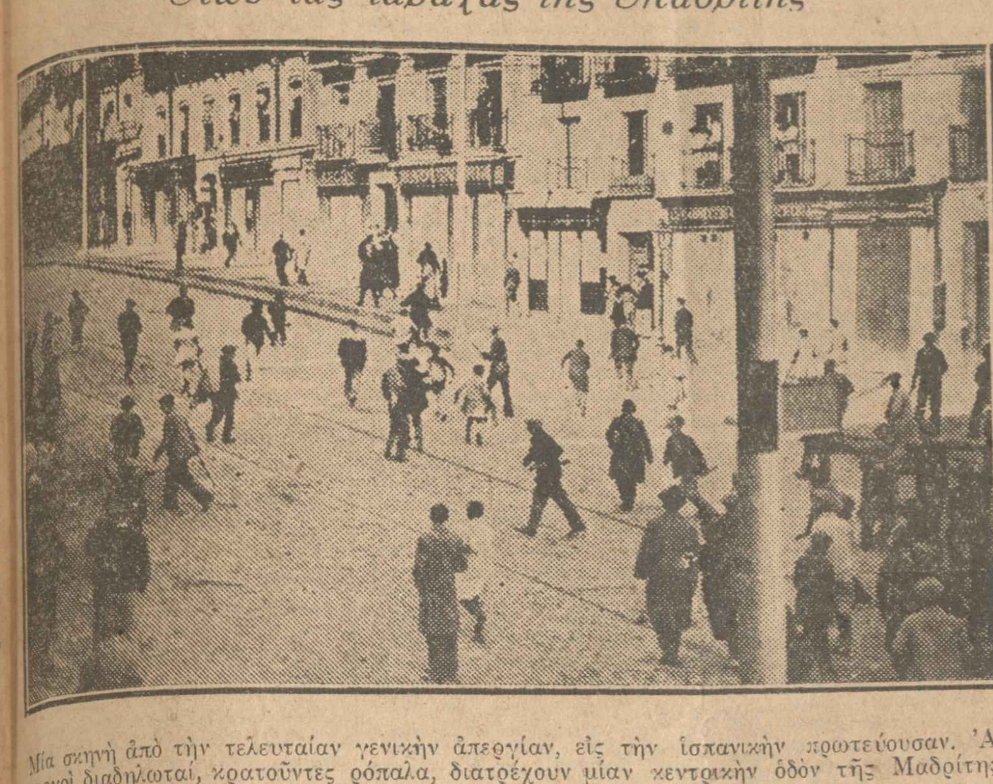

Μία σκηνὴ ἀπὸ τὴν τελευταίαν γενικὴν ἀπεργίαν, εἰς τὴν ἱσπανικὴν πρωτεύουσαν. Ἀπεργοὶ διαδηλῶται, κρατοῦντες ρόπαλα, διατρέχουν μίαν κεντρικὴν ὁδὸν τῆς Μαδρίτης.

Ἕλληνες καὶ Ρῶσσοι πρίγκηπες

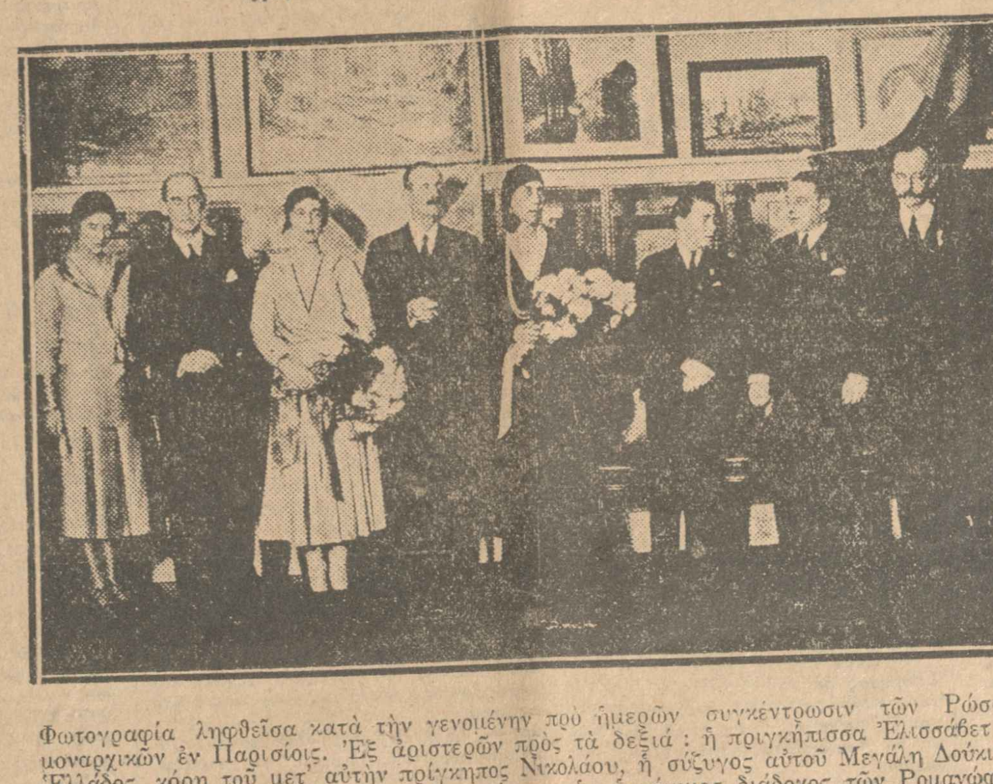

Φωτογραφία ληφθεῖσα κατὰ τὴν γενομένην πρὸ ἡμερῶν συγκέντρωσιν τῶν Ρώσσων μοναρχικῶν ἐν Παρισίοις. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά: ἡ πριγκήπισσα Ἐλισσάβετ τῆς Ἑλλάδος, κόρη τοῦ μετ' αὐτὴν πρίγκηπος Νικολάου, ἡ σύζυγος αὐτοῦ Μεγάλη Δούκισσα Ἑλένη, ὁ Μέγας Δοὺξ Κύριλλος, θεωρούμενος ὡς ὁ νόμιμος διάδοχος τῶν Ρομανώφ, ἡ σύζυγός του, ὁ υἱός των πρίγκηψ Βλαδίμηρος, ὁ γαμβρός του πρίγκηψ Κάρολος τοῦ Λαϊνίγκεν καὶ ὁ ἀδελφός του Μέγας Δοὺξ Ἀνδρέας.

Αἱ προσπάθειαί μου ἐναυάγησαν...

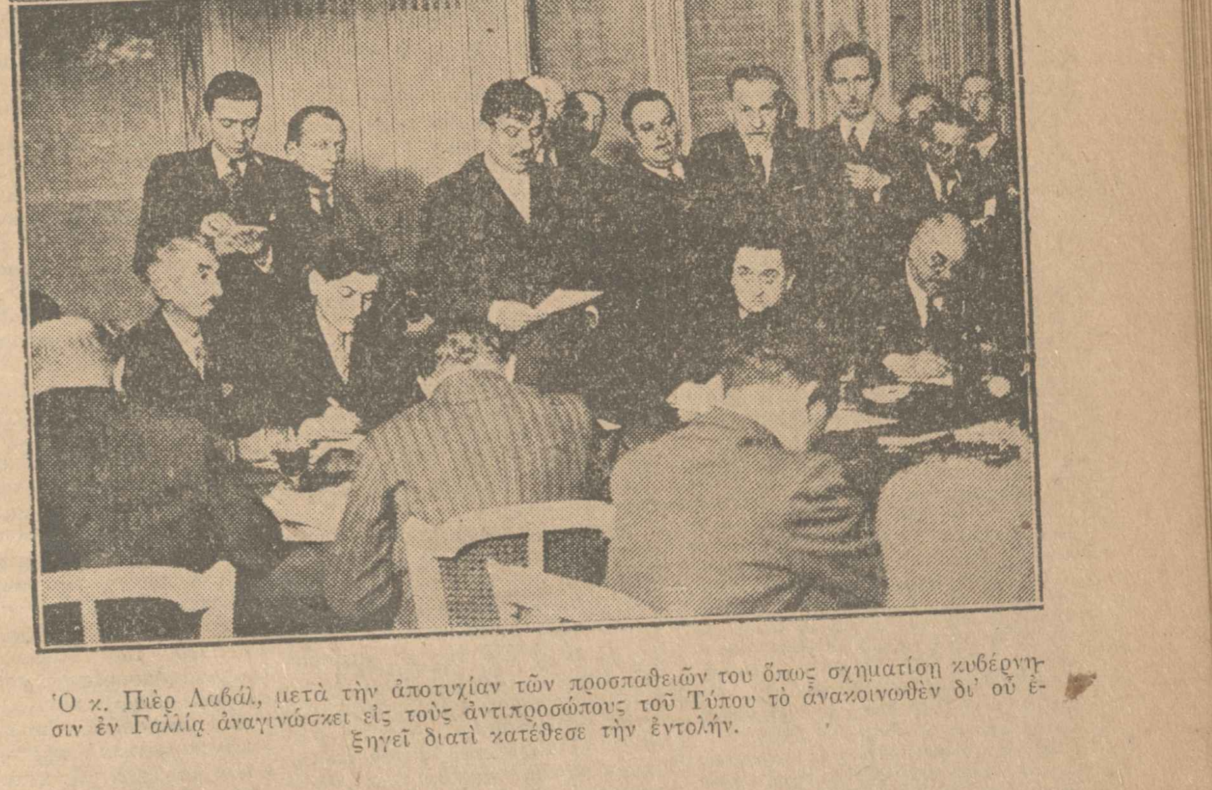

Ὁ κ. Πιὲρ Λαβάλ, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν προσπαθειῶν του ὅπως σχηματίσῃ κυβέρνησιν ἐν Γαλλίᾳ ἀναγινώσκει εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου τὸ ἀνακοινωθὲν δι' οὗ ἐξηγεῖ διατὶ κατέθεσε τὴν ἐντολήν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Τὰ γεγονότα τοῦ Πολυγύρου καὶ ἡ ἐπανάστασις εἰς τὸν Ἄθων

Τὰ προληπτικὰ μέτρα τοῦ μουτεσελίμη Θεσσαλονίκης. — Οἱ Πολυγυρῖται ἀναγκάζονται νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τῶν Τούρκων καὶ ἀποκρούουν τὴν ἐπίθεσιν τοῦ στρατοῦ. — Εἰς τὸν Ἄθωνα κηρύσσεται ἡ ἐπανάστασις ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Παπᾶ. — Ἡ συμμετοχὴ τῆς Κασσάνδρας.

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκίνου

Ὁ Γιουσοὺφ-μπέης εὐθὺς μόλις ἐπληροφορήθη τὰ γεγονότα τῆς Μολδοβλαχίας τὰ ἐνισχύσαντα τὰς διασπειρομένας ἀπὸ καιροῦ φήμας περὶ ἐπαναστάσεως τῶν ραγιάδων ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ τὰ μέτρα του. Προσεκάλεσεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην τοὺς προκρίτους τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Μακεδονίας ὡς ὁμήρους. Ἐκεῖνοι πληροφορημένοι περισσότεροι περὶ τῶν ἐπικειμένων γεγονότων ἀπέφυγαν νὰ μεταβοῦν οἱ ἴδιοι καὶ ἔστειλαν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην δευτερεύοντα πρόσωπα τῶν ἐπαρχιῶν. Εἶνε ἀνάγκη νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἡ Φιλικὴ Ἑταιρεία εἶχεν ἀπὸ τοῦ 1820 ἐπεκτείνει τὰς ἐνεργείας της πρὸς τὴν Μακεδονίαν ὁλόκληρον ἀπὸ τοῦ Νέστου μέχρι τοῦ Ὀλύμπου [illegible] ἐκπαιδευτικαὶ [illegible] τῶν γνωστῶν [illegible] ἰσμὸν νὰ [illegible] Φαρμάκη, τοῦ ἐκ Βλάτσης [illegible], τοῦ ἐκ Μετσόβου Δ. Ὑπάτρου καὶ τοῦ Θεσσαλοῦ Ἀρ. Παπᾶ. Οἱ περισσότεροι ἱεράρχαι τῆς Μακεδονίας εἶχαν μυηθῆ. Ὁ μητροπολίτης Σερρῶν Χρύσανθος, ὁ Ἀρδαμερίου Ἰγνάτιος, ὁ Κοζάνης Βενιαμίν, ὁ Γρεβενῶν Ἄνθιμος, ὁ Ἁγίου Ὄρους Ἱερόθεος καὶ ὁ Μαρωνείας Κωνστάντιος. Καὶ μαζὶ μὲ αὐτούς, ἢ διὰ τούτων καὶ οἱ πρόκριτοι καὶ ὅλοι οἱ σημαίνοντες εἴτε διὰ τὴν ἐπιρροήν των, ἢ διὰ τὸ πολεμικὸν παρελθόν των. Ἐγνώριζαν λοιπὸν οἱ προσκληθέντες ἀπὸ τὸν μουτεσελίμην ὅτι ἂν μετέβαιναν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἦσαν χαμένοι. Καὶ διότι ἀνεμένοντο τὰ γεγονότα, ποὺ θ' ἀπεδίδοντο εἰς αὐτοὺς καὶ διότι ἐθεωροῦσαν βέβαιον ὅτι ὁ διαβόητος διὰ τὰς ὠμότητάς του Γιουσοὺφ δὲν θὰ ἠρκεῖτο νὰ τοὺς φυλακίσῃ, ἀλλὰ θὰ τοὺς ἐφόνευεν. Ἡ θανάτωσις τοῦ ραγιᾶ ἦτο συνήθης ποινὴ διὰ τὸν Γιουσούφ. Καὶ ὑπῆρχεν ἐλπὶς ὅτι οἱ ἀποσταλέντες εἰς τὴν Θεσσαλονίκην λόγῳ τῆς κατωτέρας των θέσεως δὲν θὰ ἐθεωροῦντο ὑπεύθυνοι καὶ θὰ ἐκινδύνευαν ὀλιγώτερον τῶν ἄλλων νὰ θανατωθοῦν.

Ἀλλ' ὁ μουτεσελίμης ἐγνώριζε τὰ πρόσωπα καὶ ἡ ἄφιξις εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ὡς ὁμήρων ἄλλων προσώπων καὶ ὄχι ἐκείνων ποὺ εἶχε ζητήσει, ηὔξησε τὰς ὑποψίας του. Ἡ προσοχή του ἐστράφη πρὸς τὴν Χαλκιδικὴν καὶ δὲν εἶχεν ἄδικον. Διότι ἔβλεπεν ἐκεῖ τὴν πιθανότητα τῆς δημιουργίας ἐπαναστατικῆς ἑστίας, λόγῳ τῶν προνομίων τοῦ Ἁγίου Ὄρους διὰ τῶν ὁποίων ἀπηγορεύετο ἡ εἴσοδος εἰς τὴν ἱερὰν περιοχὴν τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ ηὐνοεῖτο ἐπομένως ἡ ἄνετος κίνησις τῶν παρασκευαζομένων. Ἀπέστειλε λοιπὸν στρατὸν πρὸς φρούρησιν τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Χαλκιδικῆς εἰς τὸ ἄκρον τῆς Χερσονήσου τῆς ὁποίας ὑψοῦτο ὁ Ἄθως, καὶ πρὸς ἀποκλεισμὸν τῶν εὑρισκομένων εἰς αὐτήν. Εἶνε προφανὲς ὅτι εἶχε πληροφορίας διὰ τὰ τελούμενα ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ Παπᾶ. Ἔπειτα κατὰ τὰ μέσα Μαΐου διέταξε τὸν ἀρχηγὸν τῆς πολιτοφυλακῆς τῆς Παζαδούρας Τσιρίμπασην καὶ τὸν διοικητὴν τῶν Χάσικων χωριῶν Χασὰν ἀγᾶν, τὸν ταμίαν τοῦ Γιουσοὺφ πασᾶ νὰ ἐπιτεθοῦν κατόπιν συνεννοήσεως κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν μὲ πεντακοσίους ἄνδρας ἕκαστος, ἐναντίον τῆς κωμοπόλεως Πολυγύρου, νὰ συλλάβουν τοὺς προκρίτους, ν' ἀφοπλίσουν τοὺς κατοίκους καὶ νὰ τρομοκρατήσουν τὴν περιφέρειαν πρὸς ἀποκοπὴν τῶν εὑρισκομένων εἰς τὸν Ἄθωνα ἀπὸ τὰς πρὸς βορρᾶν ἐπαρχίας.

Ἀλλ' ὁ στρατὸς ποὺ εἶχεν ἀποσταλῆ ἀρχικῶς πρὸς τὸν ἰσθμὸν δὲν ἐφρόντισε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀνυποψίαν τῶν κατοίκων. Ἐγίνοντο διαρκῶς ἐπιθέσεις, φόνοι, διαρπαγαὶ καὶ ἁρπαγαὶ νεαρῶν γυναικῶν. Καὶ τόσον ἀφηνίασαν οἱ Τοῦρκοι, οἱ εὑρισκόμενοι εἰς τὸν Πολύγυρον, ὥστε κατὰ τὴν 16ην Μαΐου, παραμονὴν τῆς ἡμέρας τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν ἐπίθεσιν ἀπὸ τὸν Χασὰν ἀγᾶν καὶ τὸν Τσιρίμπασην, ἤρχισαν νὰ πυροβολοῦν τοὺς νέους ποὺ εὑρίσκοντο εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ ἀπειλοῦσαν γενικὴν σφαγήν. Οἱ Πολυγυρῖται ἐτρόμαξαν. Καὶ ἀντὶ νὰ περιμένουν νὰ σφαγοῦν ἀπεφάσισαν νὰ ἀμυνθοῦν μὲ τὸν μόνον δυνατὸν τρόπον. Συνεννοήθησαν καὶ ὠπλίσθησαν καὶ τὴν πρωΐαν τῆς ἑπομένης ὥρμησαν κατὰ τοῦ διοικητηρίου, ἐφόνευσαν τὸν ὑποδιοικητὴν Πολυγύρου καὶ τοὺς δεκαοκτὼ Τούρκους στρατιώτας ποὺ ἀποτελοῦσαν τὴν φρουράν του. Καὶ ἀμέσως διαιρεθέντες εἰς δύο σώματα ἐκινήθησαν κατὰ τῶν ἐπερχομένων κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν Τσιρίμπαση καὶ Χασὰν ἀγᾶ καὶ τοὺς ἠνάγκασαν νὰ ὑποχωρήσουν.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐσήμανε τὴν ἔναρξιν τῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὴν Μακεδονίαν. Ὁ Μουτεσελίμης Θεσσαλονίκης ἔξω φρενῶν ἐκ τῶν συμβάντων εἰς τὸν Πολύγυρον ἐσούβλισε τοὺς κρατουμένους ὡς ὁμήρους τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἐκαρατόμησε τὸν ἐπίσκοπον Κιτρῶν, τὸν Χριστόδουλον Μπαλάνον, τὸν Χρῆστον Μενεξὲν καὶ τὸν Κυδωνιάτην, ἐνήργησε συλλήψεις καὶ ἄφησε τοὺς στρατιώτας του νὰ προβοῦν εἰς διαρπαγὰς εἰς τὰ σπίτια. Δύο χιλιάδες Ἕλληνες ἐκλείσθησαν ὑπὸ φρουρὰν ἐντὸς τῆς μάνδρας τῆς Μητροπόλεως τῆς Θεσσαλονίκης. Εἰς τὰς ἐπιθέσεις αὐτὰς κατὰ τῶν Χριστιανῶν συνήργησαν πρόθυμοι φίλοι τῆς τουρκικῆς διοικήσεως καὶ οἱ πολλοὶ Ἑβραῖοι τῆς πόλεως.

Τὰ πράγματα δὲν ἦτο δυνατὸν πλέον νὰ κρατηθοῦν, οὔτε οἱ παρασκευάζοντες τὴν ἐπανάστασιν τῆς ἀνατολικῆς Μακεδονίας ἠδύναντο ν' ἀναμένουν τὴν ἐξ ἄλλων μερῶν δρᾶσιν σχετικὴν μὲ τὴν χώραν των διὰ νὰ συγχρονίσουν τὴν ἰδικήν των. Συνῆλθαν ὅλοι εἰς τὴν μονὴν τῶν Καρυῶν, τὴν πρωτεύουσαν τῶν ἄλλων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἐμμανουὴλ Παπᾶ καὶ ἀπεφάσισαν τὴν καθαίρεσιν καὶ τὸν περιορισμὸν τοῦ ζαμπίτη τοῦ Ἄθωνος Χασικῆ Χαλὴμ μπεη. Τοῦτο ἐνηργήθη ἀμέσως. Διὰ τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἐπιμελητείαν συνεστήθη ἐφορεία ἀπὸ ἀντιπροσώπους ὅλων τῶν μονῶν καὶ ἐστρατεύθησαν ὅλοι οἱ μοναχοὶ οἱ δυνάμενοι νὰ φέρουν ὅπλα. Μετὰ τοῦτο ἔγινεν ἐκκλησιαστικὴ τελετὴ ἱερουργοῦντος τοῦ μητροπολίτου Μαρωνείας Κωνσταντίνου καὶ ἐκηρύχθη ἡ ἐπανάστασις. Ὁ Ἐμμανουὴλ Παπᾶς ἀνηγορεύθη ἀρχηγὸς καὶ προστάτης τῆς Μακεδονίας. Ἐννοεῖται ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τῆς ἀνατολικῆς, διότι εἰς τὴν δυτικὴν καὶ τὴν νότιον Μακεδονίαν δὲν ἔλειπαν οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος ἀρχηγοὶ τῶν ὅπλων, προερχόμενοι ἀπὸ τὰ ἁρματωλίκια καὶ τοὺς πολεμικοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῶν ἄλλων περιφερειῶν.

Ταυτοχρόνως ἐκινήθη καὶ ἡ Κασσάνδρα καὶ οἱ πρόκριτοί της ἀνήγγειλαν τὴν ἀπόφασιν τῶν πρὸς τὴν γενικὴν ἐφορείαν τοῦ Ἁγίου Ὄρους διὰ τοῦ ἀκολούθου ἐγγράφου:

«Τὴν ὑμετέραν πανοσιότητα, ἅγιοι ἐπίτροποι τοῦ κοινοῦ εὐλαβῶς προσκυνοῦμεν καὶ κατασπαζόμεθα τὴν δεξιάν σας. Καὶ μετὰ τὰς προσκυνήσεις ἡμῶν πρὸς τὴν πανοσιότητά σας, σᾶς φανερώνομεν διὰ τοῦ ἀνὰ χεῖρας σας ὅτι ἡμεῖς οἱ ἐν τῇ Χερσονήσῳ Κασσάνδρᾳ ἐσηκώσαμεν τὰ ἅρματα κατὰ τοῦ τυράννου μας. Τὴν πέμπτην σήμερον ἐσηκώθησαν καὶ τὰ ἀντικρυ χωρία Παρθενιῶνος, Ὀρμήλια καὶ Νικήτη. Μᾶς ἦλθαν καὶ δύο ἁρμαμέντα μὲ σημαίαν ἐλευθερίας. Εἶνε καὶ δύο ὅμοια μικρὰ καὶ αὐτὰ ἁρματωμένα. Ἑτοιμασθῆτε λοιπὸν στρατιῶται τοῦ ἐπουρανίου Χριστοῦ, καὶ ὠπλίσατε ὅλους τοὺς ἰδικούς σας κατὰ τοῦ τυράννου. Ἡ πανοσιότης σας ἀπὸ τὸ μέρος σας κτυπῶντας νὰ φθάσετε ὁμοῦ μὲ τοὺς εἰς τὰ Μαδέμια εὑρισκομένους καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τὸ ἰδικόν μας ὁμοίως νὰ ἀνταμωθῶμεν εἰς τοὺς Μαχαλάδες καὶ νὰ ὁρμήσωμεν κατὰ τῆς Θεσσαλονίκης. Κατὰ τὴν παρασκευὴν ἀπέρασαν πέντε καράβια καὶ προσμένομεν κατ' αὐτὰς καὶ ἄλλα δεκαπέντε. Μὴν ἀμελήσετε, ἅγιοι πατέρες, ἀλλ' ὁπλισθῆτε καὶ ταχύνατε πρὸς ἀφανισμὸν τοῦ ἀσεβοῦς τυράννου μας δι' ἀγάπην τοῦ γένους καὶ τῆς πίστεως ἡμῶν.

Στείλατε εἴδησιν καὶ εἰς τὰ Μαδέμια καὶ ταχύνατε, διὰ νὰ λάβωμεν καὶ παρὰ Θεοῦ καὶ παρὰ τοῦ γένους τὸν στέφανον.

Ταῦτα καὶ μένομεν, τῇ 29ῃ Μαΐου 1821.

Ἰωάννης Χατζῆ-Χριστοδούλου, Ἀναγνώστης Γεωργίου, Δημήτριος Ἰωάννου, Καπετὰν Μανώλης Ἰωάννου, Καπετὰν Γεώργιος Καμπούρης, Καπετὰν Ἰωάννης Γεωργίου».

Τὰ πλοῖα περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλεῖ τὸ ἀνωτέρω ἔγγραφον εἶχαν φθάσει εἰς τὴν Κασσάνδραν πρὸ τῆς 18ης Μαΐου. Τὸ ἕνα ἐξ αὐτῶν ἀνῆκεν εἰς τὸν Λήμνιον Ἀθανάσιον Μαργαρίτην, ποὺ προσεφέρθη νὰ συνεργασθῇ μὲ τοὺς Μακεδόνας καὶ συνεστήθη δι' ἐπιστολῆς τοῦ ἀρχιμανδρίτη Ἰωακεὶμ εἰς τὸν Ἐμμανουὴλ Παπᾶν διὰ νὰ τεθῇ ὑπὸ τὰς διαταγάς του. Πρὸς τοῖς ἄλλοις εἶχαν φθάσει εἰς τὴν Κασσάνδραν, ποὺ ἀποτελοῦσε τὸ ὀχυρὸν τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Μακεδονίας καὶ λόγῳ τοῦ καταλλήλου τοῦ ἐδάφους καὶ λόγῳ τῆς θαλάσσης καὶ τῆς συμπράξεως τῶν ναυτικῶν, καὶ Ψαριανὰ πλοῖα. Τὴν ἀρχηγίαν τῶν ὅπλων τῆς Κασσάνδρας ἀνέλαβεν ὁ ἀνδρεῖος Χάψας καὶ τῶν Μαδεμοχωρίων ὁ Κ. Δουμπιώτης καὶ ὁ Ἀναστάσης Χιμιώτης.

Δ. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Αἱ πρῶται μάχαι παρὰ τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὴν Κασσάνδραν.

Καταργοῦντες

τὸ τμῆμα φωτογραφικῶν μηχανῶν, ἐκπίπτομεν τὰς τιμὰς των εἰς τὸ ἥμισυ.
Pathé-Cinema Ἑρμοῦ 5α.

Ὑφάσματα σιμιλὶ δι' ἐπιπλώσεις. «Ρυθμός», Βουλῆς 22.

Εἰς τὴν Νέαν Τουρκίαν

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας εἰς τὸ "ντάνσινγκ,,

Τὸ δημοκρατικὸν γλέντι τοῦ Μουσταφᾶ Κεμὰλ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, Δεκέμβριος (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ὀγδόη ἑσπερινή, εἰς τὴν Μεγάλην Ὁδὸν τοῦ Πέραν.

Συγκέντρωσις κόσμου πρὸ τοῦ ἑστιατορίου «Τυρκουάζ». Ἀκόμη καὶ τὸ τρὰμ ἔχει σταματήσει. Τὸ πλῆθος ἔχει φράξει τὸν δρόμον καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸ πλάτος. Κανὲν ἀτύχημα;

Ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ ἐν μέσῳ φιλικῆς συντροφιᾶς εἰς κέντρον τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ὄχι. Ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ πασᾶς εἰσῆλθεν εἰς τὸ «Τυρκουάζ» πρὸ μιᾶς περίπου ὥρας. Ἂς κατορθώσωμεν, μὲ πολλὴν δυσκολίαν, νὰ εἰσέλθωμεν καὶ ἡμεῖς.

Τὸ κέντρον εἶνε γνώριμον. Ἐκ τῶν ἑκατοντάδων πολυτελῶν ἢ ρυπαρῶν ἑστιατορίων, τὰ ὁποῖα ἤνοιξαν οἱ Ρῶσσοι πρόσφυγες εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν κατὰ τὴν περίοδον τῆς διασυμμαχικῆς κατοχῆς, αὐτὸ εἶνε τὸ μόνον ποὺ ἐπέζησεν. Ἀναγνωρίζει κανεὶς κυρίας ποὺ ἐσερβίριζαν ἄλλοτε εἰς ἄλλα ρωσικὰ κέντρα καί, μολονότι τὰ ἔτη ἔχουν παρέλθει, διατηροῦν τὸ μεγαλειῶδες παράστημά των καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ προσκομίζουν τὸ «μπόρτς» μὲ χάριτας ἀρχιδουκισσῶν.

Ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ δὲν ἐδίστασε νὰ ἔλθῃ νὰ καθήσῃ εἰς τὸ «ρεστωρὰν-ντάνσινγκ» μὲ μερικοὺς φίλους. Νάτος. Προΐσταται δώδεκα συνδαιτυμόνων μὲ τὰ νῶτα ἐστραμμένα πρὸς μίαν προσωπογραφίαν του.

Ἡ αἴθουσα τοῦ «Τυρκουάζ» εἶνε σχεδὸν κενή. Πλησιάζομεν τὸ τραπέζι τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Δεξιά του κάθηται ὁ Σουκρῆ Ναϊλῆ πασᾶς, φρούραρχος Κωνσταντινουπόλεως, ἔπειτα ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, δύο βουλευταί. Ἰδοὺ καὶ ὁ Κιαζὴμ πασᾶς, πρόεδρος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως· καθὼς καὶ ὁ Νεδζμεδδὶν Σαδήκ, διευθυντὴς τῆς «Ἀκσάμ»· ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ Προέδρου καὶ τρεῖς ἀκόμη βουλευταί.

Ἐνῷ ἡ ὀρχήστρα ἐκτελεῖ, μὲ περισσοτέραν καλὴν θέλησιν παρὰ ἁρμονίαν, ἕνα ἀπάνθισμα τῆς «Τόσκας», κάθομαι εἰς ἕνα τραπεζάκι πλάι εἰς τὴν παρέαν τοῦ Κεμάλ.

Νέοι πελάται γεμίζουν σιγὰ-σιγὰ τὸ ἑστιατόριον. Οἱ περισσότεροι δὲν φαίνονται νὰ ἔχουν ἀντιληφθῆ τὴν παρουσίαν τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ. Ἕνας ξένος μάλιστα πλησιάζει τὸ προεδρικὸν τραπέζι μὲ τὰ δύο χέρια στὶς τσέπες καὶ μὲ ὕφος ὀλίγον ἀδιακρίτου περιεργείας.

Δεκάτη ἑσπερινή. Ἡ ὀρχήστρα αἰφνιδίως ἔχει μεταμφιεσθῆ εἰς τζὰζ-μπάντ. Εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ τραπέζια προσκομίζονται τὰ φαγητά. Ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ πασᾶς παραγγέλλει ἕνα ζωμόν. Καλεῖ πλησίον του ἕνα νέον καὶ κάτι τοῦ λέγει σ' αὐτί. Ὁ νέος ἐξέρχεται τῆς αἰθούσης.

Ὁ στίβος ἔχει πληρωθῆ χορευτῶν. Μεταξὺ τῶν φὸξ-τρὸτ καὶ τῶν ταγκό, καλλιτέχναι καὶ καλλιτέχνιδες ἐκτελοῦν ἐξωτικὰ νούμερα. Ὁ Πρόεδρος ἐφελκύει τὴν προσοχὴν τῶν φίλων του ἐπὶ μιᾶς Οὑγγρίδος χορευτρίας. Ὑψηλή, μὲ μεγάλα μαῦρα μάτια, μακρὺ κυματιστὸν φόρεμα, ἔχει τὴν χάριν συγχρόνου συλφίδος.

Κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτήν, τέσσαρες νεανίδες, δύο μελαχροινὲς καὶ δύο ξανθές, μὲ τουαλέτταν ἑσπερινήν, πλησιάζουν τὸ τραπέζι τοῦ Κεμάλ, συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ νέου, ὁ ὁποῖος πρὸ ὀλίγου εἶχεν ἐξέλθει. Ὁ Πρόεδρος ἐγείρεται, καθὼς καὶ οἱ συνδαιτυμόνες. Παρουσιάσεις. Τὰ γκαρσόνια σπεύδουν νὰ φέρουν καθίσματα.

Εἶνε αἱ θεταὶ κόραι τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ. Μικραὶ ὀρφαναὶ γενναίων στρατιωτῶν πεσόντων κατὰ τὸν Μικρασιατικὸν πόλεμον, συντηροῦνται καὶ ἐκπαιδεύονται προσωπικαῖς δαπάναις του. Ὁ Πρόεδρος παρακαλεῖ τοὺς φίλους του νὰ χορεύσουν μαζί των. Ὁ ἴδιος σηκώνεται καὶ φὸξ-τροττάρει δημοκρατικώτατα.

Μία μετὰ μεσονύκτιον. Αἱ νέαι σηκώνονται, ξαναφοροῦν τὰ ἐπανωφόρια των, χαιρετοῦν μία μία τὸν θετὸν πατέρα των καὶ ἀποχωροῦν, συνοδευόμεναι ὑπὸ δύο ἀξιωματικῶν, οἱ ὁποῖοι σὲ λίγο ξαναγυρίζουν. Κατόπιν ἐπιθυμίας τοῦ Κεμάλ, ἕνας κομψὸς ἀξιωματικὸς χορεύει ἕνα ταγκὸ μὲ τὴν Οὐγγρίδα χορεύτριαν.

Ἀκόμη ἕνα σιγαρέττον, ἕνα κύπελλον σαμπάνιας, ἔπειτα ἄλλο ἕνα σιγαρέττον καὶ ὁ Πρόεδρος ζητεῖ τὸν λογαριασμόν.

Μιὰ Ρωσσὶς σπεύδει. Ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ βάζει τὰ γυαλιά του, ἐξετάζει τοὺς ἀριθμούς, ὑπογράφει, ἀφήνει ἕνα γενναῖον φιλοδώρημα καὶ μεταβιβάζει τὸ χαρτὶ εἰς τὸν ὑπασπιστήν του, ὁ ὁποῖος πληρώνει ἐπὶ τόπου.

Ὅλοι σηκώνονται. Ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ προηγεῖται, πρὶν δὲ ἐξέλθῃ σταματᾶ διὰ νὰ χαιρετίσῃ φιλοφρονέστατα τὴν Ρωσσίδα ἰδιοκτήτριαν τοῦ «Τυρκουάζ». Τῆς λέγει γαλλιστί: «—Ὠ' βουάρ, κυρία μου. Ἔμεινα πολὺ ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὴν ἑσπερινήν μου. Θὰ ξανάρθω.»

Ἔξω τὸ πλῆθος ἀνευφημεῖ. Καί, εἰς τὴν ἔρημον σχεδὸν ὁδὸν τοῦ Πέραν, τὰ αὐτοκίνητα ἐξαφανίζονται ὁλοταχῶς.....

Ἰδοὺ ὁ Σωτήρ μου:
PAUSODYNE LINIMENT
ΠΑΥΣΩΔΥΝΟΝ
ΝΕΩΤΑΤΟΝ ΙΔΙΟΣΚΕΥΑΣΜΑ
Μὲ ἀρίστας ἀντιρευματικὰς καὶ ἐπισπαστικὰς ἰδιότητας. Συνιστᾶται θερμῶς πρὸς θεραπείαν τῶν ὀξέων καὶ χρονίων ρευματισμῶν. Εἰδικὸν διὰ ἰσχιαλγίας, νευραλγίας, ἀρθριτικοὺς πόνους καὶ πλευροδυνίας.
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΝ ΣΑΣ
ΚΕΝΤΡ. ΑΠΟΘΗΚΗ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΣΑΝΓΡΑΛ,
ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 95. ΑΘΗΝΑΙ
ΔΕΟ

Μία τραγικὴ ἀποστολὴ

Πρὸς τὸν Βόρειον Πόλον
Τὸ ἡμερολόγιον τοῦ Σουηδοῦ ἐξερευνητοῦ Σ. Α. Ἀντρὲ

Ἡ ἐπίσημος ἐξιστόρησις τῆς ἐξερευνήσεως, ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τῆς Σουηδικῆς Ἀνθρωπολογικῆς καὶ Γεωγραφικῆς Ἑταιρίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνευρεθέντων ἡμερολογίων, σημειώσεων καὶ ἐγγράφων.

Τὸ μυστικὸν ποὺ ἐκάλυπτον οἱ πάγοι

15ον

«Τὸ σύρσιμο τοῦ ρυμουλκουμένου σχοινίου ἐπὶ τοῦ πάγου καὶ τὸ φτεροκόπημα τῶν πανιῶν εἶναι οἱ μοναδικοὶ ἦχοι ποὺ ἀκούω, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ τρίξιμον τοῦ καλάθου μας.»

Ἐκτὸς τῶν γραμμῶν αὐτῶν, ὁ Ἀντρὲ δὲν μᾶς πληροφορεῖ καθόλου, εἰς καμμίαν σελίδα τῶν ἀνακαλυφθέντων εἰς Βίτε ἐγγράφων, ἐφόσον κατέστη δυνατὸν ν' ἀναγνωσθοῦν, τί ἐσκέπτετο μέσα εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς του περὶ τῆς ἀποστολῆς τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος διηύθυνε. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ κόσμος ἐξεπλήσσετο διὰ τὸ ταξεῖδι του αὐτό, συγγενεῖς φίλοι καὶ συμπατριῶται του ἀνέμενον μὲ λαχτάραν εἰδήσεις. Σήμερα, ὕστερα ἀπὸ 33 χρόνια, λαμβάνομεν ἀπάντησιν εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐρωτήματά μας. Ὁ Ἀντρὲ καὶ ὁ Στρίντμπεργκ ἀποκαλύπτουν τὸν ἑαυτόν των εἰς σημειώσεις των, τὰς ὁποίας τόσον πιστῶς διετήρησαν οἱ πάγοι.

Η 13η ΙΟΥΛΙΟΥ

Ἡ ἡμέρα «ἀνατέλλει». Παρὰ τὴν χρονολογίαν, ὁ Ἀντρὲ σημειώνει τυχαίως ἕνα «σίκ».

Τὸ ἀερόστατον ἔμεινεν ἀκίνητον καθ' ὅλην τὴν νύκτα. Ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὰ μεσάνυκτα ὁ Ἀντρὲ σημειώνει βόρειον ἄνεμον μὲ ταχύτητα 2,7 μέτρων κατὰ δευτερόλεπτον. Ἡ θερμοκρασία διατηρεῖται ὅπως μέχρι τοῦδε εἰς τὸ μηδέν. Ὁ «Ἀετὸς» κλονίζεται, στρέφεται, ὑψώνεται καὶ καταπίπτει ἀδιακόπως. Προσπαθεῖ νὰ προχωρήσῃ, δὲν τὰ καταφέρνει ὅμως, διότι ὁ ἄνεμος ἔχει μόνον 2,1 μέτρων ταχύτητα κατὰ δευτερόλεπτον. Κατὰ τὰς 3 ½ τῆς πρωΐας ὁ βορειοδυτικὸς ἄνεμος δυναμώνει κάπως. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς νυκτὸς δὲν ἐφάνη οὔτε ἕνα ζωντανὸν πλάσμα. Οὔτε πουλί, οὔτε φώκη, οὔτε θαλάσσιος ἵππος, οὔτε ἄρκτος.

Περὶ τὰς 6 ἡ ὥρα, ὁ Στρίντμπεργκ ἔχει ἐγερθῆ καὶ πάλιν καὶ ἐξακολουθεῖ τὰς σημειώσεις του εἰς τὸ σημειωματάριόν του, ἐνῷ ὁ Ἀντρὲ γράφει εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του. Ὁ Στρίντμπεργκ ἀλλάζει φορέματα πρὶν ἢ ἀρχίσῃ τὴν ἐργασίαν του. Μέχρι τοῦδε, ἐπάνω ἀπὸ τὶς μάλλινες κάλτσες του ἐφοροῦσε ἁπλῶς ὑποδήματα σπὸρτ φοδραρισμένα μὲ μαλλί. Ἐπάνωθεν ὅμως. Τώρα, περνᾷ ἐπάνω ἀπὸ τὶς μάλλινες κάλτσες του ἓν ζεῦγος δεύτερες κοντὲς κάλτσες ἀπὸ κατσὲν καὶ ἕνα ζευγος ἐπανωπάπουτσα. Ἡ ὑπόδησις αὐτὴ τοῦ φαίνεται ζεστὴ καὶ εὐχάριστη.

Κατὰ τὰς 9 ἡ ὥρα, ἡ ὁμίχλη διαλύεται τόσον, ὥστε περνᾷ κάπως διὰ μέσου αὐτῆς ὁ ἥλιος. Ἐδῶ κ' ἐκεῖ μάλιστα λάμπουν γαλανὰ σημεῖα εἰς τὸν οὐρανόν. Αὐτὸ κάμνει εὐχάριστον ἐντύπωσιν, ἀφοῦ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς νυκτὸς «ἐσφραγίζετο πάγος» διαρκῶς. Ἡ ἀνυψωτικὴ δύναμις τοῦ ἀεροστάτου ἐνισχύεται καταφανῶς συνεπείᾳ τῆς καλοκαιρίας. Ὁ Στρίντμπεργκ εἶναι τόσον αἰσιόδοξος, ὥστε φαντάζεται ὅτι θὰ ταξειδεύσουν καὶ πάλιν εἰς τὰ ὑψηλά.

Ὀλίγα λεπτὰ πρὸ τῶν 9 ½ ἐξύπνησε τὸν σύντροφόν του Φραίνκελ. Περὶ τὰς 10,55, τὸ ἀερόστατον ἀπελευθεροῦται μόνον του ἐντελῶς μ' ἕνα κραδασμόν. Ἡ γόνδολα ἔγειρε πρὸς τὰ ὀπίσω. Ἐπὶ 13 ὁλοκλήρους ὥρας εἶχε σταθῆ ὁ «Ἀετὸς» εἰς τὸν «δεύτερον αὐτὸν σταθμὸν ἀναπαύσεως» του, ὅπως τὸν χαρακτηρίζει ὁ Στρίντμπεργκ. Τὸ ἀερόστατον, παρὰ τὸν βορειοδυτικὸν ἄνεμον, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸ πρωῒ εἶχεν ἀποκτήσει ταχύτητα 3,6 μέτρων κατὰ δευτερόλεπτον, δὲν ἠδυνήθη νὰ ξεκολλήσῃ ἀπὸ τὴν θέσιν καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα, διότι ἓν ρυμουλκούμενον σχοινίον εἶχε περιπλακῆ πίσω ἀπὸ κάποιον ὀγκόπαγον. Ἔστεκε λοιπὸν τὸ ἀερόστατον ὡς ἠγκυροβολημένον ἐκεῖ, ἀφοῦ ὁ ἄνεμος ἐστράφη ἀργότερον κατὰ 90 ἢ 100 μοίρας.

Ὅταν ἐκαθάρισε τόσον ἡ ὁμίχλη, ὥστε ἐφαίνετο πλέον ὁ ἥλιος, κατέστη δυνατὸν νὰ καθορισθῇ ἡ ἀκριβὴς θέσις. Τὸ ἀερόστατον εὑρίσκετο εἰς 82 μοίρας βορείου πλάτους καὶ 16 μοίρας ἀνατολικοῦ μήκους ἀπὸ Γρηνουΐτς. Ἂν δὲν εἶχεν ἀγκιστρωθῆ μὲ τὸ ρυμουλκούμενον σχοινίον του, τότε ὁ ἄνεμος, ὁ ὁποῖος ἔπνεε κατὰ τὸ διάστημα τῆς νυκτός, θὰ τὸ εἶχεν ὠθήσει ὀπίσω πρὸς βορρᾶν τῆς Σπιτσβέργης.

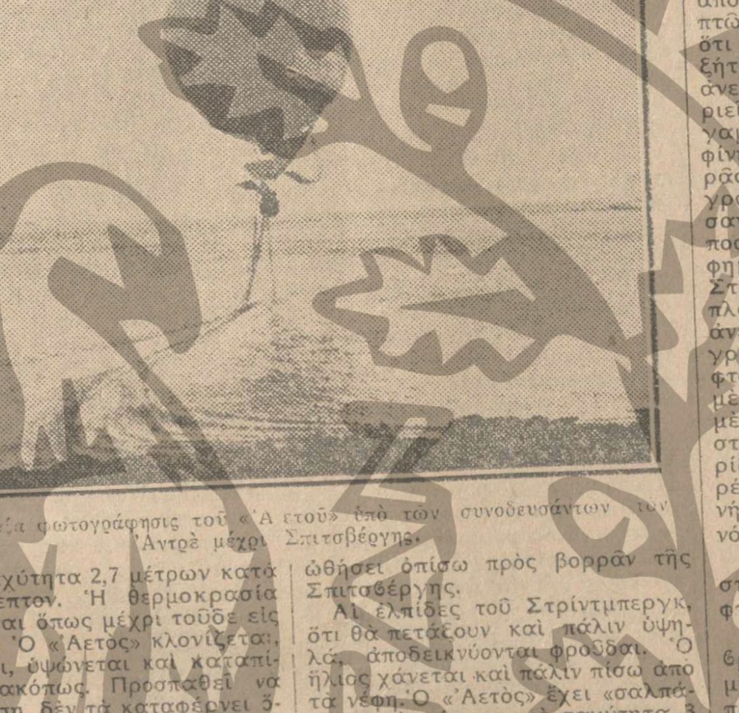

Ἡ τελευταία φωτογράφησις τοῦ «Ἀετοῦ» ὑπὸ τῶν συνοδευσάντων τὸν Ἀντρὲ μέχρι Σπιτσβέργης.

Αἱ ἐλπίδες τοῦ Στρίντμπεργκ, ὅτι θὰ πετάξουν καὶ πάλιν ὑψηλά, ἀποδεικνύονται φροῦδαι. Ὁ ἥλιος χάνεται καὶ πάλιν πίσω ἀπὸ τὰ νέφη. Ὁ «Ἀετὸς» ἔχει «σαλπάρει» καὶ φέρεται μὲ ταχύτητα 3 μέτρων κατὰ δευτερόλεπτον πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς τὰ βορειοανατολικά. Ἐν τῷ μεταξὺ γίνονται προετοιμασίαι διὰ τὸ μεσημεριανὸν φαγητόν. Ἡ μηχανὴ τοῦ μαγειρεύματος ἑτοιμάζεται διὰ νὰ ψήσῃ ἕνα «σατωμπριὰν» καὶ ὁ Φραίνκελ, ὁ ἀρχιμάγειρος, κυττάζει ὁλόγυρά του διὰ νὰ ἀνεύρῃ «νεροχύτην». Περιλαμβάνει δὲ εἰς τὴν ἔννοιαν αὐτὴν τὰ ἐξ ἁλμυροῦ νεροῦ μικροπέλματα, κάτω, ἐπὶ τοῦ πάγου. Εἰς τὰς 12 τὸ μεσημέρι, τὸ γεῦμα εἶναι ἕτοιμον. Ἰδοὺ καὶ ὁ ὀψοκατάλογος:

«Γεῦμα τῆς 13 Ἰουλίου: Ποτάζ, Σατωμπριάν, Ζῦθος ἔξτρα, Σοκολάτα μὲ καΐκ. Καΐκ μὲ μαρμελάδαν ἀπὸ μοῦρα.»

«Καλὸ καὶ τονωτικὸ φαγητό», γράφει ὁ Στρίντμπεργκ.

Ἀμέσως μετὰ τὸ γεῦμα ἀνακαλύπτονται ἴχνη ἄρκτου ἐπὶ τῶν πάγων. Τὸ ψῦχος δυναμώνει. Τὰ ὑγρανθέντα σχοινία τοῦ ἀεροστάτου ἀποκτοῦν ἐπίστρωμα πάγου.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΣ

Ἴσως τὸ τονωτικὸν φαγητὸν νὰ διέθεσεν εὐχαρίστως τοὺς ἀεροναύτας, κ' ἔτσι ἀπεφάσισαν νὰ στείλουν ταχυδρομικὰς περιστερὰς μὲ εἰδήσεις. Εἰς τὰς 13.03 ἀφίνονται τέσσαρες περιστεραὶ ἐλεύθεραι, τὸ τρίτον ἐναέριον ταχυδρομεῖον. Τὰ πουλιὰ κάθηνται ἐπάνω εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ ὄργανα καὶ εἰς τὸ ρυμουλκούμενον σχοινίον, πρὶν πάρουν τὴν ἀπόφασιν νὰ πετάξουν.

Εἷς ἐκ τῶν πτερωτῶν αὐτῶν ταχυδρόμων ἔφθασε κατόπιν τραγικῶν περιπετειῶν εἰς Στοκχόλμην. Ὅταν τὸ νορβηγικὸν ἁλιευτικὸν φωκῶν πλοῖον «Ἄλκ» εὑρέθη τὴν 15 Ἰουλίου τοῦ 1897 εἰς 80 μοίρας καὶ 44΄ βορείου πλάτους καὶ 20 μοίρας 20΄ ἀνατολικοῦ μήκους ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ τοῦ Γκρήνουϊτς, ὁ καπετάνιος Ὄλε Χάνσεν ἀφυπνίσθη ὑπὸ τοῦ ναυκλήρου μεταξὺ 1 καὶ 2 π. μ. διότι «κάποιο παράξενο πουλί» εἶχε κουρνιάσει ἐπάνω στὸ καλάθι. Τὸ πουλὶ εἶχεν ἔλθει ἀπὸ νότου, κυνηγημένο ἀπὸ δύο γλάρους τῶν πάγων. Ὁ καπετάνιος ἐνόμισεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ λαγώποδος —πτηνοῦ τῶν πολικῶν περιοχῶν—, τὸ ἐσημάδευσε καὶ τὸ ἐσκότωσε μὲ μίαν σφαῖραν. Τὸ πτῶμα ἔπεσεν ἔξω ἀπὸ τὸ πλοῖον, καὶ ἐκρίθη ὅτι δὲν ἤξιζε τὸν κόπον νὰ κατεβάσουν βάρκαν διὰ νὰ τὸ ψαρεύσουν. Ἀργότερα, τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἡ «Ἄλκ» συνηντήθη μὲ ἄλλο ἁλιευτικὸν φωκῶν, καὶ καθὼς συνωμίλουν τὰ πληρώματα, ἐξεφράσθη ἀπὸ μερικοὺς ἡ γνώμη ὅτι τὸ πουλὶ πιθανὸν νὰ ἦτο καμμία ταχυδρομικὴ περιστερὰ τοῦ Ἀντρέ. Δὲν ἐγνώριζον, βεβαίως, ἂν ὁ Ἀντρὲ εἶχεν ἀναχωρήσει ἤδη μὲ τὸ ἀερόστατόν του, ἐν τούτοις ὁ καπετάνιος ἔβαλε πάλιν πλώρην πρὸς τὰ πίσω καὶ ἔστειλε δύο λέμβους νὰ ἐρευνήσουν τὴν θάλασσαν εἰς τὸ σημεῖον ὅπου εἶχε φονεύσει τὸ πουλί. Μία ἀπὸ τὶς βάρκες αὐτὲς εὑρῆκε τὸ πτῶμα. Ὁ καπετάνιος εἶδε τότε ὅτι ἐπρόκειτο περὶ περιστερᾶς, ἐξήτασε καλὰ τὸ θήραμά του καὶ ἀνεκάλυψε τὸν κύλινδρον ποὺ περιεῖχε τὸ γράμμα. Ἦτο ἐκ περγαμηνῆς, ποτισμένης μὲ παραφίνην, ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς δὲ πλευρᾶς του εἶχε τὴν ἑξῆς ἐπιγραφήν, γραμμένην εἰς νορβηγικὴν γλῶσσαν: «Ἀπὸ μέρους τῆς πολικῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἀντρὲ πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Ἀφτουμπλάντετ», εἰς Στοκχόλμην. Ἀνοίξατε ἐκ τοῦ πλαγίου τὸ περιτύλιγμα καὶ θὰ ἀνεύρετε δύο ἐπιστολάς. Τηλεγραφήσατε εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἀφτουμπλάντετ» τὴν γεγραμμένην μὲ συνήθη γράμματα, στείλατε δὲ μὲ τὸ προσεχὲς ταχυδρομεῖον τὴν στενογραφημένην εἰς τὴν ἐφημερίδα.» Μέσα εἰς τὸ περίβλημα εὑρέθη μία μόνον ἐπιστολὴ μὲ συνήθη ψηφία. Ἰδοὺ τὸ περιεχόμενόν της:

«Ἀπὸ μέρους τῆς πολικῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἀντρὲ πρὸς τὸ «Ἀφτουμπλάντετ», εἰς Στοκχόλμην.

»13 Ἰουλίου, 12,30 ὥρα μεσημβρίας. 82ο 2΄ πλάτ. 15ο 5΄ ἀνατ. μήκ. — Πτῆσις καλή. Διεύθυνσις πρὸς ἀνατολὰς 10ο Ν. Ἐπὶ τοῦ ἀεροστάτου ὅλα ἐν τάξει. Αὐτὴ εἶναι ἡ τρίτη ἐπιστολή, ἡ στελλομένη μὲ περιστεράν.—Ἀντρέ.»

Τὸ στενογραφημένον μήνυμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἔθετεν ὁ Στρίντμπεργκ κατόπιν προηγηθείσης συμφωνίας, μέσα εἰς ἰδιαίτερον φάκελλον, μαζὶ μὲ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Ἀντρέ, δὲν ἀνευρέθη. Χιλίων εἰδῶν ὑποθέσεις ἐγένοντο, διατί τάχα ἔλειπε τὸ στενογράφημα. Τώρα, ὁπότε γνωρίζομεν τί συνέβαινε κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἐπὶ τοῦ ἀεροστάτου, ἐννοοῦμεν κάλλιστα ὅτι ὁ Στρίντμπεργκ εἶχε σοβαρώτερα πράγματα νὰ κάμῃ, ἀντὶ νὰ κάθεται νὰ γράφῃ ἐκθέσεις πεπραγμένων.

Τὸ δυστυχισμένο περιστέρι, τὸ ὁποῖον ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ἡμέραν εἶχε παραμείνει χωρὶς τροφήν, ἐκάθητο κατάκοπον, μὲ τὸ κεφάλι κάτω ἀπὸ τὴν φτερούγα του, τόσο ἥσυχον, ὥστε θὰ ἠδύνατο ἀσφαλῶς νὰ τὸ πιάσῃ κανεὶς μὲ τὸ χέρι. Αἱ ὀλίγαι γραμμαὶ τὰς ὁποίας ἔφερεν ἐπάνω του, ἦσαν ἡ τελευταία ἕως τώρα εἴδησις περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἀντρέ.

◆

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Τάπητας Ἀνατολῆς, Εὐρωπαϊκοὺς καὶ Ἰνδιῶν. «Ρυθμός», Βουλῆς 22.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Δημοπρασίας οἰκοπέδων καὶ μιᾶς οἰκίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ (Πατησίων)
(Ἐπαναληπτική)

Ὁ ἱερὸς Ναὸς τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ (Πατησίων) ἐκθέτει εἰς ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς ἐκποίησιν δύο οἰκόπεδα καὶ μίαν διώροφον οἰκίαν, τῆς ἰδιοκτησίας του, κείμενα ἐνταῦθα καὶ ἔναντι τοῦ Ναοῦ καὶ μεταξὺ τῶν ὁδῶν Πατησίων ἀριθ. 294 καὶ Πάρνηθος ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους:

1) Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς τὴν 21ην Δεκεμβρίου ἐ.ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης π.μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς.

2) Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται διὰ προσφορῶν εἴτε τμηματικῶς δι' ἓν ἕκαστον, εἴτε συνολικῶς δι' ἅπαντα, εἴτε καὶ διὰ πλείονα τοῦ ἑνὸς μιᾷ προσφορᾷ.

3) Οὐδεὶς γίνεται δεκτὸς ὡς πλειοδότης, ἂν δὲν καταθέσῃ προηγουμένως ἐγγύησιν δραχμῶν μὲν τριῶν χιλιάδων (3.000) δι' ἕκαστον οἰκόπεδον, δραχ. δὲ δέκα χιλιάδων (10.000) διὰ τὴν οἰκίαν, ἐπὶ ἀποδείξει διπλοτύπῳ τοῦ Ταμίου τοῦ Συμβουλίου, ἥτις ἐγγύησις, ἐν κατακυρώσει, συμψηφισθήσεται τῷ τιμήματι, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει, ἐπιστραφήσεται τῷ δικαιούχῳ.

4) Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀναβάλῃ ἢ καὶ νὰ ἀκυρώσῃ καὶ τὴν ἐπαναληπτικὴν ταύτην δημοπρασίαν, ἐὰν ἡ τιμὴ προσφορᾶς εἶναι καὶ πάλιν ἀσύμφορος ἢ ὑπάρξῃ ἄλλο τι κώλυμα.

5) Ἡ πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται παρὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου διὰ μὲν τὰ ὑπ' ἀριθ. 6 καὶ 15 οἰκόπεδα κατὰ τεκτον. τετραγ. πῆχυν εἰς δραχμὰς 250 (διακοσίας πεντήκοντα), διὰ δὲ τὴν οἰκίαν μετὰ τῆς περιοχῆς της εἰς δραχμὰς τριακοσίας εἴκοσι πέντε χιλιάδας (325.000).

6) Ἐν περιπτώσει κατακυρώσεως ὁ τελευταῖος πλειοδότης, προσκαλούμενος ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος Συμβούλου, ὑποχρεοῦται νὰ προσέλθῃ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Δημητρίου Ἰωάννου Χρόνη (Στοὰ Ὀρφανίδου ἀριθ. 5) ἔνθα εὑρίσκονται κατατεθειμένοι οἱ σχετικοὶ τίτλοι ἰδιοκτησίας μετὰ τοῦ σχεδιαγράμματος καὶ καταβάλῃ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ τιμήματος, ὑπογράφων τὴν οἰκείαν σύμβασιν ἀγοραπωλησίας. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεώς του ἢ δυστροπίας του, ἡ καταβληθεῖσα ἐγγύησις τῶν δραχμῶν τριῶν χιλιάδων (3.000) δι' ἕκαστον οἰκόπεδον, δραχμῶν δὲ δέκα χιλιάδων (10.000) διὰ τὴν οἰκίαν, ἐκπίπτει αὐτοδικαίως ὑπὲρ τοῦ Ναοῦ, λόγῳ ποινικῆς ῥήτρας καὶ ἀποζημιώσεως.

7) Ἡ κατάθεσις καὶ μόνον τῆς ἐγγυήσεως τῶν δραχμῶν τριῶν χιλιάδων (3.000) δι' ἕκαστον οἰκόπεδον καὶ δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000) τοιαύτης διὰ τὴν οἰκίαν, παρὰ τῷ Ταμίᾳ τοῦ Ναοῦ, ἀποδεικνύει πλήρως καὶ ἀδιαρρήκτως ὅτι ὁ καταθέτης ἔλαβε γνῶσιν πάντων τῶν ὅρων τῆς παρούσης διακηρύξεως καὶ ὅτι ἀποδέχεται πλήρως, ἀδιαρρήκτως καὶ ἀπεριορίστως αὐτοὺς παραιτούμενος ἐκ τῶν προτέρων πάσης ἐνστάσεως ἢ ἀντιρρήσεως ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15ῃ Δεκεμβρίου 1930
ΤΟ ΕΚΚΛΗΣ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΨΥΧΙΚΟΥ

Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 21 τ. μ. καὶ ὥραν 12 μεσημβρινὴν ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι ἡ προμήθεια τῶν κάτωθι δένδρων, ἤτοι:

1) 185 Σόφορες
2) 135 Πιπεριὲς
3) 16 Λεῦκες

ὑπὸ τοὺς ὅρους τῶν ὁποίων δύνανται νὰ λάβουν γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Κοινότητος (11—12 π. μ. καὶ 4—5 μ.μ.)

Ὁ Πρόεδρος
ΕΜΜ. ΤΣΑΚΩΝΑΣ

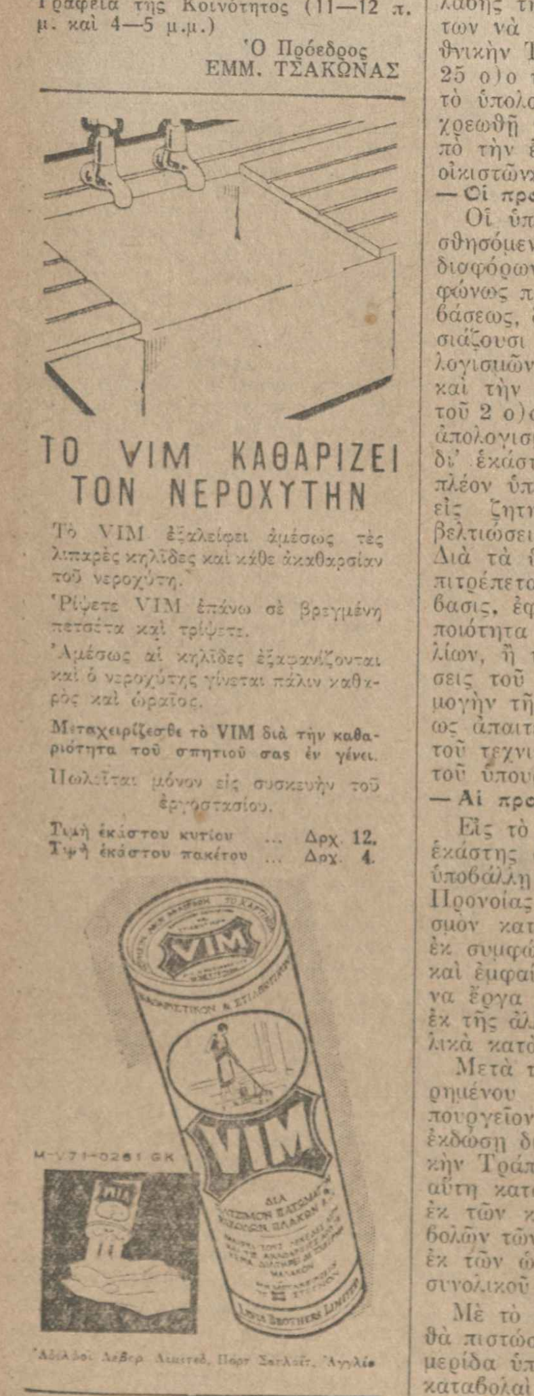

ΤΟ VIM ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ ΤΟΝ ΝΕΡΟΧΥΤΗΝ

Τὸ VIM ἐξαλείφει ἀμέσως τὰς λιπαρὰς κηλῖδες καὶ κάθε ἀκαθαρσίαν τοῦ νεροχύτη.

Ῥίψετε VIM ἐπάνω σὲ βρεγμένη πετσέτα καὶ τρίψετε.

Ἀμέσως αἱ κηλῖδες ἐξαφανίζονται καὶ ὁ νεροχύτης γίνεται πάλιν καθαρὸς καὶ ὡραῖος.

Μεταχειρίζεσθε τὸ VIM διὰ τὴν καθαριότητα τοῦ σπητιοῦ σας ἐν γένει.

Πωλεῖται μόνον εἰς συσκευὴν τοῦ ἐργοστασίου.

Τιμὴ ἑκάστου κυτίου ... Δρχ. 12.
Τιμὴ ἑκάστου πακέτου ... Δρχ. 4.

Ἀδελφοὶ Λέβερ Λιμιτέδ, Πὸρτ Σαϊλάϊτ, Ἀγγλία

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν προκηρύσσει διὰ τὴν 3ην Ἰανουαρίου 1931 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11—12 π. μ. πρόχειρον πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν πρὸς ἐκποίησιν ἀχρήστου χάρτου, ἐγγράφων, εἰς ἱκανὴν ποσότητα ἀποκειμένου ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς πολτοποιήσεως. Πλείονες πληροφορίαι χορηγοῦνται εἰς τὸ Διοικητικὸν Τμῆμα τοῦ Ὑπουργείου, ἑκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν 12—1 μ. μ.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ ΚΑΙ ΑΙ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΔΟΧΟΥ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΤΗΣ Ν. ΣΜΥΡΝΗΣ

Η ΠΡΟΤΙΜΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Ἐπίσης διὰ τῆς ὑπογραφείσης συμβάσεως περὶ Νέας Σμύρνης ὁρίζονται τὰ ἑξῆς διὰ τὸν τρόπον τῆς ἐκκαθαρίσεως:

1) Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς ἡ ἀνάδοχος θὰ συντάσσῃ τὸν μηνιαῖον λογαριασμὸν πληρωμῆς ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιμετρήσεως τῶν ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν μὲ τιμὰς τῆς ἰσχυούσης διὰ τὴν ἑξαμηνίαν ἀναλύσεως ηὐξημένας μὲ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 8 καὶ 16 προβλεπόμενα ποσοστὰ (γενικῶν ἐξόδων) κέρδους).

2) Τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας δικαιοῦται νὰ ἀμφισβητήσῃ καὶ νὰ ἐλέγχῃ καθ' οἱονδήποτε ἤθελε κρίνῃ τρόπον τὴν ἀκρίβειαν ἑκάστου μηνιαίου λογαριασμοῦ ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸ ὑποβολῆς παρὰ τῆς ἀναδόχου τοῦ οἰκείου λογαριασμοῦ.

Μέχρις ἐπιλύσεως τῆς τυχὸν παρουσιασθησομένης διαφωνίας δι' ἅπαντα ἢ διά τινα τῶν κονδυλίων τοῦ μηνιαίου τούτου λογαριασμοῦ, ἡ ἀνάδοχος δικαιοῦται νὰ ἐγγράψῃ εἰς τὰ βιβλία της εἰς προσωρινὴν χρέωσιν τὸ μὲν 25 ο)ο τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τοῦ ἐν λόγῳ μηνιαίου λογαριασμοῦ συντασσομένου κατὰ τὰς ἀπόψεις τοῦ ὑπουργείου, εἰς τὴν μερίδα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Προκαταβολαὶ τῶν οἰκιστῶν» τὸ δὲ ὑπόλοιπον 75 ο)ο εἰς προσωρινὴν χρέωσιν τῆς μερίδος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Συνολικὸν χρέος οἰκιστῶν».

Ἐὰν ὅμως τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας δὲν ἔχῃ ἀντιρρήσεις ἢ δὲν ἐκτελέσῃ ἔλεγχον ἐντὸς τῆς ἄνω προθεσμίας, ἡ ἀνάδοχος δικαιοῦται νὰ ἐγγράψῃ εἰς ὁριστικὴν χρέωσιν τῶν ὡς ἄνω δύο μερίδων τῶν βιβλίων της, καὶ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν τῶν 25 ο)ο καὶ 75 ο)ο τὸ ποσὸν τοῦ σχετικοῦ μηνιαίου λογαριασμοῦ παραδίδουσα εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου ὅλα τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα εἶνε χρήσιμα διὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τῶν ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν.

3) Μετὰ τὸ πέρας ἑκάστης ἑξαμηνίας καταρτίζεται ἀπολογισμὸς ὁλοκλήρου ἑξαμηνίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διὰ ταύτην ἰσχυουσῶν τιμῶν τῆς ἀναλύσεως καὶ τῶν μηνιαίων λογαριασμῶν, τὸ δὲ οἰκεῖον ποσὸν καταχωρεῖται εἰς τὰ βιβλία τῆς ἀναδόχου ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἀναλογίας τῶν 25 ο)ο καὶ 75 ο)ο καὶ εἰς τὰς οἰκείας ὡς ἄνω μερίδας. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας κατὰ τοὺς μηνιαίους λογαριασμούς, ὁ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀπολογισμὸς ἑξαμηνίας συντασσόμενος συμφώνως πρὸς τὰς ἀπόψεις τοῦ ὑπουργείου ἰσχύει προσωρινῶς διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς ἀναδόχου κατὰ τὴν ἑξαμηνίαν ταύτην μέχρις ἐπιλύσεως τῆς διαφωνίας.

4) Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν κατὰ τὸν τελικὸν λογαριασμὸν προκύψῃ δαπάνη κατασκευῆς ἀνωτέρα τῆς προϋπολογισθείσης ὀφείλουσιν οἱ οἰκισταὶ πρὸ τῆς παραλαβῆς τῆς χρήσεως τῆς οἰκοδομῆς των νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὰ 25 ο)ο τῆς ἐπὶ πλέον δαπάνης μὲ τὸ ὑπολοιπόμενον δὲ 75 ο)ο θὰ χρεωθῇ ἡ ἀντιστοιχοῦσα μερὶς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὁλικὸν χρέος οἰκιστῶν».

— Οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν τύπων

Οἱ ὑπὸ τῆς ἀναδόχου καταρτισθησόμενοι προϋπολογισμοὶ τῶν διαφόρων τύπων οἰκημάτων συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 3 τῆς συμβάσεως, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παρουσιάζουσι διαφορὰν ἀπὸ τῶν ἀπολογισμῶν διὰ τὰ ὑπὲρ τὰ θεμέλια καὶ τὴν βάσιν ἔργα μεγαλυτέραν τοῦ 2 ο)ο. Κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐν λόγῳ ἔργων δι' ἑκάστην οἰκοδομὴν πᾶσα ἐπὶ πλέον ὑπέρβασις μὴ ὀφειλομένη εἰς ζητηθείσας τροποποιήσεις ἢ βελτιώσεις βαρύνει τὴν ἀνάδοχον. Διὰ τὰ θεμέλια καὶ τὴν βάσιν ἐπιτρέπεται καὶ μεγαλυτέρα ὑπέρβασις, ἐφ' ὅσον ὀφείλεται εἰς τὴν ποιότητα τοῦ ἐδάφους, τῶν θεμελίων, ἢ τὴν μορφὴν καὶ τὰς κλίσεις τοῦ ἐδάφους. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς τελευταίας περιπτώσεως ἀπαιτεῖται σύμφωνος γνώμη τοῦ τεχνικοῦ ἐλέγχου καὶ ἔγκρισις τοῦ ὑπουργείου Προνοίας.

— Αἱ προκαταβολαὶ

Εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου μηνὸς ἑκάστης διμηνίας ἡ ἀνάδοχος θὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας πρόχειρον προϋπολογισμὸν καταρτιζόμενον παρ' αὐτῆς ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐμφαίνοντα τὰ ἐκτελεσθησόμενα ἔργα καὶ τὰ ἀγορασθησόμενα ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ ἡμεδαπῆς ὑλικὰ κατὰ τὴν προσεχῆ διμηνίαν.

Μετὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ εἰρημένου προϋπολογισμοῦ τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ διαταγὴν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὅπως αὕτη καταβάλῃ εἰς τὴν ἀνάδοχον ἐκ τῶν κατατεθειμένων προκαταβολῶν τῶν οἰκιστῶν τὰ 25 ο)ο τοῦ ἐκ τῶν ὡς ἄνω προϋπολογισμοῦ συνολικοῦ ποσοῦ.

Μὲ τὸ ποσὸν τοῦτο ἡ ἀνάδοχος θὰ πιστώσῃ εἰς τὰ βιβλία της τὴν μερίδα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Προκαταβολαὶ οἰκιστῶν».

— Εἰδικαὶ μερίδες πινάκων

α') Δι' ἕκαστον πίνακα οἰκιστῶν ἡ ἀνάδοχος θὰ ἀνοίγῃ εἰς τὰ βιβλία της εἰδικὴν μερίδα διὰ τὰς προκαταβολὰς καὶ ἄλλην διὰ τὸ συνολικὸν χρέος τῶν οἰκιστῶν.

Αἱ μερίδες θὰ χρεοῦνται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 13 τῆς παρούσης, θὰ πιστοῦνται δὲ μὲ τὰς ἐν ἄρθρῳ 14 προκαταβολὰς καὶ τοὺς κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καταβλητέους παρ' αὐτῆς τόκους.

β') Ἡ ἀνάδοχος ὀφείλει κατὰ τὴν ἀποπεράτωσιν ἑκάστης οἰκοδομῆς νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας ὁριστικὴν αὐτῆς ἐκκαθάρισιν ἐμφαίνουσαν τὴν συνολικὴν αὐτῆς ἀξίαν καὶ καθορίζουσαν τὰ προκαταβλητέα συμφώνως τῇ παρούσῃ καὶ τὰ κατὰ δόσεις ἐξοφλητέα ποσοστὰ αὐτῆς.

— Γενικὰ ἔξοδα καὶ κέρδος τῆς Ἀναδόχου

Ἡ ἀνάδοχος θὰ λαμβάνῃ ἐπὶ τῆς ἑκάστοτε πιστοποιουμένης ἀξίας ἔργων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ποσοστὸν 22 ο)ο ὡς γενικὰ ἔξοδα καὶ ἐργολαβικὸν κέρδος. Διὰ τὰ ἀχρησιμοποίητα ὑλικὰ τὰ ἐν τοῖς ἐργοταξίοις εὑρισκόμενα τῶν ὁποίων δυνάμει τοῦ ἄρθρου 9 τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ἡ ἀξία λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῶν μηνιαίων ἐπιμετρήσεων δὲν θὰ ὑπολογίζηται τὸ 22 ο)ο. Εἰς τὰ γενικὰ ἔξοδα περιλαμβάνονται αἱ δαπάναι εἰσπράξεως τῶν ὑπὸ τῶν οἰκιστῶν ὀφειλομένων ποσῶν, τῆς συντάξεως τῶν προμελετῶν καὶ ὁριστικῶν μελετῶν τῆς τεχνικῆς ἐπιβλέψεως κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, συντηρήσεως καὶ ἀποσβέσεως ἐργαλείων καὶ μηχανημάτων, τῶν ἀσφαλίστρων τῶν οἰκοδομῶν, τῶν φυλάκων καὶ τοῦ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατασκευῆς τῶν δαπανῶν τῶν ἐν Παρισίοις, Ἀθήναις καὶ τόπους ἐκτελέσεως τῶν ἔργων, γραφείων καὶ ἀποθηκῶν τῶν ἐπισφαλῶν ἐξόδων καὶ ἐν γένει παντὸς ἄλλου ἐξόδου, ἐκτὸς τῶν περιλαμβανομένων ἐν τῇ ἀναλύσει τιμῶν ἅτινα καὶ μόνα ἀποτελοῦσι τὴν ἀξίαν τῶν ἔργων.

— Ἀπαλλαγαὶ καὶ ἀτέλειαι ὑλικῶν

Διὰ τὰ εἰσαχθησόμενα πρὸς ἀνοικοδόμησιν τῆς Ν. Σμύρνης καὶ Νέας Καλλιπόλεως ὑλικά, μηχανήματα, ἐργαλεῖα καὶ ἐν γένει πᾶν εἶδος χρήσιμον διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἔργων θὰ καταβάλληται ὑπὸ τῆς ἀναδόχου ὁ δασμὸς καὶ οἱ παρομαρτοῦντες φόροι καὶ δικαιώματα τὰ ὁποῖα ὅμως θὰ ἐπιστρέφωνται εἰς τὴν ἀνάδοχον.

Γίνεται μνεία ὅτι θὰ προτιμῶνται κατὰ τὸ δυνατὸν βιομηχανικὰ προϊόντα ἐγχωρίου παραγωγῆς καθοριζόμενα ἕκαστον δι' ἀποφάσεως τῶν ὑπουργῶν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Προνοίας καὶ ἐφ' ὅσον ταῦτα πληροῦσι τοὺς ὑπὸ τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων καθοριζομένους ὅρους.

Εἰς τὰς βιομηχανίας ταύτας ἐπιστρέφεται ἐκ τῶν καταβληθέντων παρ' αὐτῶν τελωνειακῶν δασμῶν ἡ ἀναλογοῦσα διὰ τὴν παραγωγὴν τῆς χρησιμοποιουμένης ποσότητος τῶν βιομηχανικῶν τῶν προϊόντων διὰ τὴν Νέαν Σμύρνην καὶ Νέαν Καλλίπολιν.

— Παραλαβὴ τῶν ἔργων

Ἅμα τῇ περατώσει ἑκάστου αὐτοτελοῦς ἔργου καὶ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς αἰτήσεως τῆς ἀναδόχου ἐνεργεῖται προσωρινὴ τοῦ ἔργου παραλαβὴ συμφώνως τῇ συγγραφῇ τῶν ὑποχρεώσεων.

Ἡ ὁριστικὴ παραλαβὴ ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων.

— Παράπονα ὑπαλλήλων τῆς Ε.Α.Π.

Ἐπιτροπὴ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ε. Α. Π. ὑπέβαλε πρὸς τὰ μέλη αὐτῆς τὴν κάτωθι ἀνοικτὴν ἐπιστολήν:

«Κατόπιν τῆς ἀρνήσεώς σας ὅπως χορηγήσητε ἀποζημίωσιν εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ε.Α.Π. ἐνῷ ἐχορηγήσατε τοιαύτην εἰς ἅπαν τὸ λοιπὸν προσωπικὸν καὶ τῆς ἀρνήσεως τῶν ξένων μελῶν κ. κ. Ἔντι καὶ Σίμψων καὶ νὰ δεχθοῦν ἀκόμη τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀδικουμένων ὑπαλλήλων, σᾶς ἐρωτῶμεν:

Δὲν εἶνε γεγονὸς ὅτι ἐχορηγήσατε τὴν ἀποζημίωσιν, σύμφωνα ἄλλως τε καὶ μὲ τὰς ὑποσχέσεις τῆς Ε.Α.Π. εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς μεταβιβασθέντας μέχρι σήμερον εἰς τὸ κράτος ὡς ἐκτάκτους;

Δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἐχορηγήσατε ἐπίσης ἀποζημίωσιν εἰς πάντας τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους σας καὶ ἂν ἀκόμη οὗτοι διωρίσθησαν εἰς θέσεις μονίμους τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης;

Δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁμοίως ἐχορηγήσατε ἀποζημίωσιν εἰς πάντας τοὺς ὑπηρετήσαντας παρὰ τῇ Ε.Α.Π. καὶ ἀποσπασθέντας ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὑπαλλήλους;

Δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἐχορηγήσατε ἀποζημίωσιν εἰς πάντας τοὺς κατὰ καιροὺς ἀπολυθέντας ὑπαλλήλους ὡς καὶ εἰς πάντας τοὺς ὑπηρετοῦντας σήμερον ὑπαλλήλους τῆς Ε.Α.Π.;

Δὲν εἶνε γεγονὸς ὅτι σεῖς οἱ ἴδιοι, τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τῆς Ε.Α.Π. ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει σας εὐλογήσατε τὰ γένεια σας εἰσπράξαντες παχυλὴν ἀποζημίωσιν;

Δύνασθε νὰ ἰσχυρισθῆτε ὅτι ἀγνοεῖτε τὸ γεγονὸς ὅτι ἐκ τῶν μεταβιβασθέντων εἰς τὸ κράτος 140 ὑπαλλήλων τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ε.Α.Π. οἱ 65 ἔχουν ἤδη ἀπολυθῇ χωρὶς νὰ τύχουν οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως παρὰ τὰς διαβεβαιώσεις σας ὅτι θὰ διατηρηθοῦν μὲ τὰς αὐτὰς ἀποδοχὰς καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους;

Βεβαίως εἰς τὰ ἀνωτέρω ἐρωτήματα δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀπαντήσητε ἀρνητικῶς, συνεπῶς σύμφωνα μὲ ποίαν λογικὴν στερεῖτε 140 ὑπαλλήλους ἑνὸς γενικοῦ μέτρου καὶ παρὰ τὰ συμπεφωνημένα;

Τέλος ποῖον εἶνε τὸ σκεπτικὸν τῆς ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου ὅπερ μονοπλεύρως δι' ὑμᾶς ἀπεφάνθη ἀρνητικῶς ἢ μήπως τὸ σκεπτικὸν εἶνε περιττὸν ἐφ' ὅσον τὸ συμβούλιον τῆς Ε.Α.Π. ἔχει τὸ προνόμιον νὰ εἶνε ἀνεξέλεγκτον;

Γ. Δασκαλάκης, ἰατρός, Μ. Κλωνάρης, ἰατρός.»

Ἐκλεκτὰ μυθιστορήματα

Δυὸ μάτια γαλανὰ

Τοῦ Ἄγγλου συγγραφέως Τόμας Χάρντυ

Ὁ Νάϊτ κύτταξε τὸ μέρος ὅπου λίγα λεπτὰ πρωτήτερα στεκόταν ἡ νεκροφόρα, σὰ νὰ τὴν ἔβλεπε ἀκόμη, ἢ σὰ νἄβλεπε κάτι ἄλλο.

Ἔπειτα ἔστριψε καὶ κύτταξε τὸ Στέφανο, ποὺ ἦταν τσακισμένος σὲ δυό, σὰν ἑκατοχρονίτης γέρος.

Πῆρε πάλι τὸ μπράτσο τοῦ νεαροῦ φίλου του καὶ τὸν τράβηξε κατὰ τὰ σκοτεινά.

XL

«ΚΑΛΩΣ ΗΡΘΕΣ, ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ»

Πέρασε μισὴ ὥρα. Δυὸ πανάθλιοι ἄντρες σερνόνταν μὲς στὴ νύχτα στὸ δρόμο ποὺ χωρίζει τὸ Κάμελτον ἀπὸ τὸ Ἐντελστάου.

— Πέθανε τάχα ἀπὸ θλῖψι; εἶπε ὁ Χένρυ Νάϊτ. Γίνεται νάσπασα ἐγὼ τὴν καρδιά της, Στέφανε; Ἤμουνα τόσο σκληρὸς μαζί της!

— Πῶς γίνεται νὰ τὴ σκότωσες ἐσὺ πιὸ πολὺ ἀπὸ μένα;

— Φεύγοντας, παρατώντας της. Καὶ δὲν τῆς ἔδωσα οὔτε ἕνα φιλὶ γιὰ χαιρετισμό, τὴν ἄφησα νὰ φύγῃ ντροπιασμένη. Εἶμαι παληάνθρωπος. Θὰ ἤθελα νὰ μποροῦσα νὰ ξομολογηθῶ σ' ὅλον τὸν κόσμο τὸ ἔγκλημά μου ἀπέναντι στὴν ἀγαπημένη μου.

— Στὴν ἀγαπημένη σου; εἶπε ὁ Στέφανος μὲ παράξενο γέλιο. Δὲν ἦτανε τάχα δική μου, πρὶν γίνῃ δική σου; Ἂν εἶχε κάποιος τὸ δικαίωμα νὰ τὴ διεκδικήσῃ, αὐτὸς εἶμαι ἐγώ, θαρρῶ.

— Μιλᾷς χωρὶς νὰ ξέρῃς. Ἔκαμε ποτέ της τίποτε γιὰ σένα; Ἐξέθεσε σὲ κίνδυνο τὸ καλό της τ' ὄνομα;

— Ναί, εἶπε ὁ Στέφανος μὲ ἔμφαση.

— Ποτέ! Κινδύνεψε τὴ ζωή της γιὰ σένα, ὅπως γιὰ μένα;

— Αὐτὸ ἦταν καλωσύνη. Ἀλλὰ πότε ἐξέθεσε σὲ κίνδυνο τὴ ζωή της;

— Ὅταν μ' ἔσωσε ἀπὸ ἕνα γκρεμό. Ἡ καϋμενούλα βρισκόταν στὴν ἄκρη τοῦ κάβου μαζί μου. Κυττούσαμε τὸ «Πάφιν» ποὺ ἐρχότανε, ὅταν ἐγὼ γλύστρησα. Γιατὶ νὰ μὴν πεθάνω τότε;

— Στάσου! φώναξε ὁ Στέφανος μὲ δακρυσμένα μάτια. Εἶχε πάει στὸ βράχο ἐκεῖνο γιὰ νὰ προσμείνῃ τὸ γυρισμό μου. Μοῦ τὸ εἶχε ὑποσχεθῆ πολλοὺς μῆνες πρωτήτερα. Θὰ πήγαινε ἐκεῖ ἐπάνω, ἂν δὲν μ' ἀγαποῦσε πιά;

— Ὤ! Ἂς μὴ συζητοῦμε πιά. Ἂν μάθω πῶς πέθανε γιὰ σένα, δὲ θὰ πῶ πιὰ λέξη.

— Κ' ἐγὼ τὸ ἴδιο.

Τὰ μαῦρα σύννεφα, ποὺ πίσω τους εἶχε κρυφτῆ ὁ ἥλιος, ἄρχισαν νὰ ξεσποῦν σὲ βροχή.

Καθὼς εἶχαν πάρει ἕνα δρόμο ποὺ συντόμευε τὴν ἀπόσταση, εἶδαν σὲ λίγο πῶς ἡ νεκροφόρα ἦταν μονάχα λίγα βήματα μπροστά τους στὸ δρόμο.

Ὁ Νάϊτ κι' ὁ Στέφανος ἀκολούθησαν ἀπὸ μακρυά. Μπήκανε μέσα στὸ χωριό. Ἡ νεκροφόρα εἶχε χαθῆ πιά. Ἡ βροχὴ δυνάμωνε. Ἕνα φῶς ἔβγαινε ἀπὸ μιὰ μισανοιγμένη πόρτα. Ἀκούσανε τὸ χτύπο ἑνὸς σφυριοῦ. Τραβήξανε μηχανικὰ πρὸς τὴ διεύθυνση ἐκείνη γιὰ νὰ φυλαχτοῦν ἀπ' τὴ βροχή.

Κάποιος, ποὺ φοροῦσε ἕνα πανωφόρι σκοῦρο καὶ κρατοῦσε μιὰ μεγάλη ὀμπρέλλα κ' ἕνα δέμα κάτω ἀπ' τὴ μασχάλη του, τοὺς ἔφτασε ἐκείνη τὴ στιγμή.

— Βρωμόκαιρος, εἶπε περνῶντας δίπλα ἀπ' τοὺς δυὸ φίλους.

Καὶ μπῆκε μέσα στὸ σεδεράδικο.

Οἱ δυὸ νέοι κατέφυγαν κάτω ἀπὸ τὸ ὑπόστεγο. Ὁ κρότος τοῦ σφυριοῦ σταμάτησε σὲ λίγο. Ὁ σιδερᾶς μιλοῦσε μὲ τὸν νεοφτασμένο.

— Ἔρχομαι πεζῇ ἀπὸ τὸ Κάμελτον, ἔλεγε τοῦτος. Εἴμαστε βλέπεις ὑποχρεωμένοι νάρθοῦμε ἀπόψε.

Ἀπόθεσε τὸ δέμα στὸ πεζοῦλι τοῦ φούρνου γιὰ νὰ σκουπίσῃ τὸ πρόσωπό του.

— Ξέρεις, φαντάζομαι, τί ἔχει μέσα; ἐξηκολούθησε.

— Ὄχι, εἶπε ὁ σιδερᾶς σταματῶντας κοντὰ στὸ φυσερό του.

— Θὰ σοῦ δείξω.

Πῆρε τὸ ἐπίπεδο δέμα κι' ὁ σιδερᾶς φύσησε στὴ φωτιὰ γιὰ νὰ δώσῃ πιότερο φῶς.

Ὁ νεοφερμένος ξετύλιξε πρῶτα ἕνα σκοῦρο χαρτὶ ποὺ τὸ ἅπλωσε προσεχτικά, ἔπειτα ἕνα εἶδος ὑφάσματος, ὕστερα ἕνα μεταξωτὸ χαρτί. Καὶ τότε ἔδωσε μιὰν ἀτσαλένια πλάκα στὸ σιδερᾶ.

— Ἀ! Βλέπω! εἶπε τοῦτος ζυγώνοντας. Τὴν καϋμένη τὴ γυναῖκα. Κρῖμα στὰ νειᾶτα της!

Ὁ Νάϊτ κι' ὁ Στέφανος κύτταξαν ἀπὸ τὴ μισογυρμένη πόρτα.

— Αὐτὸ πάλι τί εἶναι; ρώτησε ὁ σιδερᾶς.

— Ἡ κορώνα. Ὄμορφη δουλειά, τί λές; Διάολε! Κοστίζει πανάκριβα.

— Ναί, καὶ τὸ μέταλλο εἶναι πρώτης γραμμῆς.

— Τὤφτιασε ὁ ἴδιος, ποὺ ἔκαμε καὶ τὸ φέρετρο. Μὰ δὲν ἦταν ἕτοιμο στὴν ὥρα του. Δὲν μπόρεσαν νὰ τὸ στείλουν στὸ κατάστημα τῆς Λόντρας. Θὰ τὸ κολλήσω ἀπόψε.

Ἦταν ἡ πλάκα τοῦ φερέτρου. Ὁ Νάϊτ κι' ὁ Στέφανος ζυγώσανε. ..Ὁ ἐργολάβος κηδειῶν, καθὼς τοὺς εἶδε, τοὺς ἔδειξε εὐγενικὰ τὴν πλάκα καὶ διαβάσανε κ' οἱ δυό τους στὴ λάμψη τῶν καρβούνων:

ΕΛΦΡΙΔΑ
ΣΥΖΥΓΟΣ ΣΠΕΝΣΕΡ ΟΥΓΟΥ ΛΟΥΞΕΛΛΙΑΝ, ΔΕΚΑΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ ΒΑΡΩΝΟΥ ΛΟΥΞΕΛΛΙΑΝ
ΑΠΕΘΑΝΕ ΤΗΝ 10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 18....

Διάβασαν, ξαναδιάβασαν, σὰ νὰ εἶχαν κ' οἱ δυό τους τὴν ἴδια ψυχή. Ἔπειτα ὁ Στέφανος πέρασε τὸ χέρι του κάτω ἀπὸ τὸ μπράτσο τοῦ Νάϊτ κι' ἀποτραβήχτηκαν μακρυά, πολὺ μακρυὰ ἀπὸ τὰ κόκκινα κάρβουνα, μέσ' στὸ σκοτάδι.

(Ἀκολουθεῖ)

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΤΟΛΟΥ

Κατὰ τὴν τελευταίαν κλήρωσιν τοῦ Λαϊκοῦ Λαχείου (1ης Δεκεμβρίου 1930) ἐκέρδισαν τοὺς μεγαλυτέρους λαχνοὺς οἱ ἑξῆς:

Ἱεροδιάκονος Βασίλειος Μονὴ Κα[illegible]ν (Ἅγ. Ὄρος)	Δραχ.	400.000
Σωτ. Τραγανίδης φοιτητὴς φαρμ. Κλεισόβης 6 (Ἀθῆναι)	»	100.000
Πολυτίμη Χατζηφωτίου Ἑρμοῦ 56 (Ἀθῆναι)	»	100.000
Ἀρφρ. Πριβιλέτζιο ἀσφαλιστής, Σταδίου 47 (Ἀθῆναι)	»	100.000
Δημ. Παπασωτηρίου ταγματάρχης (Ἀθῆναι)	»	100.000
Νικ. Νικολαΐδης (Καβάλλα)	»	100.000
Α. Κορακίδης (Καβάλλα)	»	100.000
Ἀλ. Φέσσας (Καβάλλα)	»	100.000
Νικ. Ἀντωνίου, ναύτης, (Ἀθῆναι)	»	37.000
Ν. Μακράκης (Ἀθῆναι)	»	30.000
Γ. Ἀναγνωστόπουλος, πρόξενος Δομινικανῆς Δημοκρατίας	»	15.000
Θ. Χρυσανθίδης, Ξηροκρήνη, (Θεσσαλονίκη)	»	12.500
Ι. Κουνάβης, ἔμπορος, (Ἀθῆναι)	»	12.500
Ζαχ. Ἰωαννίδης, ἐργάτης, (Ἀθῆναι)	»	12.500
Ἑλένη Ἐμμ. Γαλιάκη, λεωφόρος Γαλατσίου (Ἀθῆναι)	»	12.500
Β. Τσικούρας, Χρ. Μπῖνος, Θ. Τσακωμένος (Ἀθῆναι)	»	12.500
Εὐστρ. Γιαννουλᾶτος, φοιτητὴς Νομικῆς, (Ἀθῆναι)	»	12.500

Καὶ πλεῖστοι ἄλλοι μικρότερα ποσά.

Τὴν 31ην Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. θὰ γίνῃ ἡ κλήρωσις τοῦ Μεγάλου Λαχείου καθ' ἣν θὰ διανεμηθῶσι κέρδη δραχ. 3.000.000.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ ΥΓΕΙΑ

ΒΙΛΛΑ ΣΟΛΑΡΙΑ ΝΤΑΒΟΣ-ΝΤΟΡΦ ΕΛΒΕΤΙΑΣ

Τὸ πρῶτον ἐν Ἑλβετίᾳ Ἑλληνικὸν Θεραπευτήριον στηθικῶν νοσημάτων. Θέσις προνομιοῦχος. Μεγαλοπρεπέστατον οἰκοδόμημα ἐξ ὀρόφων ἐπικοινωνούντων δι' ἠλεκτρικοῦ ἀναβατῆρος. Μηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις. Δωμάτια εὐρύχωρα, ἡλιόλουστα, πλουσίως ἐπιπλωμένα, μὲ ἰδιαιτέρους ἐξώστας (βεράντας). Πλῆρες νοσοκομειακὸν προσωπικόν. Τροφὴ ἄφθονος καὶ ἐξαιρετική. Κουζίνα Ἑλληνική. Πλήρης οἰκογενειακὴ περιποίησις τοῦ ἀσθενοῦς. Βιβλιοθήκη, αἴθουσα μουσικῆς, ῥαδιοφώνου κ.λ.π. Τελεία κλιματοθεραπεία, ἣν ἀποδίδει τὸ μοναδικὸν κλῖμα τοῦ Νταβὸς καὶ ἡ θαυμασία ὑγειονομικὴ του ὀργάνωσις. Συνεργασία μετὰ τῶν διασημοτέρων ἰατρῶν. Ἐφαρμογὴ τῶν τελευταίων συστημάτων θεραπείας. ΤΙΜΑΙ ΙΔΕΩΔΩΣ ΧΑΜΗΛΑΙ ΑΠΟ 180—240 ΔΡΧ. ΗΜΕΡΗΣΙΩΣ ΜΟΝΟΝ!!!

Ζητήσατε Κανονισμοὺς τοῦ Θεραπευτηρίου μας δωρεάν.

Ἐπιστολαί: Maison de santé «Hygia» Davos—Dorf Suisse
Τηλεγραφήματα Hygia—Davosdorf
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 5-39

Ἀσθενεῖς, ὑποβαλλόμενοι ἐγκαίρως εἰς θεραπείαν κερδίζετε χρῆμα καὶ χρόνον.

ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ ΡΩΣΣΙΚΟΣ
ΚΑΡΥΔΑΤΟΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ "CRISTAL,,
Ἀποκλειστικὴ Ἀντιπροσωπεία «Η ΠΕΙΡΑΪΚΗ»
Γωνία Μάγερ καὶ Μαιζῶνος 10 (Πλατεῖα Βάθης). Τηλέφ. 56—77.
Τὸ ἀ)π «Καπλὰν» κατέπλευσε διὰ 4ην φορὰν εἰς τὸν λιμένα μας μὲ φορτίον Ρωσσικοῦ ἀνθρακίτου.

Επωφεληθῆτε τῆς ῥωσσικῆς προσφορᾶς τοῦ Ἀνθρακίτου μὲ 30 % εὐθηνοτέραν τιμήν. Μὴν σᾶς φοβίζῃ ἡ εὐθηνὴ τιμὴ μὲ τὴν ποιότητα, ἐφ' ὅσον βλέπομεν ὅτι τὸ ἴδιον γίνεται καὶ μὲ τὰ σιτηρά. Μὴν ἀκοῦτε λόγια, ὅτι ὁ Ρωσσικὸς Ἀνθρακίτης καπνίζει, μυρίζει, καταστρέφει κ.τ.λ. Τὸ κατάστημα προσφέρει δρ. 10.000 εἰς ἐκεῖνον ὅστις θέλει ἀποδείξῃ χημικῶς τὴν ἀκρίβειαν τῶν λεγομένων του.

Χημικὴ ἀνάλυσις Ρωσσικοῦ Ἀνθρακίτου:

ΚΑΛΟΡΙ 8400

Τέφρα	3.02 %
Πτητικὰ	4.25 %
Θεῖον	1.36 %
Ἄνθραξ καθαρὸς	91.37 %
	100.00 %

Τὸ Κατάστημα ἀπεφάσισε νὰ πωλήσῃ μέχρι 50 κιλῶν διὰ νὰ δοκιμάσουν οἱ κ.κ. πελάται. Ὁμοίως εἰς τὴν ἀποθήκην μας θέλετε εὕρῃ ὅλα τὰ εἴδη τῆς Καυσίμου ὕλης, ἤτοι: ΚΑΥΣΟΞΥΛΑ, ΚΩΚ, ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΑΣ, ΞΥΛΑΝΘΡΑΚΑΣ.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ἀπὸ τὸ Ἡράκλειον

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ. (Ταχ)κὴ ἀνταπόκρισις).— Κατόπιν πρὸ πολλοῦ διεξαγομένων συνεννοήσεων μεταξὺ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Ἡρακλείου καὶ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς πραγματοποίησιν δανείου διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν λιμενικῶν ἔργων τῆς πόλεώς μας, ἐνεκρίθη κατ' ἀρχὴν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἡ παροχὴ σχετικοῦ δανείου ἐκ 30 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, τὸ ὁποῖον ἐλπίζεται ὅτι θὰ πραγματοποιηθῇ λίαν προσεχῶς.

Τὸ δάνειον θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν κατασκευὴν κρηπιδώματος μήκους 600 μέτρων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καθίσταται εὐχερὲς τὸ πλεύρισμα τῶν ἀτμοπλοίων. Ἡ ἀπαραίτητος αὕτη διὰ τὸν λιμένα μας συμπλήρωσις θὰ ὠφελήσῃ σπουδαιότατα τὸ διαμετακομιστικὸν ἐμπόριον καὶ θὰ προωθήσῃ τὴν ἐν γένει κίνησιν τοῦ λιμένος.

Μέρος τοῦ δανείου πρόκειται νὰ διατεθῇ διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν φορτοεκφορτωτῶν καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν φορτηγίδων, οἱ ὁποῖοι, φυσικά, πλήττονται διὰ τοῦ ἐν λόγῳ μέτρου.

—Ἡ ἐπιτροπὴ διατιμήσεων, ἄγνωστον ἐπὶ ποίων βάσεων στηριζομένη, διατηρεῖ ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου εἰς δραχμὰς 7.60 τοῦ λευκοῦ καὶ 6.30 τοῦ πιτυρούχου, μολονότι τόσον εἰς τὴν πόλιν τῶν Χανίων, ὅσον καὶ τῆς Ρεθύμνης, ὁ ἄρτος πωλεῖται κατὰ 20 λεπτὰ ὀλιγώτερον. Ὡς ἐκ τούτου αἱ ἐπαγγελματικαὶ καὶ ἐργατικαὶ ὀργανώσεις, δυσφοροῦσαι διὰ τὴν ἀδικαιολόγητον αὐτὴν στάσιν τῆς ἐπιτροπῆς διατιμήσεων, θὰ ἀποστείλουν σχετικὸν ὑπόμνημα εἰς τὴν Κυβέρνησιν, δι' οὗ θὰ ζητοῦν τὴν ἀνάλογον μείωσιν τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου.

ΑΙΤΗΣΙΣ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

Ὁ ἐν Ἀθήναις ἑδρεύων Αὐτόνομος Σταφιδικὸς Ὀργανισμὸς προσκαλεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅπως ὑποβάλωσι τὸ ἀργότερον μέχρι τῆς 5ης Ἰανουαρίου 1931 προσφορὰς διὰ 500 μέτρα σιδηροτροχιῶν (Voie Décauville).

Γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς προμηθείας δύνανται νὰ λάβουν οἱ βουλόμενοι εἰς τὰ ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως 9α Γραφεῖα Α.Σ.Ο.

Δημοσιευθήτω διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων.
(Ἐκ τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ).

Κρετὸν τουὰλ ντὲ ζουΐ. «Ρυθμός», Βουλῆς 22.

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑΣ

Embrodanya

Ἡ EMBRODANYA εἶνε τὸ ΜΟΝΟΝ ΑΒΛΑΒΕΣ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ, τὸ ὁποῖον ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ ΤΟ ΠΑΧΟΣ εἰς οἱονδήποτε μέρος τοῦ σώματος, ταχέως, ἀποτελεσματικῶς, χωρὶς δίαιταν καὶ χωρὶς ἀσκήσεις. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ.

Εὑρίσκεται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα εἰς φιάλας τῶν 100 κ.ἑ. LABORATOIRES DETEKTA PARIS.

Ἀντιπροσωπεία - Παρακαταθήκη: ΦΡΕΙΔ. ΜΑΡΧ. Εὐαγγελιστρίας 7, ΑΘΗΝΑΙ. Διὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην: Χρ. Πέντζος, πλατεῖα Ἐμπορίου, Θεσσαλονίκη.

Ζητήσατε ὁδηγίας ἀπὸ τὰ φαρμακεῖα καὶ τὸν ἀντιπρόσωπον.

ΜΗΝΥΤΩΡ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

κ. Στασινόπουλον, Καλάμας. Ὄχι. Κατὰ τὸν κανονισμὸν ἀπαλλάσσεσθε τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων μόνον τοῦ 1925—26. Εἰς τὸν χωρισμὸν τῆς σχολῆς δὲν ὑπάγεται ἡ περίπτωσίς σας. Αἱ ἐξετάσεις θὰ γίνουν προφορικῶς.

Τακτικὸν ἀναγνώστην, Θεσσαλονίκην. Γράφετε τόσον ἀορίστως ὥστε νὰ μὴ ἠμποροῦμεν νὰ δώσωμεν πληροφορίαν. Γράψατέ μας τίνος ἔτους εἶνε φοιτητής, τὸ ὀνοματεπώνυμόν του καὶ εἰς ποίαν σχολὴν ἀνήκει.

κ. Σπ. Παπακωνσταντίνου, Ἐνταῦθα. Ἀπεφασίσθη νὰ σᾶς δοθῇ βοήθημα διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργοῦ, χωρὶς νὰ εἰσαχθῇ ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ Συμβούλιον, λόγῳ τῆς φύσεως τοῦ ζητήματος.

κ. Α. Π. Κόρινθον. Κατὰ τὸν νόμον πρέπει νὰ ἔχετε συμπληρώσει τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας σας. Δύνασθε δηλαδὴ νὰ διορισθῆτε μετὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1931.

κ. Χ. Δ. Θεσσαλονίκην. Ὑπάρχουν ἓξ χιλιάδες περίπου γεωργικοὶ συνεταιρισμοὶ καὶ 81 ἑνώσεις συνεταιρισμῶν. Πλήρη στοιχεῖα συγκεντρώνει ἤδη ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα, ἡ ὁποία θὰ καταρτίσῃ προσεχῶς ἀκριβῆ στατιστικήν. Κατάλογον τῶν ἑνώσεων συνεταιρισμῶν ἠμποροῦμεν νὰ σᾶς στείλωμεν.

κ. Ν. Φρέρην, Σῦρον. Δὲν ἐλήφθη ἀκόμη ἀπόφασις ἂν θὰ προκηρυχθῇ ἢ ὄχι.

Τακτικὸν Ἀναγνώστην, Λιτόχωρον. Προτιμότερον, κατὰ τὴν γνώμην μας, εἶνε νὰ μᾶς γράψετε τὰ ἀπαιτούμενα στοιχεῖα—ποῦ καὶ παρὰ τίνων ὑπέστητε τὴν ζημίαν, πότε ὑπεβάλατε τὴν δήλωσιν ἀποζημιώσεως κλπ.—νὰ ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα. Μὲ τὰς ὑποθέσεις τῶν ἰδιωτικῶν γραφείων πληροφοριῶν δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀναμιγνύεται ἡ «Πρωΐα».

κ. Γ. Κορώνην, Μηλέαν. Ἐὰν δὲν εἶνε ἤδη μέτοχος τοῦ Ταμείου, δὲν ἠμπορεῖ. 2) Ἄγνωστον. Ἀναμένεται ἡ χορήγησις σχετικῆς πιστώσεως, διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία τῆς σχολῆς.

κ. Γ. Πολιτσόπουλον, Καλάμας. Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον δὲν ἐνέκρινε τὴν σχετικὴν πίστωσιν, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν θὰ διορισθοῦν οἱ ἐπιτυχόντες εἰς τὸν διαγωνισμόν.

κ. Τ. Γ. Ἄρις. Θὰ προκηρυχθῇ διαγωνισμὸν κατὰ τὸν Ἀπρίλιον ἢ Μάϊον τοῦ 1931.

30 ΧΡΟΝΙΑ ΕΓΓΥΗΣΙΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΙΑΝ ΧΡΗΣΙΝ ΤΗΣ ΜΕΛΑΝΟΦΟΡΟΥ ΠΕΝΝΑΣ (ΣΤΥΛΟΓΡΑΦΟΥ) DUNHILL-NAMIKI
ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

DUNHILL — Ὅλος ὁ ΚΟΣΜΟΣ γνωρίζει τὸ ὄνομα ΝΤΑΝΧΙΛΛ.
ΙΡΙΔΙΟΝ — Τὰ πεννάκια εἰς τὸ ἄκρον εἶνε βαμμένα μὲ Ἰρίδιον ἐκ τῶν μεταλλείων τοῦ HOKKAIDO τῆς Ἰαπωνίας.
ΧΡΥΣΟΣ — Τὰ πεννάκια εἶνε χρυσᾶ 14 καρατίων.
LACQUER — Εἶνε ἡ πολύτιμος Ἰαπωνικὴ ὕλη, τὴν ὁποίαν δὲν ἐπηρεάζει τὸ [illegible] θερμοκρασία καὶ ὑγρασία.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ Ι. ΨΑΡΡΟΣ
3Α—ΣΤΑΔΙΟΥ—3Α

ΖΩΜΟΣ ΚΡΕΑΤΟΣ ΕΙΣ ΚΥΒΟΥΣ
Knorr
Ἰδεώδης τόσον ὡς ῥόφημα ὅσον καὶ διὰ σάλτσες φαγητῶν, οἰκονομικώτατος, σπεσιαλιτὲ τοῦ παγκοσμίου φήμης ἐργοστασίου ΚΝΟΡ. Δοκιμάσατε. Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Ἐδωδιμοπωλεῖα.

Εἰς 133 χώρας εἶνε διαδεδομένον τὸ SLOAN'S. Ἔχετέ το πάντοτε σπίτι σας ἰδίᾳ ὅταν ὑπάρχουν παιδιὰ γιατὶ εἶνε ἡ πλέον ὠφέλιμος καὶ ἀποτελεσματικὴ ἐντριβὴ ἐναντίον τῆς ΦΛΟΓΩΣΕΩΣ

SLOAN'S LINIMENT

VITAGON
ΑΡΙΣΤΟΝ ΤΟΝΩΤΙΚΟΝ
διὰ τοὺς ἀδυνάτους τοὺς ἀναρρωνύοντας, τοὺς κοπιάζοντας πνευματικῶς καὶ σωματικῶς. Εὔγευστον, ἀρωματικόν, ἐπαναφέρει τὴν ὄρεξιν καὶ τὴν εὐεξίαν.
"ΠΑΣΤΕΡ,,
ΧΗΜΙΚΗ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ Α.Ε. ΑΘΗΝΑΙ

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΠΕΜΠΤΗ, 18)12)30

Ἀεροπορικῶς δι' Εὐρώπην μέσῳ Βελιγραδίου διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας μέχρις 7 μ.μ. ὥρας.

Ἀναχωρήσεις Σιδ)κῶς. Διὰ τῆς ἁμ)χίας Σεμπλὸν γίνεται δεκτὴ ἀλληλογραφία μέχρι τῆς 11 π. μ., ἡ συστημένη καὶ 12 1)2 ἡ συνήθης. Διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας μέχρι τῆς 6 μ.μ. ἡ συστημένη καὶ 7 μ.μ. ἡ συνήθης.

Σιδηροδρομικῶς. Διὰ Πάτρας, Τρίπολιν, Καλάμας γίνεται δεκτὴ ἡ ἁπλῆ ἀλ)φία μέχρι τῆς 5 πρωϊνῆς, ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 6 ἑσπερινῆς τῆς προτεραίας. Μὲ τὴν ταχεῖαν Πατρῶν καὶ Τριπόλεως γίνεται δεκτὴ ἡ μὲν ἁπλῆ ἀλ)φία μέχρι τῆς 11.40' π. μ., ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 10.40 π. μ.

«Ἰωάννα» 6 π. μ. Ἀργολικόν, Λεωνίδιον, Παλ. καὶ Ν. Ἐπίδαυρον.
«Χρύσω» 10 π. μ. Αἴγινα, Ἀγκίστριον, Παλ. καὶ Ν. Ἐπίδαυρον.
«Ὕδρα» 11 π. μ. Αἴγινα, Μέθανα, Πόρον, Ὕδραν, Ἑρμιόνην, Σπέτσας, Ναύπλιον.
Ἰταλικὸν 9 π. μ. Βρινδήσιον.
Ἰταλικὸν 2 μ.μ. Ἡράκλειον.
«Αἰγαῖον» 10 π. μ. Ἀλεξάνδρειαν.
«Ἰθάκη» 2 μ.μ. Δωδεκάνησα.
«Ἀθῆναι», «Λέων» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην.
«Μαίρη Μ.» 2 μ. μ. Χίον, Μυτιλήνην.
«Πολικός», «Ν. Τόγιας» 2 μ.μ. Πάτρας, Κέρκυραν.
«Ἀτρόμητος» 2 μ. μ. Πάτρας, Σάμην, Φισκάρδον, Ἁγ. Εὐφημίαν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Κέρκυραν, Ἡγουμενίτσαν, Βόνιτσαν.
«Φωκίς», «Ἀμβρακία» 2 μ. μ. Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον.
«Σέριφος» 2 μ.μ. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Γύθειον κλπ. Καλάμας.
«Ἀδριατικὸς» 2 μ. μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἰκαρίαν, Σάμον.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Στρατιωτικὴ Σχολὴ Εὐελπίδων προκηρύσσει δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἐπὶ ἐν ἔτος ἐπισκευὴν τῶν ὑποδημάτων τῶν μαθητῶν διὰ καττυμάτων καὶ ἐμβαδίων.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 3ην Ἰανουαρίου 1931.

Ὅροι συμφωνιῶν καὶ πληροφορίαι παρὰ τῇ Διαχειρίσει τῆς Σχολῆς καθ' ἑκάστην 11—12.

Γ. ΔΕΛΑΓΡΑΜΜΑΤΗΣ
(Ὑποστράτηγος)

ΠΑΛΤΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ-ΚΑΠΑΡΔΙΝΕΣ-ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ ὄχι μόνον φθηνά, ἀλλὰ καὶ στερεά, μοδέρνα, καλλοραμένα. Ἐπὶ παραγγελίᾳ καὶ ἕτοιμα εἰς ποικιλίαν στὸ ἀσυναγώνιστον ΠΑΖΑΡ. Στοὰ Ἀρσακείου.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Κύριε Διευθυντά,

Ἐπειδὴ τὸ δημοσίευμα τοῦ κ. Νικολούδη ἔθιγε τὰ πρόσωπα καὶ τὰς ὀργανώσεις τῶν λειτουργῶν τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, παρακαλοῦμεν ὅπως εὐαρεστηθῆτε νὰ καταχωρήσητε εἰς τὸ ἀξιότιμον φύλλον σας τὴν κατωτέρω εἰς τὸ δημοσίευμα τοῦ ἀπάντησίν μας:

Ὁ κ. Νικολούδης, λαμβάνων ἀφορμὴν ἀπὸ ἔκθεσιν τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Δ. Στεφανίδου—τῆς ὁποίας τὰ συμπεράσματα δὲν συμφωνοῦν μὲ τὰς γνώμας οὔτε τῶν εἰσηγητῶν τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν, οὔτε μὲ τὰς τῶν ἐδῶ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου—διὰ νὰ ἐπικρίνῃ τὴν ἐκπαιδευτικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, δὲν παραλείπει νὰ κάμῃ μνείαν καὶ τοῦ συνδικαλισμοῦ τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν ὡς τελείως κατὰ τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκφρασθῇ εἰς αὐθαιρέτους χαρακτηρισμοὺς κατὰ τῶν προσώπων καὶ τῶν ὀργανώσεών των.

Οὕτω, κατὰ τὴν ἀντίληψίν του: «Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ νοηθῇ συνδικαλισμὸς ἐκπαιδευτικῶν μέσα εἰς τὰ ὅρια τοῦ συντηρητικοῦ Κράτους, διὰ νὰ βελτιώσουν τὴν θέσιν των μὲ τὸ ἀσήμαντον ποσὸν τῶν 100 ἢ 500 δρ. μηνιαίως καὶ νὰ γίνωνται ἕρμαια δημαγωγῶν καὶ νὰ εὑρίσκωνται ἀντιμέτωποι τῶν κρατικῶν συμφερόντων καὶ κατευθύνσεων». Καὶ περαιτέρω ἀναπολεῖ καὶ ὑμνεῖται παλαιῶν ἡμέρων ὑπουργοὺς εὐκλείας καὶ δόξης, καθ' ἃς ἔθεσε προτείνει νὰ ψηφισθῇ νόμος, ὅπως αἱ ὀργανώσεις τῶν ἐκπ. λειτουργῶν τοὐλάχιστον ὑπάγωνται εἰς τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ οὐχὶ εἰς τὸ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὁμοῦ μὲ τοὺς φορτοεκφορτωτὰς καὶ τοὺς ὀπωροπώλας».

Καὶ διὰ μὲν τὴν ἐπίκρισιν τῆς κυβερνητικῆς ἐκπαιδευτικῆς πολιτικῆς δὲν θὰ ἀπαντήσωμεν ἡμεῖς, διότι τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν εἶναι τῆς ἁρμοδιότητός μας. Διὰ τὸν ἐκπαιδευτικὸν συνδικαλισμὸν ὅμως πληροφοροῦμεν τὸν κ. Νικολούδην, ὅτι ἐκτὸς τῆς βελτιώσεως τοῦ μισθοῦ κατὰ 100 ἢ 500 δραχμὰς κατὰ μῆνα ποὺ ἐπιδιώκει—πρᾶγμα ἐντελῶς ἴσως δευτερεῦον διὰ τὸν κ. Νικολούδην, τοῦ ὁποίου ὅμως τὴν ζωτικὴν σημασίαν μόνον ὁ ἐκπαιδευτικὸς κόσμος δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ—ἔχει καὶ ἄλλον προορισμὸν καὶ ἤδη διὰ νὰ πληροφορήσῃ τὸν κ. Νικολούδην, ὅστις ἀφ' ἧς στιγμῆς ὑπουργοποιηθεὶς ἀπέκτησε τὴν εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ εἰδικότητα καὶ ἐξάγει συμπεράσματα:

1) Ὅτι ἐλέγχεται ἄμοιρος τῶν παιδαγωγικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν πραγμάτων, διότι καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν ἤθελον ἀμφισβητηθῆ τὰ συμπεράσματα τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Στεφανίδη, τὰ ὁποῖα συνετέλεσαν διὰ νὰ τοῦ ἀφυπνισθοῦν τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἐνδιαφέροντα, δὲν ἔπρεπε νὰ ἀγνοῇ τὴν τεραστίαν ἐπίδρασιν τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ ἐπὶ τῶν μαθητῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν τελειοφοίτων τοῦ Γυμνασίου ἡ γύρω των ζωή, τὸ κοινωνικὸν περιβάλλον καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ καθημερινοῦ Τύπου καὶ νὰ ἐπιρρίπτῃ διὰ τὴν σκέψιν των τὴν εὐθύνην εἰς τὸ σχολεῖον. Οὕτω συμπεραίνων, τοποθετεῖ ἑαυτὸν ὁ κ. Νικολούδης εἰς παρῳχημένην ἐκπαιδευτικὴν ἐποχήν, ἀντιπαιδαγωγικήν, καὶ ἀδικεῖ ἂν μὴ ἀπὸ ἄλλο τι, ἀσφαλῶς ἀπὸ ἄγνοιαν τὴν νοημοσύνην του, ὡς μᾶς λέγει ἡ ὁμολογία τῶν νεανικῶν του παραπτωμάτων.

2) Ὅτι αἱ ἐκπαιδευτικαὶ ὀργανώσεις ἔχουν ὁροορισμὸν νὰ διαφωτίζουν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς τὰ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα καὶ νὰ ἀποτρέπουν τὴν αὐθαίρετον ἐπιβολὴν αὐτοσχεδίων ἀναχρονιστικῶν προγραμμάτων ἀποσκοπούντων εἰς τὴν κομματικὴν ῥουσφετολογίαν.

3) Ὅτι τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἰδανικὰ καὶ σχέδια τῆς ὑπουργίας του διὰ τῆς συμβολῆς τῶν ἐκπαιδευτικῶν ὀργανώσεων ἐγένοντο ἀντικείμενον εὐρείας καὶ ἐξονυχιστικῆς συζητήσεως ἐν τῇ Βουλῇ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπεκαλύφθη ὅτι ἀπέβλεπον εἰς τὸν διοικητικὸν ἐξανδραποδισμὸν τῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ εἰς τὴν διάλυσιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν ὀργανώσεων, διότι διὰ τοῦ ἐλέγχου των τοῦ ἀπεκάλυψαν τὰ περίφημα ἐκπαιδευτικὰ ἰδανικά.

4) Ὅτι τὸ ἀντιπατριωτικόν, ἀντιθρησκευτικὸν καὶ ἀντιοικογενειακὸν περιεχόμενον τῶν ἀναγνωστικῶν βιβλίων, ποὺ καὶ σήμερον μὲ ἀρκετὴν σοβαροφάνειαν καὶ θόρυβον ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ τὸν ἴδιον ὅτι ἀποτελεῖ ἐθνικὸν κίνδυνον, ἐνεκρίθη αὐτούσιον ὡς εἶχεν ἀπὸ τὴν τότε ὑπ' αὐτοῦ συσταθεῖσαν πρὸς ἐξέτασιν τοῦ περιεχομένου τῶν ἀναγνωστικῶν βιβλίων κριτικὴν ἐπιτροπήν.

5) Ὅτι ὁ ἐκπαιδευτικὸς σύμβουλος τὸν ὁποῖον ὁ ἴδιος ἔστειλε εἰς τὴν Θεσσαλονίκην διὰ νὰ ἀνακαλύψῃ τὰ σκάνδαλα τοῦ Διδασκαλείου Θηλέων, πρὸς μεγίστην θλῖψιν τοῦ κ. Νικολούδη δὲν ἀνεκάλυψε ταῦτα. Ὅτι κατὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου κατεδίκασεν εἰς ἀχρηστίαν ὁ ἴδιος τὸν ἐκπαιδευτικὸν σύμβουλον Καραχρῆστον, πάντας δὲ τοὺς ἄλλους τοὺς ὁποίους ἀναφέρει ὡς ἀχρηστευθέντας, πλὴν τοῦ κ. Παλαιολόγου ὅστις οἰκειοθελῶς ἀπεχώρησε τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀργότερον ὑπέβαλε παραίτησιν ἀπὸ τὸ πρότυπον Πειραματικὸν τοῦ Πανεπιστημίου, καίτοι εὗρεν ἀπολυθέντας ἀπὸ τὴν Παγκαλικὴν δικτατορίαν, καὶ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιήσῃ ὁ ἴδιος, δὲν τὸ ἔπραξε.

Κατόπιν τῶν ὑπομνήσεων αὐτῶν, δύναται ἕκαστος νὰ ἐκτιμήσῃ ποῦ ἁρμόζει ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ δημαγωγοῦ καὶ νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἱερὰν ἀγανάκτησιν διὰ τὰ κινδυνεύοντα ἰδανικὰ τοῦ κ. Νικολούδη, διὰ τοὺς αὐθαιρέτους χαρακτηρισμοὺς τῶν προσώπων, διὰ τὰ αὐθαίρετα καὶ ἀνακριβῆ συμπεράσματά του διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τοὺς ἐργάτας της καὶ τὸ μῖσος κατὰ τῶν ὠργανωμένων ἐκπαιδευτικῶν, τῶν ὁποίων ἔχει πικρὰν ἀνάμνησιν διότι τοῦ ἐματαίωσαν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περιφήμου ἐκπαιδευτικοῦ του προγράμματος.

Καί, διὰ νὰ συμπεράνωμεν, τονίζομεν ὅτι ὁ ἐκπαιδευτικὸς συνδικαλισμὸς καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν ὀργανώσεων δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, οὔτε ἀποτελοῦν κίνδυνον διὰ τὸ Κράτος, ἀλλὰ τὸν κίνδυνον ἀποτελεῖ ἡ μεσαιωνικὴ νοοτροπία καθὼς καὶ τὰ παντὸς εἴδους κακόπιστα δημοσιεύματα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1930

ΑΙ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΙ
Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως

Ο ΑΓΑΘΟΕΡΓΟΣ ΜΑΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΥΡΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΩΝ (Η ΑΓΙΑ ΕΥΦΗΜΙΑ) ΝΕΑΣ ΧΑΛΚΗΔΟΝΟΣ (ΠΟΔΟΝΙΦΤΗ)

Δίδων σήμερον Πέμπτην μεγάλην κινηματογραφικὴν παράστασιν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς 4ης μ.μ. καὶ μέχρι 12ης μ.μ. εἰς τὸ μέγα Κινηματοθέατρον κ. Σταθοπούλου (τὸ Νέον), παρακαλεῖ τοὺς κατοίκους τῆς περιφερείας καὶ τῶν Ἀθηνῶν ὅπως μᾶς ἐνισχύσωσιν εἰς τὰς προσπαθείας μας.

Ἡ Πρόεδρος
ΜΑΡΙΚΑ Α. ΑΒΡΑΜΙΔΟΥ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ. κ. ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συγγραφεῖς, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀναγγέλλωνται ἔργα των εἰς τὸ προσεχῶς ἐκδιδόμενον μηνιαῖον περιοδικὸν «Ἡ Φωνὴ τοῦ Βιβλίου», νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ Ἐκδοτικοῦ Οἴκου Δημητράκου, ὁδὸς Σταδίου 4, σχετικὰ δελτία πρὸς συμπλήρωσιν. Ἡ ἀναγγελία μετὰ σχετικῆς ἀναλύσεως τοῦ ἔργου θὰ γίνεται δωρεάν. Ἡ κυκλοφορία τοῦ περιοδικοῦ θὰ εἶνε πεντήκοντα χιλιάδες (50.000) μηνιαίως. Τὸ πρῶτον τεῦχος θὰ κυκλοφορήσῃ τὴν 15ην Ἰανουαρίου 1931 καὶ θὰ περιλάβῃ ὅλα τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα ἐκυκλοφόρησαν κατὰ τὸ 1930. Τὰ ἄλλα τεύχη θὰ ἔχουν τὴν κίνησιν τοῦ βιβλίου ἑκάστου μηνός.

Ἐκδοτικὸς Οἶκος
ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α. Ε.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Πρὸς
τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων, τὸν Τύπον, τοὺς διανοουμένους καὶ τὰς ὀργανώσεις.

Ὠθούμενος ἀπὸ καθαρῶς ἀνθρωπιστικὰ αἰσθήματα καὶ κυρίως ἀπὸ ἠθικὴν ὑποχρέωσιν, αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ ἑνώσῃ φωνὴν διαμαρτυρίας μὲ τὰ ἀδελφὰ φοιτητικὰ σωματεῖα διὰ τὰ τελευταίως λαβόντα χώραν γεγονότα τοῦ Καλπακίου, ἅτινα εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν εἰς θάνατον καταδίκην δύο φοιτητῶν στρατιωτῶν, πρὸς δὲ καὶ τὴν διὰ τοῦ Τύπου ἀποκάλυψιν τῆς φρικτῆς καταστάσεως, ἥτις ἐπικρατεῖ ἐκεῖ καὶ ἥτις ἀπάδει πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς χώρας μας.

Ἐκφράζει εὐχὴν καὶ παράκλησιν ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅπως μὴ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀπόφασις αὕτη, ἀλλὰ δοθῇ χάρις εἰς τοὺς καταδικασθέντας δύο φοιτητάς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅπως καταργηθῇ τὸ Καλπάκι, διὰ τοῦ συστήματος τοῦ ὁποίου οὐδὲν σωφρονιστικὸν καὶ διαπαιδαγωγικὸν ἀποτέλεσμα, ὡς ἀπεδείχθη, ἐπιτυγχάνεται.

Ὁ Πρόεδρος Ν. Τζελέπης — Ὁ γ. γραμματεὺς Ἀν. Ζωητός

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πωλοῦνται ἕνα βραχιόλι ἐκ πλατίνης, 60 γραμμάρια καὶ 20 περίπου καράτια μπριλάντια ἀξίας δρχ. 110.000 ἀντὶ δρχ. 70.000. Ἐπίσης δύο παντατὶφ ἐκ πλατίνης καὶ μπριλάντια ἀξίας δρχ. 20.000 ἀντὶ 14.000. Ἐπίσης τέσσαρα μπριλάντια καράτιά 3.60) οο—2 80) οο 1 80) οο—1 05) οο εἰς συμφερούσας τιμάς.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Α. Κωνσταντακοπούλῳ, Εὐριπίδου 8, δωμάτιον ἀριθ. 3, καθ' ἑκάστην 11—12 ½ καὶ 6—8 ½ μ. μ. τηλέφωνον: 61-06.

COUVERTS ERCUIS ORFÈVRERIE

Σαλοξίνη γιὰ τὰ κρυολογήματα

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΟΙ ΤΟΚΟΙ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΠΕΡΙ ΑΝΩΝΥΜΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗ ΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Τὴν 4.30' μ. μ. ἄρχεται ἡ συνεδρίασις καὶ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων.

Ὁ κ. ΚΟΥΠΑΡΟΥΣΟΣ παρακαλεῖ νὰ γίνῃ σύστασις εἰς τὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν νὰ δίδῃ δάνεια καὶ εἰς τὴν Κοζάνην, προσθέτει δὲ ὅτι αἱ Τράπεζαι ἔχουν περιορίσει τὰ γεωργικὰ τῶν καὶ ἐμπορικὰ δάνεια καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ δανείζουν μὲ τρίμηνα ἐμπορικὰ γραμμάτια. Ἐπίσης λέγει ὅτι εἰσπράττουν τόκον 18 καὶ 20 %.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Ἅμα ὁ τόκος περάσῃ τὸ 13 % εἶναι τοκογλυφία. Παρακαλῶ νὰ καταγγείλετε ὡρισμένα πράγματα.

Ν. ΚΟΥΠΑΡΟΥΣΟΣ. Εἶναι σύμφωνος μὲ τὸν νόμον, διότι εἶναι 13 ὁ τόκος ἀλλὰ κρατοῦν καὶ προμήθειαν.

Π. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ (Ὑπ. Ἐθν. Οἰκ.). Ὁ τόκος δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι μεγαλύτερος τοῦ 9 %, προστίθενται δὲ 4 % διὰ προμήθειαν.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Πολὺ πιθανὸν νὰ γίνεται κατάχρησις. Παρακαλῶ, κύριε βουλευτά, νὰ φέρετε ἀποδείξεις καὶ θὰ καλέσωμεν τοὺς διευθυντὰς τῶν Τραπεζῶν καὶ θὰ τοὺς ποῦμε ὅτι δὲν ἠμποροῦμεν ν' ἀναχθῶμεν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.

Ν. ΚΟΥΠΑΡΟΥΣΟΣ. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς Τραπέζας Ἀθηνῶν καὶ Λαϊκὴν δὲν ἠμποροῦν νὰ καταγγείλουν οἱ πολῖται τίποτε διότι θὰ τοὺς κόψουν τὰς πιστώσεις. Τὰ δάνεια αὐτά, ἐπαναλαμβάνω, δίδονται ὡς τρίμηνα, καὶ ἀναγκάζεται ὁ ἔμπορος, διὰ νὰ ἐξοφλήσῃ τὰ γραμμάτια, νὰ καταφεύγῃ εἰς ἰδιώτας τραπεζίτας νὰ δανείζεται καὶ νὰ πληρώνῃ τόκον 30 %.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δανείζουν αἱ Τράπεζαι μὲ τρίμηνα γραμμάτια. Φέρατέ μας ἀποδείξεις περὶ τοῦ ἀθεμίτου κέρδους καὶ τὸ πρᾶγμα θὰ διορθωθῇ, διότι ἂν δὲν διορθωθῇ, οἱ ὑπαίτιοι θὰ πᾶνε στὴ φυλακή. Προκειμένου περὶ τῶν δανείων, νομίζω ὅτι αἱ αἰτήσεις εἶναι πολλαὶ καὶ ἴσως ἐξετάζονται κατὰ σειρὰν καὶ δίδονται τὰ δάνεια ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν.

Ὁ κ. Π. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ πληροφορεῖ τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ Κτηματικὴ Τράπεζα διαθέτει τὰ κεφάλαια αὐτῆς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας, ἐδανείσθη δὲ μέχρι καὶ 3 ἑκατομμυρίων λιρῶν δι' ὁμολογιῶν πρὸς τὸν σκοπὸν ἱκανοποιήσεως τῆς κτηματικῆς πίστεως τῆς χώρας. Ὅπου δὲν γίνονται δάνεια θὰ ὑπάρχουν, ὑποθέτω, εἴτε τυπικοὶ εἴτε οὐσιαστικοὶ λόγοι. Καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἐπιτόκια τῶν Τραπεζῶν, ταῦτα ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς ἀγορᾶς τοῦ χρήματος. Αἱ πληροφορίαι μας εἶναι ὅτι διὰ δάνεια εἰς φερεγγύους δανειστὰς δὲν ζητεῖται τόκος ἀνώτερος τῶν 8 %. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει ὑπὸ μελέτην τὸ σκόπιμον τῆς τροποποιήσεως τοῦ νόμου δι' οὗ καθιεροῦται ὁ νόμιμος τόκος ἐπὶ σκοπῷ μειώσεως τῶν προμηθειῶν τῶν δανειζόντων.

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΑΝΩΝΥΜΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Ὁ κ. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ καταθέτει τὸ νομοσχέδιον «περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν καὶ τραπεζῶν» καὶ κάμνει ἐπ' αὐτοῦ τὴν κάτωθι εἰσήγησιν:

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, εἶπε, τροποποιεῖ τὸν ἰσχύοντα νόμον «περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν». Καίτοι ἐν τῇ εἰσηγητικῇ ἐκθέσει ἀναπτύσσονται ἐπαρκῶς αἱ προτεινόμεναι τροποποιήσεις, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς ἀναλύσω διὰ βραχέων τὰς κυριωτέρας ἐξ αὐτῶν.

Τὸ πρῶτον κεφάλαιον τοῦ νομοσχεδίου περιέχει διατάξεις ἀφορώσας γενικῶς τὰς ἀνωνύμους ἑταιρείας. Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 λαμβάνεται πρόνοια ἀσφαλίσεως τῆς καταβολῆς τοῦ κεφαλαίου τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, παρέχεται δὲ τρίμηνος προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ὀφείλει νὰ συνέλθῃ καὶ νὰ πιστοποιήσῃ διὰ πρακτικοῦ κοινοποιουμένου εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τοῦ προέδρου αὐτοῦ, ὅτι κατεβλήθη τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον τῆς ἑταιρείας.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νομοσχεδίου λαμβάνεται πρόνοια ἐξασφαλίσεως τῶν μετόχων κατὰ ἐνδεχομένης ἀνίσου διαθέσεως τῶν ἀποθεματικῶν αὐτῆς κεφαλαίων, ὁσάκις τὰ ἀποθεματικὰ ταῦτα ὑπερβαίνουσι τὸ δέκατον τοῦ καταβεβλημένου μετοχικοῦ κεφαλαίου. Συνέβη πολλάκις νὰ ἐκδίδωνται νέαι μετοχαὶ μέρος τῶν ὁποίων διατίθεται εἰς τοὺς παλαιοὺς μετόχους, τὸ δὲ ὑπόλοιπον μεταβιβάζεται εἰς τιμὴν κατωτέραν τῆς ἐσωτερικῆς ἀξίας τῆς νέας μετοχῆς ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου κατὰ βούλησιν. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν μετόχων ἀξιοῦμεν ἀπόφασιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως ἀποτελουμένης τοὐλάχιστον ἀπὸ τὸ 1)3 τῶν μετόχων καὶ διὰ ψήφου τῶν 3)5 τῶν παρόντων. Διὰ τοῦ ἄρθρου 3 θεσπίζεται ὅτι ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία τῆς μετοχῆς, δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ κατωτέρα τῶν 375 δραχμῶν, δηλ. μιᾶς λίρας. Ὁ ἰσχύων νόμος ὁρίζει τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 25, ὡς κατωτάτην τιμήν, δηλ. μίαν λίραν Ἀγγλίας.

ΑΙ ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ

Ἡ νέα διάταξις κατεκρίθη ὡς δυσχεραίνουσα τὴν ἐγγραφὴν μετόχων διαθετόντων μικρὰ οἰκονομικὰ μέσα καὶ διὰ τὸ μὴ διαιρετὸν τῆς μετοχῆς δι' ἑκατόν. Ἡ ἐπίκρισις δὲν εἶνε βάσιμος διότι οὐδεμία ἑταιρεία κωλύεται νὰ ὁρίσῃ τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τῆς μετοχῆς εἰς 400—500 ἢ 1000 δραχμάς, ἀφ' ἑτέρου ἡ μικρὰ ὀνομαστικὴ ἀξία τῆς μετοχῆς παρασύρει τὰ μικρὰ βαλάντια εὐχερέστερον ἀπὸ τοὺς δημιουργοῦντας ἑταιρείας ἀμφιβόλου χαρακτῆρος. Παρέχομεν προθεσμίαν 5 ἐτῶν διὰ τὴν ἔκδοσιν νέων μετοχῶν τῶν ὑφισταμένων ἑταιρειῶν, ἀπαλλάσσοντες αὐτὰς ταυτοχρόνως τοῦ φόρου χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν νέων τίτλων. Τὸ ἄρθρον 4 ἀπαγορεύει ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἑταιρείας τὴν ἐνέχυρον χορήγησιν δανείων καὶ πάσης φύσεως πιστώσεων ἄνευ ἐμπραγμάτων ἀσφαλειῶν, εἰς ἱδρυτὰς μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ συγγενεῖς αὐτῶν μέχρι καὶ τοῦ δευτέρου βαθμοῦ, ἐξ αἵματος ἢ ἀγχιστείας, ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα μετέχον εἰς τὴν κάλυψιν τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου τῆς ἑταιρείας. Τὰ ὑπολειπόμενα ἄρθρα περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν κεφαλαίου, σκοποῦσι τὴν ἐνίσχυσιν τῆς δημοσιότητος ἐν τῇ διοικήσει τῶν ἑταιρειῶν, ἥτις καὶ παρὰ τῆς πράξεως καὶ τῆς θεωρίας κρίνεται ὡς τὸ συντελεστικώτερον μέσον τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν μετόχων καὶ τῶν συναλλασσομένων.

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΤΟΥ Δ. Σ.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 7 ἐπιβάλλεται ἡ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου πρὸς τὴν συνέλευσιν λεπτομερὴς ἀνάλυσις τῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν στοιχείων, εἰδικῶς δὲ πρέπει νὰ ἀναγράφωνται τὰ χρεώγραφα κατ' εἴδη καὶ ποσὰ καὶ τιμὴν μονάδος τὸ διαθέσιμον συνάλλαγμα, ὡς καὶ αἱ οἰκοδομαὶ καὶ τὰ ἀκίνητα ἐν γένει τῆς ἑταιρείας, κατὰ μονάδα, εἴδη καὶ τόπον ἐν ᾧ ταῦτα κεῖνται, τιμὴν κτήσεως ἢ κατασκευῆς αὐτῶν, μετὰ μνείας παντὸς ὑφισταμένου ἐπ' αὐτῶν ἐμπραγμάτου βάρους. Διὰ τοῦ ἄρθρου 8 ἀξιοῦμεν ὅπως ὁ ἰσολογισμὸς ὁ ὑποβαλλόμενος ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν πρὸς ἔγκρισιν θεωρηθῇ πρῶτον ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος ἢ ἐντεταλμένου συμβούλου, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων ὑπὸ μέλους τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὁριζομένου ὑπ' αὐτοῦ, 2) τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τῆς ἑταιρείας καὶ 3) τοῦ διευθυντοῦ τοῦ λογιστηρίου, πάντων τούτων ὑποχρέων ἐὰν διαφωνῶσιν ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς καταρτίσεως αὐτοῦ ὑπὸ ἔποψιν νομιμότητος, νὰ ἐκθέσωσιν εἰς τὴν συνέλευσιν ἐγγράφως τὰς ἀντιρρήσεις των. Ὡς συνετάσσετο μέχρι τοῦδε ὁ ἰσολογισμὸς ἦτο σκιώδης ἡ εὐθύνη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἀποδεχομένου καλῇ τῇ πίστει τὰς εἰσηγήσεις τῆς διευθύνσεως. Ἡ καινοτομία αὕτη ῥίπτει τὰς εὐθύνας εἰς οὓς κυρίως ἀνήκουσιν αὗται. Τὸ ἄρθρον 9 ἐπιβάλλει εἴς τε τὰς ἡμεδαπὰς καὶ ἀλλοδαπὰς ἑταιρείας τὴν τήρησιν τῶν βιβλίων εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Ἐννοεῖται ὅτι δὲν κωλύονται αἱ ἀλλοδαπαὶ ἑταιρεῖαι νὰ τηρῶσι τὰ αὐτὰ βιβλία καὶ εἰς δευτέραν γλῶσσαν. Τὸ κεφάλαιον Β' τοῦ νομοσχεδίου περιέχει εἰδικὰς διατάξεις περὶ Τραπεζῶν. Τοιαῦται διατάξεις εἶνε ἡ τοῦ ἄρθρου 10 καθ' ἣν ἡ ἐπωνυμία τῶν Τραπεζῶν ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἡ τοῦ 11 καθ' ἣν αἱ Τράπεζαι αἱ δεχόμεναι καταθέσεις δύνανται νὰ λειτουργήσωσι μόνον ὡς ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι. Παρέχεται πενταετὴς προθεσμία εἰς τὰς ὑφισταμένας ὑπὸ ἄλλην μορφὴν ἐκτὸς τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας Τραπέζας, ἵνα συμμορφωθῶσι πρὸς τὸν νόμον, ἡ τοῦ 12 δι' ἧς ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις τῆς λέξεως Τράπεζα ἢ Τραπεζίτης εἰς τὰς ὑπὸ ἰδιωτῶν ἢ ἄλλης μορφῆς ἑταιρειῶν, ἐκτὸς τῶν ἀνωνύμων, τραπεζιτικὰς ἐπιχειρήσεις, ἡ τοῦ 13 καθορίζουσιν ὡς ἐλάχιστον κεφάλαιον διὰ τὴν ἵδρυσιν Τραπέζης τὸ τῶν 15 ἑκατομμυρίων. Παρέχεται πενταετὴς προθεσμία διὰ τὰς ὑφισταμένας Τραπέζας ἥσσονος κεφαλαίου πρὸς συμμόρφωσιν πρὸς τὴν διάταξιν ταύτην.

Η ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Τὸ ἄρθρον 14 ἐπιδιώκει τὴν ἐξασφάλισιν καταβολῆς τοῦ κεφαλαίου τῆς Τραπέζης πρὸ τῆς ἐγκρίσεως τῆς συστάσεως αὐτῆς διὰ τῆς καταθέσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Ἅμα τῇ συστάσει τῆς Τραπέζης τὸ κεφάλαιον δύναται νὰ ἀποσυρθῇ. Διὰ τοῦ ἄρθρου 15 ἐπιβάλλεται εἰς τὰς Τραπέζας ὑποχρέωσις νὰ διατηρῶσι διαθέσιμα ῥευστὰ εἰς δραχμὰς ἐν τοῖς ἰδίοις αὐτῶν ταμείοις καὶ ἐν τοῖς ταμείοις τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης οὐχὶ ἐλάσσονα τῶν 12 ο)ο τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν ὄψεως. Τὸ μέ[illegible]

[illegible]

ρευσε κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας πολλὰ διαθέσιμα ῥευστὰ εἰς τὰ ταμεῖα τῶν Τραπεζῶν, δὲν ἀποκλείεται ὅμως μείωσις τῶν ῥευστῶν τούτων εἰς περιόδους ἐντατικῶν συναλλαγῶν ἰδίως εἰς πιστωτικὰ ἱδρύματα κινούμενα μὲ περιωρισμένα μέσα. Ἡ νομικὴ ὑποχρέωσις ἣν καθιεροῦμεν κατεκρίθη ὡς πρωτότυπος καὶ καινοφανής, κατεκρίθη ἐπίσης ὡς δυναμένη νὰ ἀγάγῃ εἰς μείωσιν τῶν πιστωτικῶν παροχῶν τῶν ἰδιωτικῶν Τραπεζῶν καὶ ὕψωσιν τοῦ τόκου. Καὶ τὸ ἓν ἐπιχείρημα καὶ τὸ ἄλλο δὲν εἶνε βάσιμα. Νομικὴν ὑποχρέωσιν τηρήσεως ῥευστῶν διαθεσίμων εἰς τὰς κεντρικὰς Τραπέζας, καθιεροῦσι πλεῖσται νομοθεσίαι ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ἔνθα δὲν ὑπάρχουσι θετικαὶ διατάξεις ἡ μακρὰ παράδοσις ὑποκαθίσταται εἰς τὸν νόμον. Ὁ κίνδυνος τῆς περιστολῆς τῶν πιστώσεων, ἐὰν ὑπάρξῃ τοιοῦτος, εἶνε κατώτερος τοῦ κινδύνου ὃν θὰ διέτρεχεν ἡ ἰδιωτικὴ οἰκονομία καὶ ἡ ἔρρυθμος πιστωτικὴ μας κυκλοφορία, ἐὰν αἱ Τράπεζαι παρέβλεπον τὴν ὑποχρέωσιν ἣν πᾶς τραπεζίτης ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὡς πρωταρχικὸν ὅρον καλῆς τραπεζιτικῆς πολιτικῆς, τὴν τήρησιν δηλαδὴ ταμείου ἐπαρκοῦς πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐνδεχομένων ἐξοφλήσεων τῶν ἀπαιτητῶν αὐτοῦ ὑποχρεώσεων. Ὑπεστηρίχθη ἐπίσης ὅτι ὑποχρεωτικὴ τήρησις ποσοστοῦ ῥευστῶν διαθεσίμων, εἰς μετρητά, θὰ περιώριζε τὰ κέρδη τῶν Τραπεζῶν, τὰς προσόδους τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ἐσόδων ἐκ τῶν κερδῶν τούτων.

Καὶ τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἀσκήσῃ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν σκέψεων τῆς Βουλῆς, διότι ἐκ τῶν στατιστικῶν πινάκων οὓς ἐδημοσίευσαν αὐταὶ αὗται αἱ Τράπεζαι ἡ ῥευστότης τῶν διαθεσίμων αὐτῶν ἀνήρχετο τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1929 τῆς 14, 7 ο)ο ὑπερέβαινε δηλαδὴ τὸ ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου ἀξιούμενον ποσοστόν. Λαμβάνεται ἄλλως τε πρόνοια δυνατότητος ἐπενδύσεως καὶ τῶν διαθεσίμων τοιούτων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς ἔντοκα γραμμάτια ἢ ἄλλας βραχυπροθέσμους παροχὰς εἰς τὸ Δημόσιον.

Συνεχίζων ἀναλύει καὶ τὰς λοιπὰς διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου καὶ καταλήγει:

Δὲν εἶμαι τόσον ἀφελὴς κ. κ. βουλευταὶ διὰ νὰ πιστεύω ὅτι μὲ τὰς ἐπιφερομένας μεταβολὰς εἰς τὸν ἰσχύοντα νόμον περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν θὰ προληφθῇ πᾶσα ἀνωμαλία καὶ πᾶσα κατάχρησις εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ἐπιχειρήσεων. Τοῦτο εἶνε ἀνθρωπίνως ἀδύνατον, μόνον εἰς κοινωνίαν ἀγγέλων δύνανται νὰ λείψωσιν αἱ ἀνωμαλίαι καὶ πόρρω ἀπέχομεν ἀπὸ τοῦ νὰ ἀποτελοῦμεν κοινωνίαν ἀγγέλων. Ἡ χαλάρωσις τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος, ὁ ἐπικρατῶν ἄκρατος ὑλισμός, ἐνταθεὶς μετὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον, αἱ ποικίλαι ἀνάγκαι ἃς ἐδημιούργησεν ὁ σημερινὸς βίος ὠθοῦσιν εἰς τὰς διαχειριστικὰς ἀνωμαλίας καὶ τὰς καταχρήσεις. Αἱ ποινικαὶ διατάξεις ἀποτελοῦσιν ἀσθενῆ, δυστυχῶς, φραγμὸν κατὰ τῶν τοιούτων τάσεων, καὶ μόνον τὸ ἄγρυπνον βλέμμα τοῦ κυρίως ἐνδιαφερομένου, τοῦ μετόχου, πρέπει ν' ἀποτελῇ τὸν κυριώτερον φρουρὸν τῶν ἐπιχειρήσεων. Ὁ θαυμάσιος ὀργανισμὸς τῶν Ἄγγλων ἐμπειρογνωμόνων δὲν ἠμπόδισε τὰς καταχρήσεις ἑκατομμυρίων λιρῶν τοῦ Χάτρυ, οὐδὲ τῶν Γάλλων λογιστῶν ὁ ἔλεγχος τὰς καταχρήσεις τῆς Κας Ἀνὼ ἢ τοῦ Οὐστρὶκ κανένας δὲ ποινικὸς νόμος δὲν κατώρθωσε δυστυχῶς νὰ ἐξαλείψῃ ἀπολύτως τὸ ἔγκλημα. Μόνον ἡ ἀνύψωσις τοῦ ἐπιπέδου τῶν ἠθῶν καὶ ἡ δημιουργία χαρακτήρων, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς οἰκογενειακῆς ἑστίας καὶ ἐξακολουθοῦσα διὰ τοῦ σχολείου καὶ [illegible]

[illegible]

ας, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ παραπεμφθῇ τὸ νομοσχέδιον, ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἀποδίδει μεγίστην σημασίαν, ὅτι ἐφ' ὅσον δὲν πεισθῇ ἐκ τῆς συζητήσεως περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς τροποποιήσεως ὡρισμένων διατάξεων, θὰ θέσῃ ζήτημα ἐμπιστοσύνης διὰ τὴν ἐπιψήφισιν κάθε διατάξεως τὴν ὁποίαν περιέχει τὸ νομοσχέδιον τοῦτο. Ἑπομένως παρακαλῶ τὰ φιλελεύθερα μέλη, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν συζήτησιν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ δὲν ἤθελον πεισθῇ ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ συναδέλφου μου, τὸν ὁποῖον δύνανται νὰ καλέσουν ὅταν θέλουν περὶ τοῦ ὅτι καλῶς ἔχει τὸ νομοσχέδιον νὰ καλέσουν καὶ ἐμένα διὰ νὰ μὲ ἀκούσουν προσωπικῶς διὰ νὰ μὴ φθάσωμεν, ὅπως συνέβη καὶ ἄλλοτε, εἰς σύγκρουσιν μεταξὺ τῆς πλειοψηφίας καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ αὐτῆς.

Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Φαντάζομαι ὅτι θὰ εὑρεθῶμεν πρὸ ἀντιστάσεως ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων. Ἀλλὰ βέβαια ἡ ἀντίστασις αὐτὴ μᾶς εἶναι ἐντελῶς ἀδιάφορος. Θέλω δὲ σήμερον νὰ τονίσω ὅτι ἡ κατάστασις αὐτὴ ἔλαβε κάποιον χαρακτῆρα πιστικὸν κατὰ τοῦ Κράτους. Ἐπιθυμῶ νὰ τὸ τονίσω αὐτὸ κυρίως δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπέδειξαν τὴν προκλητικὴν αὐτὴν στάσιν. Ἔχω καθῆκον νὰ εἴπω, ἐνῷ ἐδέχθημεν τὴν σύστασιν μιᾶς ἑνώσεως τῶν Τραπεζῶν, ἡ ὁποία ἐφαίνετο σκοποῦσα κυρίως τὴν συνεννόησιν μεταξὺ τῶν Τραπεζῶν, ὅπως καταστῇ ἑκάστη ἐνήμερος τῶν πιστώσεων τῶν ἄλλων, τῶν πιστώσεων τὰς ὁποίας ἔχουν δώσει διὰ νὰ ἀποφεύγεται τὸ φαινόμενον τὸ ὁποῖον παρατηρεῖται πολλάκις, ἕνας πιστοῦχος νὰ ἔχῃ γραφῇ δι' 100.000 καὶ εἰς δύο Τραπέζας, ἐνῷ ἐδέχθημεν αὐτὴν τὴν ἕνωσιν τῶν Τραπεζῶν πρὸς αὐτὸν κυρίως τὸν σκοπόν, αὐτὴ ἡ ἕνωσις τῶν Τραπεζῶν τείνει νὰ δημιουργήσῃ ἕνα στενὸν τίγκ, κύκλον μεταξὺ τῶν Τραπεζῶν πρὸς ἀμοιβαίαν συνεννόησιν διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ συναγωνισμοῦ, τοῦ τραπεζιτικοῦ. Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτοῦ εἶναι ὅτι ἐνῷ πρὸ ἑνὸς ἔτους ἦλθον εἰς συνεννοήσεις μὲ τὰ τραπεζιτικὰ ἱδρύματα, καὶ τοὺς εἶχον ζητήσει τότε νὰ μεριμνήσουν ὅσον εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποβιβάσουν τὸν τόκον διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τὰς βιομηχανικάς, καὶ τοὺς εἶπα ὅτι διὰ νὰ βοηθήσωμεν τὰς πασχούσας βιομηχανίας μας, θὰ ἀντιμετωπίσω καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς πληρωμῆς ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ἑνὸς μέρους τοῦ τόκου, τοῦ ὁποίου ἐζητήθη ἡ ἐλάττωσις καὶ ἡ Τράπεζα μοῦ εἶπεν ὅτι «δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη αὐτοῦ, ἡμεῖς σᾶς ζητοῦμεν μόνον νὰ μᾶς κάμετε ἐλάττωσιν τῆς φορολογίας καὶ ἄλλας εὐκολίας», τὰ ὁποῖα ὅλα σχεδὸν ἐξετελέσαμεν, ἐν τούτοις ἡ ὕπαρξις τῆς Ἑνώσεως τῶν Τραπεζῶν ἀπετέλεσμα ἔσχεν ὥστε ἡ ἀναμενομένη ἐλάττωσις τοῦ τόκου νὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν ἐλάττωσιν ἡ ὁποία ἔγινεν εἰς τὰς κρατήσεις. Μᾶς ἐζητήθη νὰ περιλάβωμεν εἰς τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ καὶ διάταξιν, διὰ τῆς ὁποίας θὰ λάβῃ νόμιμον ὕπαρξιν ἡ «Ἕνωσις τῶν Τραπεζῶν». Ἠρνήθην νὰ δεχθῶ τοῦτο καὶ πληροφορῶ τὴν Βουλὴν ὅτι ἂν ἐξακολουθήσῃ ὑπ' αὐτὴν τὴν διεύθυνσιν ἡ ἐνέργεια τῆς Ἑνώσεως τῶν Τραπεζῶν πρὶν ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον, ἐγὼ πρῶτος θὰ εἰσηγηθῶ τὸ νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ κηρύσσεται ἀθέμιτος ἡ τοιαύτη ἕνωσις.

Ἐλπίζω ὅτι τὸ νομοσχέδιον θὰ τὸ μελετήσῃ ἡ ἐπιτροπὴ ἂς καλέσῃ καὶ τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ἂς τὸ φέρῃ ταχέως εἰς τὴν Βουλήν.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

Ψηφίζεται τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐνοικιοστασίου εἰς τὴν καεῖσαν ζώνην Θεσσαλονίκης.

Συζητεῖται ἔπειτα τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας ψηφισθὲν νομοσχέδιον περὶ αὐξήσεως χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων.

Ὁ κ. ΜΑΡΚΟΥ λέγει ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου γίνεται παράβασις τῆς δοθείσης πρὸς τὸν λαὸν προεκλογικῆς ὑποσχέσεως περὶ μὴ ἐπιβολῆς νέων φόρων. Οὕτως τὸ [illegible]

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΟΥ ΛΑΤΙΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἀφίκοντο 52 δημοσιογράφοι διαφόρων Λατινικῶν χωρῶν ἐρχόμενοι εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ τὸ συνέδριον τοῦ Λατινικοῦ Τύπου. Τοὺς ἐδεξιώθη ἡ Ἕνωσις Συντακτῶν Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων.

Τὴν 4ην μ. μ. τῆς χθὲς ἔγινεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ 9ου συνεδρίου τοῦ Λατινικοῦ Τύπου. Παρέστησαν ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Βενιζέλος, ὁ ἀντιπρόεδρος καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακόπουλος, ὁ στρατηγὸς κ. Ταρσούλης ἀντιπρόσωπος τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας, οἱ πρεσβευταὶ Ἀμερικῆς, Γαλλίας, Ἰταλίας, Ρουμανίας, Βουλγαρίας, ὁ πρόεδρος τῆς Γερουσίας κ. Παρασκευόπουλος, ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Ἀργυρόπουλος, ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν Καθολικῶν κ. Φιλιππούσης, ὁ κ. Παπαναστασίου, ὁ κ. Τουρκοβασίλης, ὁ κ. Δαμβέργης, ὁ κ. Κ. Μελᾶς, οἱ κ. κ. Σακελλαρόπουλος καὶ Μοσχόπουλος τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, οἱ στρατηγοὶ κ. κ. Τσιμικάλης καὶ Σπυρόπουλος, ὁ κ. Κ. Πολυχρονιάδης καὶ πλεῖστοι ἄλλοι ἐκ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καὶ τῶν διανοουμένων ὡς ἐπίσης καὶ πλεῖστοι ἀντιπρόσωποι τοῦ ὡραίου φύλου.

Ὁ προεδρεύων τῆς «Ἑνώσεως Συντακτῶν» κ. Ἀσημακόπουλος ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς συνέδρους συναδελφικὸν χαιρετισμόν, μεθ' ὃ παρεκάλεσε τὸν κ. πρωθυπουργὸν νὰ κηρύξῃ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου.

Ὁ κ. Βενιζέλος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Δέχομαι μετὰ μεγάλης χαρᾶς τὴν πρόσκλησιν τῶν Ἑλλήνων δημοσιογράφων νὰ κηρύξω τὴν ἔναρξιν τοῦ συνεδρίου σας. Ἐὰν πᾶσα συγκέντρωσις προσώπων ἀνηκόντων εἰς διαφόρους ἐθνικότητας καὶ συνερχομένων πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἐργασθοῦν ἀπὸ κοινοῦ εἶνε ἀξία ἐνθαρρύνσεως, διότι ἀναπτύσσει πράγματι τὸ πνεῦμα τῆς ἀμοιβαίας γνωριμίας καὶ κατανοήσεως, τὸ διεθνὲς δηλαδὴ πνεῦμα, αἱ συγκεντρώσεις τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου τῶν διαφόρων χωρῶν εἶνε ἄξιαι ὅλως ἰδιαιτέρας προσοχῆς καὶ συμπαθείας. Εἶνε φυσικὸν νὰ ἔχουν ἐπίδρασιν αἱ δημοσιογραφικαὶ αὗται συγκεντρώσεις ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν σχέσεων τῶν διαφόρων χωρῶν μεταξύ των, ἰδίως ὅταν συγκεντροῦνται ἀντιπρόσωποι ἐθνῶν συγγενῶν λόγῳ ἐθνικῆς ἰδιοσυγκρασίας καὶ μορφώσεως ὅπως εἶνε τὰ ἔθνη σας καὶ τὸ ἰδικόν μου. Πιστεύω ἄλλως τε ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὰς διεθνεῖς σχέσεις ἀκολουθεῖτε τὴν ἀγαθὴν ὁδὸν καὶ ὅτι ὅλη ἡ προσπάθεια τῆς συνεργασίας καὶ τῆς [illegible] μεταξὺ τῶν κρατῶν καὶ ἡ τάσις ἐπικρατήσεως τοῦ πνεύματος τῆς εἰρήνης εὑρίσκουν σήμερον ἐν τῷ Τύπῳ ἕνα εἰλικρινῆ βοηθόν.

»Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς νομίζω ὅτι δυνάμεθα νὰ εἴμεθα αἰσιόδοξοι.

»Ἀπὸ ἄλλης ὅμως ἀπόψεως ἀνησυχῶ. Πιστεύω ὅτι ἔχετε ὅλοι πλήρη συναίσθησιν τῆς ἐπιρροῆς σας ἐπὶ τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τῆς μεγάλης δυνάμεως τὴν ὁποίαν κρατεῖτε εἰς χεῖράς σας. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς μακρᾶς μου σταδιοδρομίας μοὶ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκτιμήσω τὰς θαυμασίας, ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως, προόδους τοῦ Τύπου. Θὰ ἐπεθύμουν ὅπως τὸ αἴσθημα τῆς εὐθύνης καὶ τῆς πολιτικῆς συνειδήσεως τοῦ Τύπου ἀναπτύσσεται ἀναλόγως μὲ τὴν αὔξησιν τῆς κυκλοφορίας τῶν ἐφημερίδων. Ἀτυχῶς, δὲν συμβαίνει αὐτὸ πάντοτε, τοὐλάχιστον εἰς τὴν χώραν μου. Ἐφ' ὅσον εἶχε νὰ διεκδικήσῃ ἐλευθερίας, ἐφ' ὅσον ἠγωνίζετο ἐναντίον τῆς αὐθαιρεσίας, ὁ ἑλληνικὸς Τύπος ἐπρωτοστάτει πάντοτε θαρραλέως καὶ ὑπῆρξεν ἄξιος τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ ἔθνους. Ἀφ' ὅτου ὅμως ἐκτήθησαν αἱ ἐλευθερίαι ἕνα μέρος τοῦ Τύπου αὐτοῦ ἔδειξε [illegible]

[illegible]

ΚΥΜΑΤΑ ΔΡΑΓΩΝΑ
ΠΟΥΛΟΒΕΡ
ΚΑΠΕΛΛΑ
ΖΙΛΕΔΑΚΙΑ
ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ
ΚΑΛΤΣΑΙ
ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
Διαφ. ΦΟΙΝΙΞ

ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΤΟ ΑΔΑΜΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ (πρώην Μάρκου & Τσιμπούκα) ἐπανακαθίσταται ἀπὸ σήμερον τὰς ἐργασίας του ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν γνωρίμων:
Σ. ΜΑΡΚΟΥ & Ι. Μ. ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ
20 ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 20 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 58-46
καὶ διαθέτει, πρὸς καιρόν, ἐκλεκτὴν συλλογὴν Κοσμημάτων καὶ Ὡρολογίων, ΥΠΟΒΙΒΑΖΕΙ δι' ὀλίγας μόνον ἡμέρας τὰς τιμάς του κατὰ
30 %
Πλουσιωτάτη συλλογὴ βαρυτίμων κοσμημάτων, ὡρολογίων κλπ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ μονοκατοικία [illegible] ἐν Πειραιεῖ, [illegible] Σταδίου [illegible] Νοταρᾶ 112, Πειραιεύς.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΙΣΤΟΛΑΚΗ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

ΚΑΤΗΓΟΡΕΙ ΕΠΙ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΙ ΤΑ ΑΡΜΟΔΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ

Ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας κ. Πιστολάκης, περατώσας χθὲς τὴν ἑσπέραν τὸν καταρτισμὸν τῆς ἐκθέσεώς του σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τοῦ ἄρτου, θὰ ὑποβάλῃ ταύτην σήμερον τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν.

Ὁ κ. Πιστολάκης, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τῶν δημοσιογράφων περὶ τῶν ὑποδεικνυομένων διὰ τῆς ἐκθέσεώς του μέτρων πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ ζητήματος τοῦ ἄρτου, οὐδὲν ἠθέλησε νὰ ἀνακοινώσῃ, εἰπὼν ὅτι μόνος ἁρμόδιος νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς δημοσιεύσεως ἢ μὴ αὐτῆς εἶναι ὁ κ. Πρωθυπουργός.

Κατὰ πληροφορίας ὅμως δυναμένας νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἀπολύτως ἀσφαλεῖς, ὁ κ. Πιστολάκης εἰς τὴν ἔκθεσίν του, ἥτις εἶναι μακροσκελεστάτη, ἐξετάζει τὸ ζήτημα τοῦ ἄρτου ὄχι μόνον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν ἐφαρμοστέων μέτρων πρὸς ὑποτίμησιν αὐτοῦ εἰς τὸ μέλλον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς ἐφαρμοσθείσης μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τακτικῆς πρὸς ἀντιμετώπισίν του. Τονίζων ἐν ἀρχῇ ὅτι ὁ ἄρτος ἀποτελεῖ τὴν κυριωτέραν τροφὴν τοῦ ἑλλην. λαοῦ, ἀποφαίνεται ὅτι πρὸς ἐξασφάλισιν εὐθηνοτέρας τιμῆς αὐτοῦ ἔδει νὰ ληφθῇ πᾶν ἀποβλέπον πρὸς τοῦτο μέτρον, παρορωμένων τῶν συμφερόντων ὡρισμένων τάξεων. Ἐν τῇ πολιτικῇ, ἥτις δέον νὰ ἐφαρμόζεται πρὸς ἐξασφάλισιν εὐθηνοῦ καὶ καλοῦ ἄρτου, λέγει ὁ κ. Πιστολάκης, πρέπει νὰ πρυτανεύῃ ἡ συναίσθησις τῆς ἐξασφαλίσεως καὶ περιφρουρήσεως τοῦ συμφέροντος τοῦ συνόλου καὶ οὐχὶ τάξεων ἢ ἀτόμων. Τούτων τὰ συμφέροντα δέον νὰ ἐξυπηρετῶνται μόνον ἐφόσον δὲν παραβλάπτουν τὸ συμφέρον τοῦ συνόλου.»

Ἐξετάζων ἐν συνεχείᾳ τὴν ἐφαρμοσθεῖσαν μέχρι τοῦδε τακτικὴν πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ ζητήματος, τονίζει ὅτι αὕτη κάθε ἄλλο παρὰ ἡ ἐπιβεβλημένη ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ τῆς σοβαρότητος τοῦ ζητήματος ἦτο. Τὰ ἁρμόδια ὑπουργεῖα, λέγει, ἐπέδειξαν πρωτοφανῆ ἀδιαφορίαν, ἂν μὴ ἀνικανότητα, κατὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ σοβαρωτάτου αὐτοῦ ζητήματος.

Ὅσον ἀφορᾷ, ἐξ ἄλλου, τὴν συγκέντρωσιν τοῦ ἐγχωρίου σίτου, ὑποστηρίζει ὅτι αὕτη ἐγένετο κατὰ τὸν πλέον πρόχειρον τρόπον, μοιραία συνέπεια τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ἡ ἐπιβάρυνσις τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου κατὰ τὸ γνωστὸν μέγα ποσοστόν.

ΔΥΝΑΤΗ Η ΥΠΟΤΙΜΗΣΙΣ

Ἀκολούθως ὁ κ. Πιστολάκης ὑποδεικνύει σειρὰν μέτρων, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ὁποίων, κατὰ τὴν γνώμην του, δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος μείωσιν τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου κατὰ μίαν περίπου δραχμήν. Μεταξὺ τῶν μέτρων τούτων συγκαταλέγεται ἡ μείωσις τοῦ κέρδους τῶν ἀλευροβιομηχάνων, τῶν ἐκφορτωτικῶν, τῶν ἀλεστικῶν καθὼς καὶ διάφοροι ἄλλοι συνδυασμοὶ ἐκτιθέμενοι διὰ μακρῶν.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΤΑΥΡΙΝΟΥ

Ἐκ μέρους τοῦ προσωρινοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐδηλώθη χθὲς ὅτι ἀπεστάλη εἰς τὴν Βουλὴν ἡ ἔκθεσις τοῦ ἐνεργήσαντος διοικητικὸν ἔλεγχον διὰ τὸ ζήτημα τοῦ ἄρτου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου κ. Σταυρινοῦ. Τῆς ἐκθέσεως ταύτης θὰ δοθῇ σήμερον εἰς τὸν Τύπον περίληψις, μὲ τὰ κυριώτερα σημεῖα αὐτῆς.

Ἐν σχέσει μὲ τὰς ἐνεργουμένας δοκιμὰς πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀποδόσεως τοῦ σίτου, ἐτονίσθη ὅτι ὁ κ. Δεληγιάννης ἔδωκε παραγγελίαν νὰ διατεθῇ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν τῶν 135 τόννων σίτου, ἀγοραζόμενον εἰς βάρος τῶν ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

Αἱ δοκιμαὶ αὐταὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ περατωθοῦν πρὸ τῆς παρελεύσεως δεκαπενθημέρου.

ΠΩΣ ΕΠΑΓΙΩΣΕΝ Η ΕΛΛΑΣ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΙΝ

ΜΙΑ ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ ἀγγλικὸς Τύπος σχολιάζει τὸν ἐκφωνηθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Σταυρίδη λόγον κατὰ τὴν ἐτησίαν συνέλευσιν τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης, τονίσαντος τὴν οἰκονομικὴν σταθερότητα τῆς Ἑλλάδος, εὐνοϊκῶς συγκρινομένην μὲ τὴν κατάστασιν ἄλλων χωρῶν. Ἡ παγκόσμιος οἰκονομικὴ κρίσις, εἶπεν, ἔθιξε τὴν Ἑλλάδα ὀλιγώτερον λόγῳ τῆς σχετικῆς συγκρατήσεως τῶν τιμῶν τῆς σταφίδος καὶ τοῦ καπνοῦ. Ἐτόνισε κατόπιν τῆς ὑγιᾶ πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἥτις εἶχεν εὐνοϊκὸν ἀντίκτυπον διὰ τὰς ἑλληνικὰς ἀξίας ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ τοῦ Λονδίνου.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17. (Ἀσύρματος). — Σχολιάζοντες τὴν πίστιν τῆς Ἑλλάδος ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐκθέσεως τοῦ σὲρ Τζὼν Σταυρίδη, προέδρου τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης, οἱ «Οἰκονομικοὶ Τάϊμς» φρονοῦν ὅτι ἂν ἡ Ἑλλὰς εἶχε τὴν καλὴν τύχην νὰ μὴ ὑποτιμηθοῦν πολὺ τὰ δύο κυριώτερα προϊόντα ἐξαγωγῆς της ἕνεκα τῆς ἐκπτώσεως τῶν τιμῶν ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἀγορᾷ, ἔσχεν ἄλλας δυσχερείας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ὑπομνήσωμεν, ὅπως ἔπραξε καὶ ὁ κ. Σταυρίδης, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐξεπλήρωσε κατὰ πάντα τὰς ὑποχρεώσεις της ἐπὶ τριάκοντα καὶ πλέον ἔτη καὶ κανὲν ἄλλο κράτος δὲν προέβη εἰς τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ ἐθνικοῦ χρέους ἐπὶ τόσον εὐρείας κλίμακος. Συνεπείᾳ τούτου δὲν εἶνε ἐκπληκτικὸν τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ πίστις τῆς Ἑλλάδος παραμένει εἰς τόσον ὑψηλὴν περιωπήν.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ πρεσβευτὴς κ. Κακλαμάνος δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Οἰκονομικὰ Νέα» διαψεύδει δημοσιευθὲν εἰς αὐτὴν τηλεγράφημα, διὰ τοῦ ὁποίου ἀνηγγέλλετο ὅτι ἠσκήθησαν διπλωματικαὶ πιέσεις ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας διὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν ἔργων Θεσσαλονίκης, ἥτις ἀνάληψις ἐγένετο μάλιστα διὰ διαγωνισμοῦ πραγματικῶς ἀνυπάρκτου. Ὁ κ. Κακλαμάνος παρέχει ἐν τῇ ἐπιστολῇ του τὴν ἐξήγησιν ὅτι ὁ ἀγγλικὸς οἶκος ὑπέβαλε τὰς προτάσεις του ἐκπροθέσμως διὰ τὰ ἔργα τοῦ συνοικισμοῦ Νέας Σμύρνης, καὶ ἀποκρούει ἐμφαντικῶς τὸν ὑπαινιγμὸν περὶ τῶν πολιτικῶν ἐπεμβάσεων.

Η ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΤΟΥ κ. ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. (Ἀσύρματος). — Τὸ ἐκδοθὲν ἰατρικὸν δελτίον περὶ τῆς ὑγείας τοῦ κ. Πουανκαρὲ ἀναφέρει ὅτι οὗτος ἔπαθε τὴν 1.12΄ τῆς σήμερον ἐκ σπασμοῦ τῶν ἀγγείων. Ἐν τούτοις φαίνεται ὅτι ἡ κατάστασίς του ἐβελτιώθη ἐπιτρέπουσα αἰσίας προβλέψεις περὶ τοῦ μέλλοντος ἀφοῦ καὶ ἡ θερμοκρασία καὶ ὁ σφυγμός του εἶνε κανονικοί.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. (Ἀσύρματος). — Ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας τοῦ κ. Πουανκαρὲ ἐβελτιώθη. Αἱ διάφοροι προσωπικότητες ἐζήτησαν νὰ πληροφορηθοῦν περὶ τῆς ὑγείας του, μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ὁ κ. Μπριὰν καὶ ὁ κ. πρωθυπουργός. Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας ἦλθε νὰ πληροφορηθῇ περὶ αὐτοῦ ἐξ ὀνόματος τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. (Ἀσύρματος). — Τὸ ἐκδοθὲν σήμερον τὴν μεσημβρίαν ἰατρικὸν δελτίον ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τῶν ἰατρῶν οἵτινες διῆλθον ὁλόκληρον τὴν χθεσινὴν νύκτα παρὰ τὴν κλίνην τοῦ κ. Πουανκαρέ, ἀναφέρει ὅτι ἡ κατάστασις τοῦ ἀσθενοῦς ἐβελτιώθη κατά τι σήμερον καὶ ὑπάρχει ἐλπὶς ἐξακολουθήσεως τῆς βελτιώσεως ταύτης. Νέον ἰατρικὸν συμβούλιον θὰ συνέλθῃ τὴν νύκτα ταύτην. Τὴν πρωΐαν τῆς σήμερον εἶχε θερμοκρασίαν 37 βαθμῶν καὶ 70 σφυγμοὺς καὶ ἐπομένως ἡ κατάστασίς του ἐθεωρεῖτο κανονική.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΧΡΕΟΥΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας συνωμίλησε μετὰ τοῦ Ρουσδῆ βέη σχετικῶς μὲ τὰ τοκομερίδια. Οἱ ὁμολογιοῦχοι παραμένουν ἀδιάσπαστοι.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΠΕΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΘΡΑΚΗ ΤΟΥΡΚΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΦΥΓΑΔΩΝ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἐπελθούσης ἐν Ἀγκύρᾳ συμφωνίας ἡ Γενικὴ Διοίκησις Θράκης διετάχθη νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀπέλασιν τῶν εὑρισκομένων ἐν Θράκῃ Τούρκων πολιτικῶν φυγάδων τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὸν καταρτισθέντα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῆς Ἀγκύρας κατάλογον τῶν 150 ἀνεπιθυμήτων οἵτινες ἐπὶ πλέον ἔχουσι καταδικασθῇ εἰς θάνατον. Ἤδη ἡ Γενικὴ Διοίκησις παρέδωκεν εἰς τὸ τμῆμα ἀσφαλείας τὸν κατάλογον τῶν δέκα πρώτων οἵτινες θὰ ἀπελαθοῦν τὴν 16ην Ἰανουαρίου. Οὗτοι εἶνε οἱ ἑξῆς: Ὁ πρώην Σεϊχουϊσλάμης, Μουσταφᾶ Σαμπρὶ ἐφένδης, ὁ συνταγματάρχης Ἰσμαὴλ βέης, ὁ νομάρχης Προύσσης Ἀζὶζ Νουρί, οἱ βέηδες Ἰσμαὴλ Σαμπρὶ Νουβούτ, Ἰσμαὴλ Ναμούτ, Ντεμὶτ καὶ τρεῖς Κιρκάσιοι ἀξιωματικοί.

Ἡ εἴδησις τῆς ἀπελάσεως κρατεῖ ἐν συγκινήσει τὴν κοινὴν γνώμην τῆς Δυτικῆς Θράκης καθ' ὅσον θεωρεῖται ὡς ἀπάνθρωπον τὸ μέτρον τοῦτο. Οἱ ἀπελαυνόμενοι θὰ ὁδηγηθοῦν μέχρι τῶν συνόρων δαπάναις τοῦ κράτους, εἶνε δὲ ἄγνωστον ποῦ θὰ κατευθυνθοῦν ἐκεῖθεν.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Σήμερον τὴν πρωΐαν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ δεχθῇ τὸν πρόεδρον τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἑλληνοβουλγαρικῆς μεταναστεύσεως κ. Ρενιέ, ὁ ὁποῖος θὰ τοῦ ἀνακοινώσῃ τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τῶν συνομιλιῶν, τὰς ὁποίας ἔσχε μετὰ τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ἑλληνοβουλγαρικῶν ζητημάτων.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΦΘΑΝΕΙ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Αὔριον φθάνει εἰς Ἀθήνας προερχόμενος ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ νέος δήμαρχος κ. Βαμβακᾶς μετὰ τοῦ κ. Γονατᾶ, ἵνα ρυθμίσῃ τὸ ζήτημα τῆς ἐν τῇ Γερουσίᾳ θέσεώς του. Καθ' ἃ διεπίστωσα ἐξ ὁμιλίας ἣν ἔσχον μετὰ τοῦ κ. Βαμβακᾶ, ἡ κυβέρνησις εἶνε ἀποφασισμένη ν' ἀποφύγῃ ὁπωσδήποτε τὴν διενέργειαν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ διαβλέπουσα κίνδυνον ἀποτυχίας τοῦ κυβερνητικοῦ ὑποψηφίου, ἥτις ἀποτυχία ἤθελε καλύψει τὴν ἐμφανιζομένην δῆθεν ὡς κυβερνητικὴν ἐπιτυχίαν ἐκλογὴν τοῦ κ. Βαμβακᾶ ὅστις ἐξελέγη μᾶλλον διότι ἐθεωρήθη ὡς καταλληλότερος δήμαρχος τῶν ἄλλων ὑποψηφίων παρὰ ὡς ἀνήκων εἰς τὴν παράταξιν τῶν φιλελευθέρων.

Ὁ κ. Βαμβακᾶς πρόκειται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν ἵνα δι' εἰδικοῦ νόμου ψηφιζομένου τὸ ταχύτερον, τῷ ἐπιτραπῇ δι' ἀποσπάσεως νὰ καταρτίσῃ προσωπικὸν περιλαμβάνον καὶ τινας δημοσίους ὑπαλλήλους οὓς θεωρεῖ προσωπικούς του φίλους.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ σερβιτόρος Βασ. Κωνστάντιος, τὸν ὁποῖον ἐτραυμάτισε διὰ λόγους τιμῆς πρὸ ἡμερῶν παρὰ τὴν Ἀκρόπολιν ὁ τυπογράφος Δ. Καλλίτσης ἐξέπνευσεν, ὑποκύψας εἰς τὰ τραύματά του.

— Κατόπιν ὑπομνήματος τοῦ Ε.Κ. Πειραιῶς ὁ γεν. διευθυντὴς τῆς Ἑταιρίας Τσιμέντων ὁ «Ἡρακλῆς» κ. Ἀνδρ. Χατζηκυριάκος ἀπεδέχθη τὴν αὔξησιν τοῦ ἡμερομισθίου τῶν ἐργατῶν τοῦ ἐργοστασίου του κατὰ 15 % καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ 8ώρου.

—Ἡ διεύθυνσις τοῦ Ο.Λ.Π. ἀπεδέχθη νὰ ἐφοδιάσῃ δι' ἀδειῶν ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος τοὺς ἐργάτας φορτωτὰς καὶ μεταφορεῖς σφαγίων, ὑδροφόρων λιμένος καὶ ἑνώσεων πληρωμάτων ρυμουλκῶν. Τοὺς σχετικοὺς καταλόγους θὰ ὑποβάλουν τὰ οἰκεῖα σωματεῖα.

— Ὁ Σύνδεσμος τῶν βιομηχάνων κλωστοϋφαντουργίας ἀπεδέχθη αἴτησιν τῶν ἐργατῶν καὶ θὰ χορηγήσῃ λόγῳ τῶν ἑορτῶν χρηματικὸν βοήθημα εἰς τοὺς ἐργάτας τοὺς λαμβάνοντας ἡμερομίσθιον κάτω τῶν 60 δραχμῶν.

ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΠΙΘΑΝΗ ΕΥΡΥΤΕΡΑ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΔΥΣΧΕΡΗΣ Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΕΝ ΤΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς συνομιλίαν του χθὲς τὴν ἑσπέραν μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου ἐβεβαίωσεν ὅτι τὴν ὁριστικὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν θὰ τὴν πραγματοποιήσῃ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν καὶ πάντως πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του εἰς Εὐρώπην.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν γενικωτέραν ὑπουργικὴν μεταρρύθμισιν, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ ὁριστικῶς, ὁ κ. Βενιζέλος ἀφῆκε νὰ ἐννοηθῇ ὅτι θὰ προβῇ εἰς ταύτην, ἀνεξαρτήτως τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του ἐκ τοῦ ταξειδίου του. Συγκεκριμένην ὁπωσδήποτε δήλωσιν ἐν προκειμένῳ ἀπέφυγε νὰ κάμῃ ὁ κ. Πρωθυπουργός.

Εἰς τοὺς κοινοβουλευτικοὺς κύκλους ἐπιστεύετο χθὲς τὴν ἑσπέραν ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀποβλέπει, παρὰ τὴν ἐπιφύλαξιν τὴν ὁποίαν τηρεῖ εἰς τὰς σχετικὰς συνομιλίας του, νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ὑπουργικὴν μεταρρύθμισιν πρὸ τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, τὴν προσεχῆ Δευτέραν, ἐμφανιζόμενος ἐνώπιον τοῦ Σώματος κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν μὲ ἀνασυγκεκροτημένην τὴν Κυβέρνησιν. Μόνον ἐφ' ὅσον, κατὰ τοὺς ἰδίους κύκλους, ὁ κ. Βενιζέλος θ' ἀντιμετώπιζε δυσχερείας διὰ τὴν ὑπερπήδησιν τῶν ὁποίων θὰ εἶχεν ἀνάγκην περισσοτέρου καιροῦ, θ' ἀνέβαλλε τὴν μεταρρύθμισιν μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του.

Προκειμένου περὶ τῶν ὑπουργησίμων ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα τῶν κ.κ. Ἀθ. Μιαούλη, Τσιριμώκου, Σακαλῆ, Χαβίνη Ἰασωνίδου κλπ. Ἀναγράφομεν ταῦτα μετὰ πάσης ἐπιφυλάξεως, δεδομένου ὅτι ἐν προκειμένῳ τηρεῖται ἀπόλυτος ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπιφυλακτικότης καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ἰδιαιτέρας συνομιλίας του.

ΔΥΣΧΕΡΗΣ Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Συνεπείᾳ καταβαλλομένων ἀπὸ μέρους ἐνδιαφερομένων συντόνων προσπαθειῶν πρὸς τροποποίησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν ξένων σχολῶν καὶ κατόπιν τῆς γενομένης προχθὲς δηλώσεως ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅτι ἐκ τῆς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεως θὰ ἐξαρτήσῃ τὴν ἀποδοχὴν τροποποιήσεων ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, ἐδημιουργήθη χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς ὡρισμένους πολιτικοὺς κύκλους ἡ ἐντύπωσις ὅτι δὲν ἀποκλείεται νὰ καταστῇ δυσχερὴς ἡ θέσις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας. Τὴν ἐντύπωσιν ταύτην ἐνίσχυσεν ἀνακοίνωσις τοῦ κ. Παπανδρέου, γενομένη χθὲς τὴν ἑσπέραν μετὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Παιδείας, ὅτι «ἔχει συνδέσει ἀπολύτως τὴν θέσιν του ἐν τῇ Κυβερνήσει μὲ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου ἄνευ οὐδεμιᾶς βασικῆς τροποποιήσεως». Ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε παμψηφεὶ καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς τροποποιήσεως τὸ νομοσχέδιον, ἐκήρυξε δὲ αὐτὸ ὑπηρεσιακὸν ὥστε νὰ ψηφισθῇ εἰς μίαν μόνην συζήτησιν ἐν τῇ Βουλῇ.

Παρὰ τὴν δημιουργηθεῖσαν, ὡς ἀνωτέρω, ἐντύπωσιν προβλέπεται ὅτι τὸ νομοσχέδιον θὰ ψηφισθῇ ἄνευ οὐδεμιᾶς τροποποιήσεως, ὥστε νὰ μὴ προκύψῃ ζήτημα διὰ τὴν θέσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καθώρισε τελικῶς τὸ πρόγραμμα τοῦ ταξειδίου του. Κατ' αὐτὸ θ' ἀναχωρήσῃ τὸ μεταπροσεχὲς Σάββατον, 27 τρ. διὰ Βαρσοβίαν, ὅπου θὰ εὑρίσκεται τὴν 30ήν. Τὴν 3ην Ἰανουαρίου θὰ εὑρίσκεται εἰς Βιέννην, τὴν δὲ 6ην εἰς Ρώμην, ὅπου θὰ μείνῃ ἐπὶ μίαν ἡμέραν. Ἐκεῖθεν μέσῳ Βρινδησίου θὰ ἐπανέλθῃ ἐνταῦθα τὴν 9ην ἢ 10ην Ἰανουαρίου.

Κατὰ τὴν διέλευσίν του ἐκ Βελιγραδίου ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Βασιλέα Ἀλέξανδρον.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας τὴν ἐκ Ρώμης διέλευσίν του ὁ κ. Βενιζέλος ἔκρινεν ἐπιβεβλημένην μετὰ τὰς τελευταίας ἑλληνογιουγκοσλαϊκὰς συνομιλίας ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπισκέψεως ἐνταῦθα τοῦ κ. Μαρίγκοβιτς.

Ὁ κ. Δεληγιάννης ἀνέλαβεν ἀπὸ τῆς χθὲς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ὡς δὲ ἐδήλου «δὲν πρόκειται νὰ παραμείνῃ εἰς αὐτὸ πέραν τοῦ πενθημέρου».

ΤΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Μιχαλακόπουλος ἐνέκρινε τὴν καταρτισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ γεν. εἰσηγητοῦ τῆς μεγάλης ἐπιτροπῆς διὰ τὴν μελέτην τῶν ζητημάτων τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας ἔκθεσιν ἐπὶ τῶν πορισμάτων αὐτῆς.

Πρὸς τούτοις ἀπεφάσισεν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ὅπως κληθῇ διὰ τὴν 22αν Δεκεμβρίου, τὴν προσεχῆ Δευτέραν, ἡ μεγάλη ἐπιτροπὴ διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς ἐκθέσεως. Ἀκολούθως ὁ κ. Μιχαλακόπουλος θὰ εἰσηγηθῇ πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τὰ πορίσματα εἰς τὰ ὁποῖα ἀπέληξεν ἡ μελέτη τῶν ζητημάτων τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

Μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ κ. Βενιζέλου ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν θὰ προβῇ εἰς τὴν διευθέτησιν τῶν σχετικῶν νομοσχεδίων, ἀφοῦ ἐξετασθοῦν αἱ συνέπειαι διὰ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν προτεινομένων μέτρων.

Τὰ νομοσχέδια πρὶν ἢ [illegible] εἰς τὴν Βουλὴν θὰ τεθοῦν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν.

Η ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΕΡΓΩΝ ΑΡΤΕΡΓΑΤΩΝ

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἀνέργων ἀρτεργατῶν παρουσιάσθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸν γενικὸν γραμματέα τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐζήτησεν ὅπως τοῖς χορηγηθοῦν βοηθήματα ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν.

Ὁ κ. Λουλακάκης ἀπήντησεν ὅτι χορήγησις βοηθημάτων εἶναι δυνατὴ μόνον ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος Ταμείου ἀρτεργατῶν, τοῦ ὁποίου ὅμως εἶναι ἀνάγκη νὰ τροποποιηθῇ τὸ καταστατικόν.

Ἡ λύσις αὕτη θὰ ὑποβληθῇ ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, μόνου ἁρμοδίου ν' ἀποφασίσῃ.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

Τὴν 5½ μ.μ. ἄρχεται ἡ συνεδρίασις τῆς Γερουσίας.

Οἱ κ.κ. Λαμπρινάκος καὶ Μυλωνᾶς διαμαρτύρονται διότι καίτοι ἡ χθεσινὴ συνεδρίασις εἶχεν ὁρισθῇ δι' ἔλεγχον, οὐδεὶς τῶν ἐπερωτωμένων ὑπουργῶν παρευρίσκετο.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Γερουσίας, κατόπιν τῶν διαμαρτυριῶν δίδει διαταγὴν νὰ εἰδοποιηθοῦν ὁ κ. πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Συζητοῦνται κατόπιν διάφοροι ἐπερωτήσεις. Γίνεται εἶτα συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως διὰ τὸ ζήτημα τῆς Κωπαΐδος, ἥτις λήγει μὲ τὸν καταρτισμὸν ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ σήμερον.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ

Τὴν πρωΐαν χθὲς συνῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Γερουσίας ἡ μεγάλη ἀναθεωρητικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ἀστικοῦ κώδικος, παρουσίᾳ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων, ἐκτὸς τοῦ κ. Καφαντάρη, ὅστις ἀπουσίαζεν.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Δίγκας, κηρύσσων τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς, ἀνέπτυξε τὴν ἀνάγκην, ἡ ὁποία ἐπέβαλλε τὴν σύνταξιν τοῦ ἀστικοῦ κώδικος καὶ ἐξέθεσε τὸ γενόμενον μέχρι τοῦδε ἔργον τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς.

Περαιτέρω ὁ κ. ὑπουργὸς ἐτόνισεν, ὅτι θέλει δοθῇ πλήρης δημοσιότης εἰς τὸ καταρτισθὲν διάγραμμα, ὥστε νὰ ἐκφέρουν ἐπ' αὐτοῦ τὴν γνώμην των ὅλοι οἱ εἰδικοί. Ἐπεξήγησεν ἐν συνεχείᾳ, ὅτι ἡ ἀναθεωρητικὴ ἐπιτροπὴ ἀπετελέσθη ἀπὸ τὰ μέλη τῆς συντακτικῆς, ἀπὸ ἀνωτάτους δικαστικούς, τὰ μέλη τῶν προηγουμένων ἐπιτροπῶν καὶ ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων ὡς παρατηρητάς. Ἡ παρουσία τῶν τελευταίων ἐθεωρήθη ὡς ἀπαραίτητος ἐπὶ τῇ σκέψει ὅτι οὗτοι ἀποτελοῦν τοὺς ἐκπροσώπους τῶν γενικωτέρων ἀντιλήψεων τοῦ λαοῦ.

Ἀνέφερεν ἐν συνεχείᾳ, ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν ἄρθρων περὶ γάμου ἐκλήθη καὶ παρέστη εἰς τὴν συντακτικὴν ἐπιτροπὴν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ἵνα ἀκουσθοῦν αἱ γνῶμαι τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐν τέλει ὁ κ. ὑπουργὸς ἐτόνισεν, ὅτι ἡ ἐπιθυμία τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ὅπως ὁ κῶδιξ συνταχθῇ κατὰ τρόπον ἱκανοποιοῦντα τὰς ἀνάγκας τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Ὁ κ. Δίγκας παρεκάλεσε, μετὰ ταῦτα, ὅπως προεδρεύσῃ καὶ τῆς ἀναθεωρητικῆς ὁ πρόεδρος τῆς συντακτικῆς κ. Δεμερτζῆς, ἵνα διατηρηθῇ οὕτω ἡ ἑνότης ὁλοκλήρου τῆς σχετικῆς ἐργασίας.

Η ΒΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ

Ὁ κ. Δεμερτζῆς, καταλαμβάνων τὴν προεδρικὴν ἕδραν, ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης διὰ τὸν τιμητικὸν ὁρισμόν του καὶ ἐβεβαίωσεν, ὅτι θὰ καταβάλῃ κάθε προσπάθειαν, ὅπως τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον τοῦ ἀνετέθη, περαιωθῇ ἀρτίως καὶ ταχέως. Ἀναπτύσσων τὸ ἔργον τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς, εἶπεν ὅτι αὕτη ἀπεφάσισεν ὅπως ἀπὸ οὐσιαστικῆς ἀπόψεως ληφθῇ ὡς βάσις καὶ ἀφετηρία τῆς κωδικοποιήσεως τὸ ἰσχῦον παρ' ἡμῖν Δίκαιον, τροποποιούμενον καὶ συμπληρούμενον μόνον ἐφ' ὅσον ἐνδεδειγμέναι ἀνάγκαι τῆς σημερινῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας ἐπιβάλλουν τοῦτο. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν τεχνικὴν διασκευὴν τοῦ κώδικος, ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισεν ὅπως ληφθῇ μὲν ὁ Γερμανικὸς κῶδιξ ὡς βάσις διὰ τὴν ἔκτασιν τῆς ὕλης καὶ τὴν κατάταξιν αὐτῆς, ἐπ' οὐδενὶ ὅμως λόγῳ τεθῇ ὡς βάσις τῆς ἀρθροποιήσεως ὁ κῶδιξ οὗτος. Τοὐναντίον ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ἁπλῆν καὶ εὔληπτον διατύπωσιν τῶν ἀποδιδομένων ἐννοιῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Δεμερτζῆς ἀνέλυσε τὸ διάγραμμα τῆς ἐπιτροπῆς κατὰ κεφάλαια· μεθ' ὃ ἤρχισεν ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ διαγράμματος, κατὰ σειρὰν κατατάξεως ὕλης.

ΠΕΡΙ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ

Πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Παπαναστασίου, ὅστις ἐτόνισεν ὅτι πρέπει πρὸ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ κώδικος νὰ ἔλθωμεν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὰ Βαλκανικὰ Κράτη διὰ τὴν σύνταξιν κοινοῦ Βαλκανικοῦ ἀστικοῦ κώδικος.

Ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καθηγητὴς κ. Μπαλῆς ἐτόνισεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ λάβῃ ἀποφάσεις ἐπ' αὐτοῦ, διότι τοῦτο εἶνε ζήτημα πολιτικόν.

Ὁ κ. Βενιζέλος παρεμβὰς συνεφώνησε μετὰ τοῦ κ. Μπαλῆ καὶ εἶπεν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ χειρισθῇ ἡ Κυβέρνησις καὶ ὄχι ἡ ἐπιτροπή.

Ὁ κ. Δεμερτζῆς ἐπεξήγησεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἠσχολήθη μὲ τὸ ζήτημα αὐτό, ἀλλὰ παρεμπιπτόντως, χωρὶς νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν καὶ νὰ λάβῃ ἀπόφασίν τινα.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐτόνισε καὶ αὐτὸς ὅτι προηγουμένως ὀφείλομεν νὰ καταρτίσωμεν τὸν κώδικα καὶ ἔπειτα νὰ σκεφθῶμεν περὶ ἑνοποιήσεως τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου ὅλων τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν.

Ἐπίσης ὁ καθηγητὴς κ. Τριανταφυλλόπουλος ἐπεξήγησεν ὅτι ὁ καταρτισμὸς Βαλκανικοῦ κώδικος ἐναπόκειται εἰς τοὺς πολιτικούς. Ἔργον τῆς ἐπιστήμης εἶνε νὰ παρασκευάσῃ τὸ ἔδαφος.

Ὁ κ. Βενιζέλος λαβὼν ἐκ νέου τὸν λόγον ἐτόνισεν ὅτι ὄχι μόνον δὲν ἐπεβάλλετο εἰς τὴν ἐπιτροπὴν νὰ συζητήσῃ τὸ ζήτημα, ἀλλὰ ἀπηγορεύετο ρητῶς εἰς αὐτὴν καὶ ὑπὸ τοῦ νόμου, δι' οὗ συνεκροτήθη. Καὶ ἀπὸ πρακτικῆς ἀπόψεως ὅμως δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιληφθῇ ἡ ἐπιτροπὴ τοιούτου ζητήματος, διότι τότε ὁ τελικὸς καταρτισμὸς τοῦ ἀστικοῦ κώδικος θὰ παρεπέμπετο εἰς τὰς ἑλληνικὰς καλένδας. Βέβαια θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον νὰ γίνῃ ἑνοποίησις τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου ὅλων τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν, ἀλλὰ τὸ νὰ ζητῆται ὅπως σταματήσῃ χάριν αὐτῆς ὁ καταρτισμὸς τοῦ ἑλληνικοῦ κώδικος εἶνε ὑπερβολὴ τοῦ κ. Παπαναστασίου.

Εἰς ἀπάντησιν ὁ κ. Παπαναστασίου ἐτόνισεν ὅτι ἐπρότεινεν ὅπως κατατοπίζωνται τὰ Βαλκανικὰ Κράτη περὶ τῆς προόδου τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ κώδικος, ζητηθῇ δὲ νὰ στείλουν καὶ ἀντιπροσώπους.

Μετὰ διαλογικὴν συζήτησιν, ἡ πρότασις τοῦ κ. Παπαναστασίου ἀπερρίφθη.

Γενομένης ἀκολούθως συζητήσεως διὰ τὴν οὐσίαν τοῦ κώδικος, ἐνεκρίθη ὅπως ὡς βάσις χρησιμεύσῃ τὸ ἑλληνικὸν Δίκαιον, τροποποιούμενον μόνον ὅπου ὑπάρχει ἐπιτακτικὴ κοινωνικὴ ἀνάγκη, ὡς πρὸς τὴν κατάταξιν δὲ τῆς ὕλης συνεφωνήθη ἐπίσης ὅπως ληφθῇ ὡς βάσις ὁ γερμανικὸς κῶδιξ.

Γενομένης περαιτέρω μακρᾶς συζητήσεως περὶ τῶν πηγῶν τοῦ Δικαίου, γίνεται δεκτὴ ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς ὅπως ἀπαγορευθῇ ὑπὸ τοῦ κώδικος ἡ δημιουργία καταργητικοῦ ἐθίμου.

Ἀκολούθως ἦλθεν εἰς συζήτησιν ἐὰν πρέπῃ νὰ τεθῇ εἰς τὸν κώδικα διάταξις δι' ἧς νὰ ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δικαστὴν ὅπως ἀποφαίνεται ὡς νομοθέτης εἰς ἃς περιπτώσεις δὲν εὑρίσκει λύσιν οὔτε ἐκ τοῦ γραπτοῦ, οὔτε ἐκ τοῦ ἀγράφου Δικαίου, ἀφοῦ ἐξαντλήσῃ τὰ ὑπὸ τῆς ἑρμηνείας καὶ ἀναλογίας παρεχόμενα εἰς αὐτὸν μέσα.

Τὸ σημεῖον αὐτὸ προεκάλεσεν εὐρυτάτην συζήτησιν. Ὁ κ. Δεμερτζῆς ἐπεξήγησεν ὅτι ἡ πρότασις αὕτη τοῦ κ. Μαριδάκη, περιλαμβανομένη εἰς τὸν ἑλβετικὸν κώδικα, δὲν ἐγένετο δεκτή, διότι ἐγκλείει κινδύνους.

Ὁ κ. Βενιζέλος παρεκάλεσεν ὅπως εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἀκουσθῇ καὶ ἡ γνώμη τῶν κ.κ. Μαριδάκη καὶ Τριανταφυλλοπούλου, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὴν μειονοψηφίαν. Κατόπιν τούτου ἀνεβλήθη ἡ λῆψις ἀποφάσεως διὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν, ἥτις θὰ γίνῃ τὴν 10ην πρωϊνὴν τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου.

ΕΠΕΡΩΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑΝ

Ὑπὸ τῶν βουλευτῶν κ. κ. Εὐριπαίου καὶ Κοτσάλη κατετέθη χθὲς ἐπερώτησις διὰ τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας παρακαλοῦμενον νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν ἂν ἔλαβε γνῶσιν τῆς γενομένης καταχρήσεως εἰς τὸ πρῶτον πιστωτικὸν ἵδρυμα τῆς χώρας, ἀπὸ πότε ἤρχισεν ἡ κατάχρησις, μὲ πόσων ἑκατομμυρίων ζημίαν βαρύνονται οἱ μέτοχοι καὶ ποῖα μέτρα σκέπτεται νὰ λάβῃ ἡ κυβέρνησις διὰ τὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων αὐτῶν.

Ἡ ἐπερώτησις ἐνδέχεται νὰ συζητηθῇ καὶ πρὸ τῆς σειρᾶς της, ζητουμένης τῆς προτάξεως αὐτῆς.

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Ἀνεκοινώθη ἁρμοδίως ὅτι τὸ νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως θὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, τερματιζομένης ἐν τῷ μεταξὺ τῆς ἐπεξεργασίας του ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Διὰ τῶν τροποποιήσεων, ὡς ἀνεκοινώθη, εἰσάγεται καὶ ἐν Ἑλλάδι ὁ θεσμὸς τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐργατῶν. Ἡ ἐκπαίδευσις θὰ γίνεται ὑπὸ ἐπὶ τούτῳ ἱδρυθησομένων σχολῶν, ὥστε νὰ μὴ παρακωλύεται ἡ ἐργασία τῶν ἐργατῶν. Αἱ σχολαὶ θὰ ἱδρυθοῦν εἰς ὅλα τὰ μεγάλα βιομηχανικὰ καὶ ἐμπορικὰ κέντρα τῆς Ἑλλάδος. Ἡ συντήρησις τῶν σχολῶν θὰ γίνεται δι' ἐξόδων καταβαλλομένων ὑπὸ τοῦ Κράτους, τῶν ἐνδιαφερομένων ὀργανώσεων καὶ τοῦ ταμείου Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Η ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ Ε. Ε. Π.

Σήμερον ἀποστέλλονται εἰς τὰς Καλάμας οἱ συλληφθέντες ἐνταῦθα δρᾶσται τῆς γενομένης εἰς τὸ ἐκεῖ κατάστημα τῆς Τραπέζης Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Πίστεως κλοπῆς Βακαλόπουλος, Τζουβέλης καὶ Μελιγαλιώτης. Χθὲς συνελήφθησαν ὡς ὕποπτοι συνένοχοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ Παληοῦ εἰς τὴν οἰκίαν τῶν ὁποίων συνελήφθησαν οἱ κλέπται. Ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν Παληοῦ εὑρέθησαν καὶ κατεσχέθησαν 5 χιλιάδες δραχμαί. Ἀπὸ τὸ ὅλον ποσὸν τῶν 2.250.000 τὸ ἀφαιρεθὲν ἀπὸ τὴν Τράπεζαν ἐλλείπουν μόνον 25000 δρχ. Ὅλα τὰ κατασχεθέντα εἰς χεῖρας τῶν δραστῶν χρήματα παρεδόθησαν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Τραπέζης.

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

ΥΠΕΒΛΗΘΗ ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΔΕΙΑΣ ΔΙΩΞΕΩΣ ΤΟΥ κ. ΣΤΡΙΓΚΟΥ ΩΣ ΕΝΟΧΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΤΗΣ ΝΟΘΕΙΑΣ ΤΗΣ ΚΙΝΙΝΗΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἐκ τῆς πορείας τῶν διεξαγομένων ἀνακρίσεων διὰ τὸ σκάνδαλον τῆς νοθείας τῆς κινίνης προέκυψαν σοβαρώτατα στοιχεῖα ἐνοχῆς εἰς αὐτὸ καὶ ἄλλων ἀτόμων ἐκτὸς τῶν συλληφθέντων Γαλοπούλου, Κουβαρᾶ κλπ. Μεταξὺ τῶν ἐπιβαρυνομένων ἐκ τῶν νέων τούτων στοιχείων συγκαταλέγεται καὶ ὁ γερουσιαστὴς κ. Στρίγκος.

Κατόπιν τούτου ὁ ἀνακριτὴς κ. Μανιάτης, ὅστις, ὡς γνωστόν, διεξάγει τὰς ἀνακρίσεις, ἔσχεν ἐπανειλημμένας συνεργασίας μὲ τὸν εἰσαγγελέα κ. Κιουρτσάκην, καθ' ἃς ἐξητάσθη τὸ ζήτημα τῆς διώξεως τοῦ κ. Στρίγκου, δεδομένου ὅτι οὗτος, ἀπολαμβάνων λόγῳ τῆς ἰδιότητός του ὡς γερουσιαστοῦ ἀσυλίας, δὲν δύναται νὰ διωχθῇ ἄνευ ἀδείας τοῦ β' νομοθετικοῦ σώματος.

Μετὰ μακρὰν συζήτησιν ὁ κ. Κιουρτσάκης συνέταξε καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὴν Γερουσίαν ἔγγραφον, διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἄδεια τῆς διώξεως τοῦ ἀνωτέρω γερουσιαστοῦ ἐπὶ ἀπάτῃ τοῦ Δημοσίου κλπ. Τὸ ἔγγραφον ἀνακοινωθὲν εἰς τὸ Σῶμα, παρεπέμφθη πρὸς τὴν εἰδικὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπήν, ἵνα αὕτη γνωματεύσῃ περὶ τῆς παροχῆς ἢ μὴ τῆς ἀδείας. Ἡ γνωμοδότησις ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἀνακοινωθῇ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος εἰς τὸ Σῶμα, ὁπότε τοῦτο θὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς παροχῆς ἢ μὴ τῆς ἀδείας.

Ὁ κ. Στρίγκος διετέλει μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ἑταιρείας «Σάνιτας», ἧς ἡ κινίνη εὑρέθη νοθευμένη.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ ΕΠΑΝΕΣΤΑΤΗΣΕΝ Ο ΣΤΟΛΟΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΑΠΕΡΓΙΑΙ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. (Πρακτορεῖον Τρανζόσεαν). — Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἐν Γιβραλτὰρ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης», πολλὰ ἱσπανικὰ πολεμικὰ πλοῖα ἡνώθησαν μετὰ τῶν ἐπαναστατῶν, λέγεται δὲ ὅτι αἱ ναυλοχοῦσαι εἰς Γάδειρα καὶ Βαλένσιαν ἱσπανικαὶ μοῖραι ὕψωσαν ἐρυθρὰν σημαίαν. Ἐκ Περπινιὰν διεβιβάσθη ἡ εἴδησις ὅτι ἐπαναστατικὰ ἀεροπλάνα ἐξετέλεσαν πτήσεις εἰς τὴν Καταλωνίαν καὶ ἔρριψαν προκηρύξεις δι' ὧν παρώτρυναν τοὺς ἐργάτας νὰ ἀπεργήσουν καὶ τὸν λαὸν νὰ διατηρήσῃ τάξιν καὶ ἡσυχίαν πρὸς ἀποφυγὴν κυβερνητικῶν καταπιέσεων. Ἀγγέλλεται ἐκ Βαρκελώνης ὅτι ἐπικρατεῖ πλήρης ἡσυχία ἐν τῇ πόλει, μολονότι σχεδὸν πᾶσαι αἱ ἐργασίαι περιῆλθον εἰς στασιμότητα καὶ στρατιωτικαὶ δυνάμεις κατέχουν τὰ κυριώτερα στρατηγικὰ σημεῖα τῆς πόλεως. Γενικὴ ἀπεργία ἐξακολουθεῖ μετὰ ζωηρότητος εἰς ὀκτὼ μεγάλας ἱσπανικὰς ἐπαρχίας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. (Ἀσύρματος). — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Μαδρίτης, ἐκηρύχθη ὁ στρατιωτικὸς νόμος εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἱσπανικὰς πρωτευούσας νομῶν τοῦτο δὲ συνετέλεσε πρὸς ἐλάττωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀπεργιῶν καὶ ἐξεγέρσεων. Εἰς Σάχον οἱ ἐπαναστάται ἀπεπειράθησαν ν' ἀποσπάσουν ἀπὸ τὴν πρόσοψιν τοῦ ἐκεῖ μοναστηρίου τῶν Ἰησουϊτῶν μίαν πλάκα φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ πρώην δικτάτορος Ντὲ Ριβέρα, ἐλιθοβόλησαν τὰ παράθυρα, εἰσῆλθον εἰς τὴν μονήν, ἔκαυσαν πολλὰ ἔπιπλα καὶ δύο εἰκόνας ἁγίων.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 17. (Ἀσύρματος). — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λισσαβῶνος, ὁ Πορτογάλλος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἐδήλωσεν ὅτι ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νὰ μεταχειρισθοῦν τὸν ταγματάρχην Φράνκο καὶ τοὺς ἄλλους καταφυγόντας εἰς Πορτογαλλίαν Ἱσπανοὺς ἀξιωματικοὺς οὐχὶ ὡς φυλακισμένους ἢ κρατουμένους, ἀλλ' ὡς πολιτικοὺς πρόσφυγας. Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ ἀεροπλάνα των θὰ παραμένουν εἰς τὸ πορτογαλλικὸν στρατιωτικὸν ἀεροδρόμιον. Διαρκούσης τῆς ἡμέρας σήμερον προσεγειώθησαν εἰς Λισσαβῶνα τρία ἄλλα ἱσπανικὰ ἀεροπλάνα μὲ Ἱσπανοὺς ἀεροπόρους φυγάδας. Ὁ Φράνκο ἐδήλωσεν ὅτι σκοπεῖ πρὸς τὸ παρὸν νὰ μεταβῇ εἰς Γαλλίαν, Βέλγιον ἢ Γερμανίαν καὶ νὰ ἀναμείνῃ ἐκεῖ τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων. Κατέκρινε τὴν ἀποτυχίαν τοῦ στασιαστικοῦ κινήματος εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῶν «Τεσσάρων Ἀνέμων» ἕνεκεν ἐλλείψεως σθένους τινῶν ἐκ τῶν συναδέλφων του ἀξιωματικῶν, οἵτινες ἅμα τῇ προσεγγίσει τῶν κυβερνητικῶν στρατευμάτων συνεβούλευσαν τοὺς στρατιώτας των νὰ παραδοθοῦν.

ΕΠΗΛΘΕ ΠΛΗΡΗΣ ΔΙΑΣΠΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). —Ἐπῆλθε σήμερον πλήρης διάσπασις τοῦ ἀγροτικοῦ κόμματος συνεπείᾳ τῶν ἑξῆς γεγονότων: Κατὰ τὴν ψηφοφορίαν πρὸς ἀνάδειξιν γενικοῦ συμβουλίου ἐπεκράτησε τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ κ. Ἰωάννου Σοφιανοπούλου. Ἡ ἀντιτιθεμένη πρὸς τοῦτον ὁμὰς ἐθεώρησε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας ὡς προϊὸν νοθείας τοῦ φρονήματος καὶ ἀπεχώρησε διακηρύττουσα ὅτι αὐτὴ ἐκπροσωπεῖ τὸ γνήσιον ἀγροτικὸν φρόνημα καὶ οὐχὶ ὁ κ. Σοφιανόπουλος, ὅστις ἔχει φασιστικὰς τάσεις. Μέχρι τῶν νυκτερινῶν ὡρῶν κατεβλήθη προσπάθεια συμβιβασμοῦ, ἀλλ' ἀπέτυχεν. Οἱ περὶ τὸν κ. Σοφιανόπουλον χαρακτηρίζουν τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν ἀντίθετον ὁμάδα ὡς ἀκολουθοῦντας τάσεις σοσιαλδημοκρατικὰς καὶ συνεπῶς ἀφισταμένας τῶν ἀγροτικῶν ἀρχῶν. Ὑπὸ τῶν ἀμερολήπτως κρινόντων τὰ πράγματα, ἡ διάσπασις ἀποδίδεται μᾶλλον εἰς μὴ ἱκανοποίησιν προσωπικῶν φιλοδοξιῶν. Πρὸς τὰς ἀπόψεις τοῦ κ. Σοφιανοπούλου συνεφώνησε καὶ ἡ κοινοβουλευτικὴ ἀγροτικὴ ὁμάς. Οἱ ἀποχωρήσαντες ἀντιπροσωπεύουσι τὰ τμήματα Θεσσαλονίκης, Δράμας, Καβάλλας, Λαρίσης, Καρδίτσης, Φαρσάλων, Γρεβενῶν, Βερροίας, Ἀθηνῶν, Ἐδέσσης, Λαγκαδᾶ καὶ Κιλκίς. Οὗτοι ἐξέδωκαν ἀνακοινωθέν, δι' οὗ δηλοῦν ὅτι θεωροῦν νόθον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς τοῦ γενικοῦ συμβουλίου, διότι δὲν ἀντιπροσωπεύει τὴν θέλησιν τοῦ κόμματος, οὔτε συνάδει πρὸς τὴν πολιτικὴν γραμμήν του. Προσθέτουν δὲ ὅτι ὡρισμένα πρόσωπα, ἀποβλέποντα εἰς τὴν ἐπιβολὴν κατευθύνσεων αἵτινες ὁδηγοῦν πρὸς τὴν διάλυσιν τοῦ κόμματος παρέσυραν τοὺς ἀντιπροσώπους Σερρῶν, Τρικκάλων καὶ Αἰκατερίνης καὶ ἐψήφισαν τὸν κ. Σοφιανόπουλον, ἐνῷ ὑπῆρχεν ἀπόφασις τοῦ γενικοῦ συμβουλίου, καθ' ἣν τὸ κόμμα δὲν θὰ ἐνεπιστεύετο κατὰ τὸ συνέδριον τοῦτο ὑπεύθυνον θέσιν εἰς τὸν Σοφιανόπουλον λόγῳ τοῦ ὅτι περὶ τῆς ὑποψηφιότητός του οὐδεμία νύξις ἐγένετο κατὰ τὸ συνέδριον.

ΝΕΑΙ ΥΠΟΠΤΟΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΟΥΡΔΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Συνεπείᾳ ὑπόπτου κινήσεως τῶν Κούρδων παρὰ τὴν τουρκοπερσικὴν μεθόριον, ἡ Τουρκία λαμβάνει ἔκτακτα στρατιωτικὰ μέτρα. Τονίζεται ὅτι οἱ Τοῦρκοι θὰ καταδιώξουν τοὺς στασιαστὰς ἐντὸς τοῦ περσικοῦ ἐδάφους. Οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ κουρδικοῦ κινήματος περιφέρονται ἐντὸς τῆς Περσίας.

ΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. (Ἀσύρματος). — Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνέταξε τὰς προγραμματικὰς κυβερνητικὰς δηλώσεις αἵτινες περιστρέφονται εἰς τρία κύρια σημεῖα: τὸν προϋπολογισμόν, τὸν ἐθνικὸν ἀνεφοδιασμὸν καὶ τὰς οἰκονομολογικὰς μεταρρυθμίσεις.

ΑΙ ΠΛΗΜΜΥΡΑΙ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ Κύδνου εἰς τὰ Ἄδανα ὑψώθησαν ἐκ νέου. Ὑπάρχουν χίλιοι ἄστεγοι, πλεῖστοι δὲ πνιγέντες.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 17ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου..	374.25	375.—
Παρισίων..	3.02	3.03
Ν. Ὑόρκης..	76.99	77.145
Ἑλβετίας...	14.93	14.99
Ἰταλίας.....	4.03	4.05
Ὁλλανδίας..	31.022	31.127
Βρυξελλῶν..	2.15	2.16
Βερολίνου..	18.367	18.437
Βιέννης.....	10.86	10.895
Σόφιας.....	0.550	0.56
Βουκουρεστ.	0.471	0.479
Πράγας.....	2.280	2.285
Δηνάριον...	.247	1.355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ εἰς λίρας Κλείσιμον 16)12

5 % 1910	63.50	5 % 1881	76.—
5 % 1914	80.25	5 % 1884	76.—
7 % 1924	100.50	4 % 1887	63.50
6 % 1928	90.75	4 % 1889	60.75
Κτηματικ.	97.—	5 % 1890	76.—
Παραγωγ.	87.25	4 % 1902	63.—
Ἀνταλλάξ.	99.—	5 % 1907	86.—

ΠΑΡΙΣΙΩΝ εἰς φρ. γαλλ. Κλείσ. 17)12

5 % 1914		Λαυρίου..	
Τρ. Ἀθηνῶν		Ἠλεκτρικ.	
Τρ. Ἀνατολ.	255	Σ.Π.Α.Π.	
Οἴνων....	211	Σιδ.Θεσσ.	304

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ φρ. χρ. Κλείσ. 17)12 γρόσ.

Τρ. Ἀθηνῶν	34.75	Ἀνταλλάξ	254 50
Τρ. Ἀνατολ.	57.—		

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 17)12	16)12
Ἑλλάδος...	7425	7390	7410	7340
Ἐθνικῆς....	75800	75200	75600	74500
Ἀθηνῶν....	526	524	526	522
Ἀνατολῆς..	786	780	785	780
Ἐμπορικῆς..	785	779	785	776
Βιομηχανίας	170	165	168	164
Ἐθν. Ἀτμ...	255	255	255	255
Οἰνοπνευμ..	393	388	390	385
Οἴνων......	660	648	660	650
Ἠλεκτρ.Σιδ	665	654	658	667
Ἠσαΐα.....	12.—	12.—	12.—	12.—
Πυριτοδοπ..	2165	2140	2165	2125
Λιπασμάτων	805	790	805	780
Ἔργον....	265	265	265	265
Προμηθεὺς..	780	770	770	780
Σ.Π.Α.Π...	664	664	664	664
Ἐριουργίας.	267	260	267	254
Πειραϊκῶν..	105	105	105	105
Χρώματα...	423	423	423	423
Διαμαντοπ..	152	150	152	152
Καπνοΐ....	242	239	242	236
Τέκτων....	134	134	134	134
Ἠλεκτρικῆς	353	353	353	355
Ἀνταλλάξιμ	988—	98550	98550	982—

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ: Λονδίνου, 17 Δεκεμβρίου—Παρισίων 223.59, Ν. Ὑόρκης 4.8521, Ἑλβετίας 25.04, Ἰταλίας 92.75, Ἱσπανίας 45.17, Ἀμστερνταμ 12.074, Στοκχόλμης 18.102, Βρυξελλῶν 34.758, Βουκουρεστίου 818.—, Βερολίνου 20.361, Βιέννης 34.51, Πράγας 163.74, Βελιγραδίου 274.60, Σόφιας 670.50, Βουδαπέστης 27.80.

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ: Χαρτ. Αἰγίου 240, Κάδμου 110, ΠΑΚ 100, ΕΛΚΑ 75, Ἑλλ. Ξενοδοχείων 660, Ψυχικοῦ 28, Ὑποδηματ. Τιτὰν 530, Φὶξ 515, Φῶς 50, Ἱπποδρόμου 345.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ: Ἀνταλλάξιμα 8 %.—Μετρητοῖς 982.50—987 καὶ 983 (κλείσιμον). Προθεσμίᾳ 988 καὶ 985.50—983.59 καὶ 982 (κλείσιμον).

Ἀνταλλάξιμα 6 %.—Μετρητοῖς 847. Προθεσμίᾳ 849 καὶ 851 καὶ 849 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων Ὑπηκόων.— Μετρητοῖς 466 καὶ 466.59 (κλείσιμον). Προθεσμίᾳ 469—471 καὶ 470—468 καὶ 467 (κλείσιμον).

Η ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ.—Κατὰ τὴν διενεργηθεῖσαν χθὲς ἐκκαθάρισιν τῶν συναλλαγῶν τοῦ α' 15θημέρου Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. ἡ κίνησις τοῦ ταμείου μετρητῶν τοῦ «Γραφείου Ἐκκαθαρίσεως» ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 43.100.000 δραχμῶν, αἱ δὲ κατὰ τὸ λῆξαν 15θήμερον διαφοραὶ εἰς δραχμὰς 6.800.000.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ. — Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τοῦ Χρηματιστηρίου ἐσημειώθησαν αἱ κάτωθι τιμαί:

Σῖτος Μανιτόμπα Νο 1 δολλ. 3.03 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ ἔτ.

Σῖτος Χὰρτ Βίντερ Νο 1 δολ. 3.13 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ ἔτ.

Σῖτος Κανάδιαν Δούρουμ Νο 1 δολ. 3.40 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ ἔτ.

Ἀραβόσιτος Μακεδονίας δρχ. 3.80 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἔτ.

Ἀραβόσιτος Θράκης δρ. 3.75 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἔτ.

Κριθὴ Μακεδονίας δρχ. 3.10 κατ' ὀκᾶν ἐλ. χῦμα ἑτοίμη.

Κριθὴ Θράκης δραχμ. 3.25 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη.

Κριθὴ Ρουμανίας δρχ. 3.60 κατ' ὀκᾶν ἐλ. χῦμα ἑτοίμη.

Κριθὴ Συρίας δρχ. 4.20 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη.

Βρώμη Μακεδονίας δρχ. 3.15 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἔτ.

Βρώμη Μώλου δρχ. 3.30 κατ' ὀκᾶν ἐλ. χῦμα ἑτοίμη.

Βρώμη Θεσσαλίας δρχ. 3.20 κατ' ὀκᾶν ἐλ. χῦμα ἑτοίμη.

Φασόλια Ρουμανίας Παζαρτζὶκ £ 9.10.0 κατὰ τόν. μικτ. τσὶφ ἔτ.

Τετάρτη 17 Δεκεμβρίου ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ Κλείσ. μεσημβρίας

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 % 1881	5765	5 % 1898	73.—
5 % 1884	5765	5 % 1900	74.—
4 % 1887	4720	1 % 1906	55.—
4 % 1889	4470	6 % 1917	91.—
5 % 1890	5700	6 % 1918	93.—
5 % 1893	5700	8 % Α.Β.1919	95.—
2 ½ % 1898	37000	8 % Γ.Σ.1925	93.—
4 % 1902	4900	8 % Ζ.Ι.1929	92.25
5 % 1907	1385	5 % 1920 π.	206.—
4 % 1910	4635	5 % 1920 μ.	212.—
5 % 1914	5935	6 ½ % 1922	100.75
7 % 1924	7585	6 % 1926	96.75
7 % 1924	35500	8 % 1926	104.—
8 % 1925	81050	8 % 1927	470.—
6 % 1928	6870	Ἀνταλλ. 8 %	985.50
6 % 1928	36500	Ἀνταλλ. 6 %	851.—
		Βουλγαρ. 6 %	425.—
		Πολεμοπ. 6 %	78.75

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

2.50 % 1904	70.—	7.— % 1925	278.—
2.50 % 1912	66.50	7.— % 1926	279.50
2.— % 1925	6690		

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν	
Ἑλλάδος....	7410
Ἐθνικῆς....	75600
Κτηματικῆς.	3740
Ἀθηνῶν....	526
Ἀνατολῆς..	785
Λαϊκῆς.....	5100
Ἐμπορικῆς.	776
Πειραιῶς...	405
Βιομηχανίας	168
Οἰκονομίας.	25
Κεντρικῆς..	215
Κοσμαδοπ..	790
Χίου.......	700
Ἑλ. Ἐμ. Πίστ	218
Κοραβασίλη	8200
Λακωνίας..	109

Οἰνοποιητ.	
Οἰνοποιΐας.	390
Οἴνων.....	660
Καμπᾶ.....	172
Ἠσαΐα.....	11.—
Ἕνωσις....	102
Γεωργ. Βιομ.	195

Ἀτμοπλ.	
Κάππαρη...	6.—
Ἀχαϊκῆς....	110
Ἐθνικῆς....	250
Μιχαληνοῦ	515
Γιαννουλάτ.	325
Χιακῆς....	50
Κροκοδείλου	180

Βιομηχαν.	
Ἑρμῆς.....	170
Καπνοῦ....	242
Ἀπόλλων...	100
Βασιλειάδη.	295
Πυριτιδοπ.	2160
Λιπασμάτων	805
Χρωμάτων..	421
Ἄγκυρα....	20
Βιὸ.......	132
Παλλὰς....	204
Κυλινδρόμ..	120
Ἥλιος.....	38
Ψυγεῖα Θεσ.	218
Ἀθηνᾶ.....	60
Παγ. Πατησ.	75
Ἀλεξόπουλο	10
Σάνιτας....	6.—
Κονσέρβαι..	270
Ψυγ. Πειρ..	285
Ἀνατολὴ...	160
Χημ. Βιομηχ.	83
Προμηθεὺς..	770
Ἅλατος....	93
Λεβαδείας..	200
Εὐρώτας...	120

Ἀνθρακευτ.	
Ἀλιβερίου..	22
Ἀνθρακωρ..	8.—
Ἐπ. (κοιναὶ)	29.—
Ἐπ. (προν.)	120
Λαυρίου...	6.—
Ὠρωποῦ...	18

Σιδ)μικαὶ	
Θεσσαλίας..	925
Σ.Π.Α.Π...	664
Ἠλεκτρ. Σιδ.	658

Οἰκοδ)καὶ	
Ἡρακλῆς...	665
Τιτὰν.....	2300
Ξυλείας....	110
Τέκτων....	130
Ἔρθα.....	560
Ἄτλας.....	42.—
Ἔργον....	265
Κέκρωψ...	240
Κύκλωψ...	120
Ἐργοληπτ.	152
Ὄλυμπος..	178
ΑΚΤΕ.....	30.—
Πρώτη Οἰκ.	205
Καψαμπέλη	98
Ἑλλουλ....	70

Ὑφαντουρ.	
Πειρ. Ἐπιχ.	107
Ἐριουργία.	267
Βερμίου...	440
Ἔρια.....	70
Ἑλλ. Ταπητ	25
Χρυσαλλὶς.	100
Βάμβαξ....	95
Ὑφαντουργ.	35
Ἀθηναΐς...	135
Ναθαναήλ..	390
Φανελλοπ..	50

Διάφοροι	
Ἠλεκτρική.	353
Ἑνιαίας....	475
Τίτλ. Ἰδρ..	40
Ὑπεγγύων..	1450
Κορίνθου..	350
Γεν. Ἀποθ.	390
Ἐξαγ. Καπν.	4750

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ